

Komünist Partilerden ortak açıklama

1950'den bu yana modern revizyonizme karşı mücadelede TARİHSEL DÖNÜM NOKTASININ KUTLANMASI ÜZERİNE TEKLİF

Elimize posta kanalıyla ulaşan, ilk imzacılarının Hindistan Komünist Partisi (Maoist), Filipinler Komünist Partisi, Brezilya Komünist Partisi/Kızıl Fraksiyon, Endonezya Komünist Birliği, Türkiye Komünist Partisi/Mark-sist-Leninist olduğu öneri bildirisinde

Komünist Partiler amaçlarının Mark-sizm-Leninizm-Maoizm'i yüksek tutmak, Modern Revizyonizme ve onun şeytani sonuçlarına karşı çıkmak ve proletaryanın tarihi misyonunu tamamlayarak sosyalizme ulaşmada büyük zaferler kazanmak olduğunu ilan ederek; "Mo-

dem revizyonizme karşı mücadelemizin 50. yılını kutlarken, devrimci mücadelede ısrar etme ve Marksizm-Leninizm-Maoizm'in rehberliğinde daha büyük zaferler için mücadele etme kararlılığımızı yineliyoruz" şeklinde bitiriliyor.

Sayfa 9

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2006-07

45

*Yıl:2 *24 Mart-6 Nisan 2006 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Taşla direnenler vurulur: Ölü çocuktur! Katilleri tanırız: "İyi çocuktur"

Ülkemizde faşist diktatörlüğe karşı yakılan isyan ateşinin son çeyrek yüzyılda ana dinamiğini oluşturan Kürt ulusundan halkımız, mücadele ve direniş geleneğine yeni sayfalar eklemeye devam ediyor...

HPG'li 14 gerillanın Muş-Şenayla'da faşist Türk ordusu tarafından kimyasal silahlarla katledilmesinin ardından, Amed'deki büyük sahiplenişle düzenlenen cenaze törenine asker-polis resmi faşistlerin saldırılarıyla gelişen serhildanlar zinciri Türkiye Kürdistanı'nın büyük bölümüne yayıldı. Ağırıklı olarak Amed'de sergilenen direniş ve çatışmaların yaklaşık bir haftalık

bilançosu, yarıya yakını çocuk olmak üzere 10'u aşkın ölü, yüzlerce yaralı, bini aşkın gözaltı, yüzlerce tutukludur.

Faşist diktatörlüğün, çevre illerdeki bütün askeri birliklerini getirerek ve doğrudan ateş açmak suretiyle, var gücüyle yüklendiği halde ne Diyarbakır ne de diğer Kürt il ve ilçelerinde halkı gerilemediği, korkutamadığı, yıldıramadığı çatışmalar, hâkim sınıflarda büyük panik yaratmıştır. Serhildanların, aktivite ve gösterilerin kesilmesi/sona ermesi, devletin "bastırması"ndan değil, eylemlerin amacına ulaştığı kanaatinin hasıl olmasındandır.

**KATLEDİLİŞİNİN 33. YILDÖNÜMÜNDE
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

Program:

Suavi

Hilmi Yarayıcı

Arzu

Abidin Biter

Koma Çar Newa

Grup Şiar

Grup Haykırış

Halkoyunları

Konuşmacılar

Doç. Dr. Haluk Gerger

Cafer Demir-

iHD Onur Üyesi

Seferi Yılmaz

(Şemdinli Umut Kitapevi Sahibi)

Enternasyonal

Delegasyonlar

Tarih: 20 Mayıs 2006 • Saat: 15:30

Yer: MITTELHESSEN ARENA

Wolfgang-Kühle-Strasse 1

35576 Wetzlar

Gece Tertip Komitesi

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

**NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak
banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.**

3 yaşındaki "terörist" Fatih Tekin öldürüldü!

Hiçbir yasa ve katliam halkın başkaldırısından daha güçlü değildir!

Diyarbakır'da başlayan ve özellikle T. Kürdistanı'nda birçok ile yayılan saldırı, infaz, katliam ve direnişler tüm hızıyla sürüyor. Devletin geçtiğimiz yıllarda birlikte çeşitli vesilelerle provasını yaptığı bu gelişmelerin, önümüzdeki dönemde de süreceği görülüyor. **Devletin katliam politikasının hızı ise, olayların ilk patlak verdiği gündün bu yana yapılan açıklamaların bütünlüğünde ve keskinliğinde kendisini gösterdi.** Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök ve Başbakan R. Tayyip Erdoğan tarafından yapılan açıklamalarla adeta "vur" emrinin verildiği bu saldırılarla birlikte, "sıkıyönetim", "OHAL" tartışmaları gündeme getirilmiş ve devlet cephesinden bu tartışmalara verilen yanıt "sorun şimdilik demokratik müdahalelerle sürmektedir. O yüzden böyle bir soruyu hiç sorulmamış kabul ediyorum" şeklinde olmuştur.

Diyarbakır'la başlayan olaylarda "Demokratik" ve "sağduyulu" devlet yaklaşımının bilançosu şimdilik 25 ölü 500'e yakın tutuklama olmuştur. Kuşkusuz bunlar yansıyan bilançolar. Bir de Diyarbakır başta olmak üzere bölgede özellikle de gece yapılan gözaltı, ev baskınları vs. gibi bir bilanço da söz konusu. Amaç ve hedefi ne olursa olsun, kitlesel eylemlerin tümüne silahla ve kurşunlamayla yanıt veren devletin kolluk güçleri, topladıkları "destek" ve "alkışla" saldırılarına devam edecek gibi görünüyor.

Muş kırsalında kimyasal silah kullanılarak katledildikleri açıklanan 14 HPG gerillasının cenaze törenleri ile birlikte yaşanan gelişmeler, kuşkusuz sürpriz olmadı. **Adım adım işlenen ve Newroz'da beklenen saldırı süreci gerçekleşti ve devlet adeta kitlesel bir kıyama başladı.** Yıllardır bedel ödeyen Kürt halkının kahramanca direniş örneklerinden birini daha yaşadığımız bugünlerde, isyana ve başkaldırıya davet var. **Bu daveti duyup gereklerini yerine getirenler ve getirmeyenler bugün olmasa bile, yarın tarih karşısında hesap vermek durumunda kalacaklarını asla unutmamalıdır.**

Egemenlerin Kürt halkı merkezli geliştirdiği bu saldırı dalgasının önemli bir parçasını oluşturan "terör" ve "terörle mücadele" devlet yetkililerinin ağzından daha da artırılarak kullanılmaya başlandı.

Bir süredir ardarda gerçekleştirilen "terör" zirvelerinden biri de olağanüstü bir şekilde Diyarbakır'da çatışmaların başladığı gün yapıldı. Abdullah Gül başkanlığında toplanan TMYK (Terörle Mücadele Yüksek Kurulu), gelişmelere "gerekli müdahalenin" yapılması kararı olarak dağıldı. Toplantının kararlarını ve ifade edilen "gerekli müdahalenin" anlamını da çok geçmeden bölge illerinde yaşanan gelişmelerde gördük.

Emperyalistler kendi ülkelerinde de sıkışmış durumda

Son dönemde gerek emperyalistler tarafından gerekse de işbirlikçi ve uşakları tarafından geliştirilen "terör" konseptli saldırılar hız kazanarak devam ediyor. Fransa'da CPE (Birinci İş Kontratu) olarak ifade edilen ve içinde ciddi sal-

dırları taşıyan yasanın günlerdir sokakları işgal eden tepkiye rağmen onaylanması, akabinde ABD'de göçmenlerin örgütledikleri eylemler, emperyalistler cephesindeki sıkışmışlığı ve kendi halklarına yönelik saldırılarını göstermektedir.

Ülkesinde aptallık sıralamasında üçüncü sıradada yer alan Bush, (Amerikan halkı tarafından böyle ödüllendirilmiş) büyük bir dik başlılıkla İran hedefini göstermekle birlikte, ülkesine derin bir ekonomik ve siyasi çıkmaz yaşamaktadır. Zira elindeki malzemelerin tümünü "terör" konseptini güçlendirmek için kullanmış, ancak istediği sonucu alamamıştır. Kısa süre önce "Karakatür Krizi" ile boy gösteren "terör", "Medeniyetler Çatışması"ı yaratma gerekeşi haline getirilmek istenmiş ve Avrupa emperyalizmine bu düşmana karşı mücadele için çağrı yapmış, ancak çağrının yanıtını istediği düzeyde alamamıştır. Yaşanan süreç "terör" merkezli saldırıların alt yapısının zenginleştirilmesine şimdilik katkı sunmakla sınırlı kalmıştır.

Irak ise son dönemin hatta işgalin başladığı gündün bugüne süren saldırıların en kapsamlısı-

geçirilmiş durumda. Tırmandırılan sürecin arifesinde yapılan toplantı ve uluslararası çaptaki toplantılar bu sürecin ön hazırlıkları mahiyetinde değerlendirilmesi gereken gelişmelerdir. TMY Tasarısı'nın gündeme getirilmesi ile birlikte başlayan tartışmaları, devlet bir anlamda "rafa kaldırmış" ve kendisi için yasanın daha elverişli zamanlarda hayata geçirilmesinin koşullarını beklemiştir. Gündeme getirildiği dönemde birçok çevrenin tepki gösterdiği tasarı 4 Nisan günü Diyarbakır'daki gelişmelerle ilgili bilgilendirme başlığı ile Meclis gündemine getirilerek tartışmaya açılacak.

Toplumun tüm demokratik kesimlerini hedefleyen bu saldırı yasının geline aşamada yürürlüğe konulması, fiili saldırılarla birlikte bir tamamlayıcılık özelliği taşıyacaktır. Zira "terör"ün kökünün kurutulması için sadece askeri ve silahlı yöntemler yetmemekte ve süreci gerekli yasal düzenlemelerle tamamlamak egemenler açısından ciddi bir ihtiyaç olarak durmaktadır. TMY Tasarısı bir anlamda bu ihtiyacı giderecektir.

middeki payına güvenmemelidir. **Hiçbir ulus terörizmle savaşı kendi başına kazanamaz**" diyerek "anamlı" bir mesaj göndermiştir. (24.03.06- Radikal) ABD'ye yönelik yapılan bu açıklamaların bir benzerini de Erdoğan Diyarbakır'da yaşanan gelişmelerin ardından vermiş ve "Pentagon uluslararası güvenlik sistemi ile korunmasına rağmen terör tarafından vurulmuştur" denilerek ABD'ye kendisine fazla güvenmemesi gerektiği uyarısında bulunulmuştur.

Aynı zirvede açıklama yapan bir diğer isim ise İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah olmuştur. Cerrah'ın "ülkedeki terörle mücadeleye ilişkin bazı öneriler" başlığıyla yaptığı açıklamada, gözaltı süresinin 15 güne çıkarılması, gözaltına alınanların ailelerine haber verilmesi ve avukatı ile görüşürülmesi süresinin 1 ila 4 güne kadar ertelenmesi, gözaltındakilerin fotoğraf, parmak izi, DNA bilgilerinin yer aldığı bilgi bankalarının kurulması gibi bir dizi önlemler paketinin yer aldığı konuşma, içerik ve söylendiği ağza bakılırsa, egemenlerin önümüzdeki dönem

devrimci ve komünistlere yönelik saldırı paketlerinden birinin biçimini ve içeriğini gösteriyor. Bu öneri paketini tamamlayan TMY Tasarısı'nda öngörülen yaptırımları ise "Terör örgütlerinin bildiri veya açıklamalarını basanlara veya yayanlara ya da örgütü, örgüt yöneticisini veya üyelerini kamuoyunda hoş göstermeye yönelik yayın ya-

panlara 1 yıldan 3 yıla kadar hapis cezası verilecek. Örgüte üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleyen kişi, ayrıca örgüte üye olmak suçundan da cezalandırılacak. Terör örgütünün meşru amaçlar için çalıştığı, amaçları doğrultusunda gerçekleştirilen fiillerin haklı olduğu veya en azından mazur karşılanması gerektiği yönünde kanaat oluşturmaya yönelik faaliyette bulunan kişi örgütün üyesi olup olmadığına bakılmaksızın 6 aydan 3 yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılacak." (01.04.06- Cumhuriyet) esas olarak bunlar oluşturmaktadır. Bu uygulama ve yaptırımlar ise "demokratik toplumlarda temel hak ve özgürlüklerin toplumsal yarar doğrultusunda belirli ölçüde sınırlandırılabilirliği" (24.03.06-Milliyet) anlayışıyla ele alınarak uygulanacak.

Hakim sınıfların bir süredir başlattığı saldırıların boyutlu ve kapsamlı bir biçimde bugün T. Kürdistanı başta olmak üzere tüm emekçilere yönelik saldırılarında görüyor ve yaşıyoruz. Halkın sokaklarda açığa çıkan iradesi bir süre önce "Dağlara çıkacağız, hesabını soracağız" çağrısında somutlanmış ve bu dönemde Serhıldanlarla kendisini ifade eden bir iradeye dönüşmüştür. Kuşkusuz bu irade ve güç dün olduğu gibi bugün de geleceğe hükmedecek olandır. T. Kürdistanı'nın her bir sokağını ateşe verenler, bizden de aynı ateşi ve sesi bekliyor. Bu süreçte ortaya konulacak irade ve tavır sadece tarihe not düşmekle sınırlı kalmayacak, kitlelerin örgütlenmesinde ve doğru adrese taşınmasında belirleyici önemde olacaktır.

na sahne olmasına rağmen saldırılar, direnişin etkisini azaltmaya ya da etkisizleştirmeye yetmiyor. Bush, kendi ülkesindeki inandırıcılığının ve güvenilirliğinin dibe vurduğu şu günlerde, yoksul halka karşı elindeki en büyük silah olan "Göçmenlik Yasası" gündeme getirerek, süreci kendisi açısından rahatlatmaya çalışıyor. Halkın geleceğe muhalefetine bastırarak ve sindirmek için, sınır dışı etme tehdidinin yanısıra, daha öncede ifade ettiğimiz gibi "şüpheli" kriterlerine giren kişilerle ilgili her türlü zorbalık ve işkence yöntemlerinin uygulanması yasa haline getirilecek.

Ülkemiz hakim sınıflarının ve emperyalistlerin "terör" korkusu ile yaptıkları açıklamaların ortaklaştığı noktalara bakıldığında meselenin "kendi başına" halledilemeyeceği ve bunun uluslararası boyutta ele alınmasının zorunluluğu üzerine durulmaktadır. "Senin teröristin-benim teröristim" gibi bir anlayışın söz konusu olamayacağını ifade eden Özkök, tam da böyle bir noktaya parmak basmaktadır. Bu vurgular gerek bugün açısından gerekse de önümüzdeki süreç açısından ortak hareket sınırlarının geliştirilmesi ve genişletilmesinin zemininin yaratılma çabaları olarak yansımaktadır.

Egemenlerin "terör" konsepti "vur" emri üzerine kurulu

Ülkemizde ise bir süredir yapılan "terör" tartışmaları Diyarbakır ve ardından diğer bölge illerinde patlak veren çatışmalar üzerine yükseliş-

"Terör"ün uluslararası boyutta ele alınması ve önlemlerin de bu kapsamda değerlendirilmesi gerektiğini düşünen egemenler, bu ihtiyacın giderilmesi için de her türlü çalışmayı yürütüyorlar. 23 Mart 2006 tarihinde Ankara'da "Terörizmle Mücadele Mükemmeliyet Merkezi Komutanlığı" nca gerçekleştirilen "Küresel Terörizm ve Uluslararası İşbirliği" konulu sempozyuma hatırı sayılır katiller sürüsü davet edilmişti. Sempozyuma, ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Peter Pace, Güney Kore Genelkurmay Başkanı Orgeneral Sang-Hee Lee'nin yanı sıra NATO, Barış İçin Ortaklık ve Akdeniz Diyalogu ülkelerinin genelkurmay başkanları ve üst düzey askeri yetkililerinden oluşan 82 ülkenin üst düzey askeri temsilcileri de katıldı. Zirve boyunca gerek yapılan konuşmalarda ve gerekse de verilen mesajlarda "teröre karşı işbirliği"nin geline aşamada şart olduğu ifade edilerek teröre karşı uluslararası anlamda alınacak önlem ve tedbirler masaya yatırıldı. Olayın uluslararası boyutunun ön plana çıkarılması kuşkusuz bir tesadüf değil. Çünkü ezilenlerin gelişen tepkisi, ciddi bir kabarış sürecinin kendisini ifade ediyor. **Asya, Fransa, ABD, Almanya ve Latin Amerika** ülkelerinde gelişen muhalefet "dipten gelen dalganın" ciddiyeti ve etkisidir emperyalistleri ve uşaklarını zorunlu işbirliğine iten.

Gerçekleştirilen zirvede açıklama yapan Hilmi Özkök'ün özellikle ABD'ye yönelik yaptığı açıklamalar dikkat çekici bir yan taşımaktadır. Özkök, "Hiçbir ülke sınırlarının güvenliğine meşru müdafaa hakkına ya da küresel ekono-

Sınıfsal Bakış

FAŞİZMİN "NAMUSU"NA EL ATAN ÖLÜ ÇOCUKLAR!

Ülkemizde faşist diktatörlüğe karşı yalın isyan ateşinin son çeyrek yüzyılda ana dinamiğini oluşturan Kürt ulusundan halkımız, mücadele ve direniş geleneğine yeni sayfalar eklemeye devam ediyor...

HPG'li 14 gerillanın Muş-Şenyayla'da faşist Türk ordusu tarafından kimyasal silahlarla katledilmesinin ardından, Amed'deki büyük sahiplenişle düzenlenen cenaze törenine asker-polis resmi faşistlerin saldırmalarıyla gelişen serhildanlar zinciri Türkiye Kürdistanı'nın büyük bölümüne yayıldı. Ağırıklı olarak Amed'de sergilenen direniş ve çatışmaların yaklaşık bir haftalık bilânçosu, yarıya yakını çocuk olmak üzere 10'u aşkın ölü, yüzlerce yaralı, bini aşkın gözaltı, yüzlerce tutukludur.

Faşist diktatörlüğün, çevre illerdeki bütün askeri birliklerini getirerek ve doğrudan ateş açmak suretiyle, var gücüyle yüklendiği halde ne Diyarbakır ne de diğer Kürt il ve ilçelerinde halkı geriletmediği, korkutmadığı, yıldırmadığı çatışmalar, hâkim sınıflarda büyük panik yaratmıştır. Serhildanların, aktivite ve gösterilerin kesilmesi/sona ermesi, devletin "**bastırması**"ndan değil, eylemlerin amacına ulaştığı kanaatinin hasil olmasındandır.

Tanklar, panzerler eşliğinde hedef gözeterek silah kullanan asker ve polisler, kendilerine karşı sadece taşlarla sopalarla, kadın-erkek, yaşlı-çocuk halkın topyekûn sergilediği direniş karşısında acze düşerek daha da vahşi bir saldırganlık uygulamışlardır. Nitekim Filistin'de olduğu gibi zulmün ve baskının kavurduğu koşullarda büyüyen çocukların ("**küçük generaller**") korkusuz ve direngen tavrına yanıtları daha da acımasız olmuştur.

Bunda, aynı panik ve korku içindeki Tayyip Erdoğan'ın verdiği beyanatın ("**Güvenlik güçlerimiz çocuk da olsa, kadın da**

olsa kim olursa olsun terörün maşası haline gelmişse gerekli müdahale ne ise bunu yapacaktır." 31.03.06) da hiç kuşkusuz ayrıca belli bir payı bulunmaktadır.

Süreç, sürpriz ya da ani gelişmelerle örülmemiştir. Aksini iddia edenler ya da gelişmeleri farklı bir biçimde yorumlayanlar, bundan sonra yaşanacaklara ilişkin de yanlış tahlil ve öngörülerde bulunmaktadır. Hakim sınıfların tutumları açısından yapılan değerlendirme ve hesaplar özellikle yanıltıcı olmakta ve kitlelerin mücadele ve direniş gücünü etkileyici rol oynamaktadır. Emperyalizmin/emperyalistlerin, faşist Türk devletinin ve Türk hakim sınıf kliklerinin analizinde düşülen yanlışlıkların hayli önemli bedelleri vardır.

Kürt halk kitleleri üzerinde önemli bir inisiyatifi elinde bulunduran Ulusal Hareket'in gerek emperyalizme ilişkin tahlilleri, gerekse de faşist Türk devleti ile ilgili değerlendirmeleri ve bütün bunların neticesinde "**ulusal sorun**"un çözümünü noktasında getirdiği "**formüller**", onca yılın savaş ve direniş birikimini tüketmeye yöneliktir. Gelinen aşamada, gerilla gücü ile kitlelerin muazzam potansiyelinin devrimci değil de reformist bir tarzda kullanılmaya çalışılması sadece düşmanın işine yaramaktadır.

Ateşkes ve barış görüşmesi gibi manevralar, ya da bunun daha ilerisi "**siyasallaşma/yasallaşma**" planları gibi kabuk değiştirmeler, yürütülen silahlı mücadelenin en fazla kâra dönüştürüleceği evrede devreye sokulabilecekken, bu durum Ulusal Hareket özgülünde tersi bir süreçte gündeme gelmiştir. Silahlı mücadelenin kurtuluş yolu olmaktan çıktığının deklare edildiği bir aşamada ise, yeniden gerilla etkinliklerinde bulunulmasının herhangi bir pazarlık gücü oluşturmayacağı açıktır.

İsim değiştirmek ve devlete eklen-

me formülü üretmekten bıkmayan ama özellikle de barış sözcüğünü ağızdan düşürmeyen yurtseverler'in her seferinde daha beter bir hüsrana karşılaşmaları söz konusudur. Faşist diktatörlük, "**inkar ve imha**" olarak özetlenen geleneksel politikasında, bütün kliklerinin tam bir uyumu çerçevesinde ısrar etmektedir. Bu konuda zaman zaman çok farklı gibi algılanan hakim sınıf partilerinin esasen tek tip bir programa sahip oldukları özellikle hükümette yer aldıklarında daha açık görülebilmektedir.

Nitekim Amed'deki çatışmalar sürecinde bütün hakim sınıf partilerinin tavrı tek doğrultuda ve birbirleriyle rekabet eder ölçüde aynılık taşımaktadır. "**Muhalefet**"tekilerin rol icabı daha keskin olduğu koşullarda Deniz Baykal'ın açıklamaları da buna uygunluk arz ediyordu: "**Türkiye terörle mücadelede siyasi zafiyet sergiliyor. Siyasi irade yok. Ne var olan kanunları kullanıyorlar ne de yasal düzenleme yapıyorlar. Seyrediyorlar. Teslim oldular.**" (29.03.06)

Hakeza son olarak Şemdinli iddianamesi krizinde (olayı sonrasındaki gelişmelere bakarak aklı evvel bir savcının kişisel tasarrufu olarak değerlendirmek büyük bir aymazlıktır) bir kez daha dışa vurduğu üzere, hakim sınıf klikleri içinde var olan çelişkilerin gerek giderilme usulleri gerekse de rejimin temel meselelerinin cereyan şekilleri konusunda çelişkiye düşülmesi, politik bilimlerin abecesinden nasibini alamamakla açıklanabilir.

Aksi takdirde, AKP'ye yakın olarak nitelendirilen G.Kurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün karşı kanadın önde gelen ismi Büyükanıt ile ilgili "**Büyükanıt idi şimdi Büyüyük Anıt oldu**" demesi izah edilemez. Bu nedenle AKP'nin "**Kürt sorunu**" konusunda yaptığı manevralar, ayak oyunları kavranamamakta, Bahçeli'den medet uman demeciler verilebilmekte, ABD ve AB emperyalizminin politikalarına tav olunmaktadır.

Oysa halk kitleleri çeyrek asırlık zaman dilimi içerisinde dosta ve düşmana defalarca kanıtladı ve kanıtlamaya ısrarla devam ediyor ve gösteriyor ki, inanılacak ve güvenilecek en büyük ve yenilmez güç kendile-

ridir. Kısa süreli son serhildanlar zinciri içerisinde kitlelerin sergilediği gerillaya sahip çıkma, faşist diktatörlüğe direnme/mücadele etme ruhu ve enerjisi, dayanılacak ve üzerinden hesap ve plan yapılacak gücün adresini bir kez daha göstermiş bulunuyor.

2005 Newroz'unun ardından başlayan ve Temmuz ile doruğa çıkan "anti-terör" savaş (ırkçı-şoven) kampanyasının Şemdinli'deki "vurgun"un ardından tekrar ivme kazanması için yeni bir hamleyle ihtiyaç gösterdiği ve bunun planlarının bu yılki Newroz öncesinde yapıldığı biliniyordu. Bu fırsatın gerilla güçlerine karşı girişilen katliamın ardından Amed'deki cenaze törenlerinde yakalanabileceğinin de hesaplandığı anlaşılmaktadır.

Nitekim serhildanlar vesilesiyle medya aracılığıyla tam gaz yürütülen propaganda, bu kampanyanın yeniden yükseltilmesine yöneliktir. Peşi sıra TMYK türü kurumların toplantıları ile alınan seferberlik kararları ve tekrar öne çıkarılan yasa tasarıları (TMY) ve yeni yasa önerileri (örneğin, gerilla cenazelerinin katledildikleri yere toplu mezar usulü gömülmesi) azgınca bir saldırı dalgasının örgütlenmekte olduğunu göstermektedir.

Bu koşullarda hala reformist bir hatta ısrar etmek, sürekli savunma pozisyonunda kalmak, icazetçi bir yaklaşımı benimsemek, "**barış meleği**"nin kanatlarına tutunmak, cellâda usulca boynunu uzatmak anlamına gelmektedir. Oysa yapılması gerekenler yalın ve açık bir biçimde bellidir. Bunu hem de Kürt halkının çocukları öğretiyor. Ellerde sapan ve taşlarla tank ve panzerlerin üstüne korkusuzca yürüyerek...

Savaşı ve direnişi büyüklerinden görenek ve dinleyerek öğrenen çocuklar unutmaya ve unutturmaya çalışanlara şimdi dövüşerek ve ölecek öğretiyorlar...

Nasıl özetliyordu Mehmet Açar: "**Ülkede güvenlik kalmadı. Hükümet, kentnin cadde ve sokaklarını eşkiyaya teslim etti. Diyarbakır'daki açık kepenkler cumhuriyetin namusuydu. Bu başarısız, aciz, korkak hükümet cumhuriyetin namusunu koruyamadı.**"(29.03.06)

Frankfurt'ta devletin T. Kürdistanı'ndaki katliamcı politikaları protesto edildi

Son zamanlarda TC'nin faşist ordusu Türkiye-Kürdistan bölgesi üzerine yoğunlaşmaktadır. Özellikle gerilla faaliyetlerinin yoğun olduğu bölgelere yönelmektedir. Son bir ay içinde birçok HPG gerillası devlet tarafından hunharca katledildi ve bu infazlar kimyasal silahlarla gerçekleştirildi. Bu da yetmiyormuş gibi aynı zamanda cenazeleri sahiplenilen halk üzerine de ateş etmektedir. Bu konuya ilişkin hem Türkiye'de, Türkiye Kürdistanı'nda ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde gösteriler yapıldı/yapılmaya devam ediliyor.

Bu nedenden dolayı **4 Nisan 2006** tarihinde Frankfurt Üniversitesi'nin önünde birçok Yurtsever bir araya ge-

lerek son dönemlerde **Diyarbakır, Batman** ve diğer Türkiye Kürdistanı ilçelerinde yaşanan faşist katliam politikalarını protesto etti. Gösteriye devrimci ve demokrat kurumlar da destek verdi. Eylem Üniveritenin önünde başlayarak Türk Başkonsolosluğunun önüne kadar devam etti. Eylem boyunca "**Amed Halkı Yalnız Değildir**", "**Biji Serok Apo**", "**Şehit Namırın**", "**Biji Biratija Gelan**", "**Selam selam İmralı'ya bin selam**", "**Vur gerilla vur Kürdistanı kur**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**" vb. sloganlar atıldı.

Türk Konsolosluğu'nun önünde **24 Mart tarihinde** HPG gerillalarına yönelik TC kolluk güçleri tarafından

kimyasal silahlarla düzenlenen katliama ve ardından yaşananlara değinilirken; gerilla cenazelerine saldırdığı ve bu olaylarda da toplam 13 kişinin hayatını kaybettiği sıkça vurgulandı. Eyleme yaklaşık **160 kişi** katıldı.

Alman devletinin çevik kuvvetinin yoğun tedbir aldığı görüldüğü eylem boyunca sloganlar ve zılgıtlarla insanlar tepkilerini dile getirdiler. Bir buçuk saat süren eylemin ardından analar, konsolosluğun önüne siyah çelenk bıraktılar. Kitle daha sonra iki dakikalık oturma eyleminin ardından olaysız bir şekilde dağılarak üniversiteye döndü. Eyleme **ILPS, ATIK, AGIF, ADHK ve YEK-KOM** da katıldı.

Stuttgart'ta Amed direnişine destek

Bizler **Stuttgart Partizan** okurları olarak ilk olarak **1 Nisan** günü korsan bir basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirdik. Basın açıklaması sonrası bildirimizi yırtan ve Kürt ulusuna, halkına hakaret eden bir faşiste yönelik verilmesi gereken cevabı Partizanlar olarak verdik!

Ardından **3 Nisan** günü katliamları ve saldırıları protesto yürüyüşü gerçekleşti. Hava koşulunun olumsuzluğuna rağmen disiplinli, kararlı bir şekilde devam eden eylem, Faşist TC konsolosluğun önüne devam etti. Konsolosluğun önüne siyah bir çelenk bırakılmasından sonra yürüyüş devam etti. Yol boyunca "**Kürdistan faşizme mezar olacak!**", "Faşist TC halka hesap verecek!", "**Terörist Türkiye**", "Yaşasın devrimci dayanışma", "**Şehit Namırın**" sloganları Kürtçe, Türkçe ve Almanca atıldı. Eyleme **MKM, AGIF, Emek Kültür Merkezi, ADHF** üyeleri ve **Partizan** okurları olarak katılım sağlandı.

Miting alanında yapılan kısa konuşmadan sonra eylem bitirilerek, her an yeni gelişmelere hazır ve eylemlere katılımın daha güçlü sağlanması, daha duyarlı davranılması çağrısı ile dağıldı. (**Stuttgart Partizan okurları**)

Direnen işçiler haykırıyor; “Birlik olursak kazanırız!”

Tarsus'ta kurulu bulunan SCT Or-Turbo Filtre Fabrikası'nda çalışan işçiler, insanca yaşanacak bir ücret için sendikaya üye oldular. Bunun üzerine patron, işçileri sendikadan koparmak için her türlü yolu denedi/deniyor. **Şu anda ücretsiz izinde bulunan işçiler, grev çadırı açmış durumda.** İşçilerin ilk gün bir araya gelerek grev pankartı asacağını öğrenen jandarma, fabrika önüne gelerek işçilerin dağılmasını istedi. Ancak işçilerin kararlı tutumu karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. İşçiler, direnişi kamuoyuna duyurmak amacıyla diğer sendikaları ve demokratik kitle örgütlerini geziyorlar. Tarsus Eğitim-Sen'i grev lokali olarak kullanacak olan işçilerle burada görüştük. Onların görüşlerini, duygularını dinledik. **Özellikle kadın işçilerin direnişteki yeri, duruşları dikkat çekiciydi.** İşçiler patronun fabrikaya işçi sokacağını ve buna izin vermeyeceklerini dile getiriyorlar.

İşçilerin birkaçı daha önce gazetemize de yansıyan Çukurova Tekstil'den atılan işçiler. Oradaki direnişin içinde de yer almışlar. Bu anlamıyla bir deneyimleri mevcut. Sohbetimiz sırasında dikkatimizi en fazla çeken, işçilerin arasındaki dayanışma ve birlik ruhuydu. Şimdi sözü direnenlere bırakıyoruz.

Hasan Arslan (Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkez Örgütlenme Uzmanı): Biz direnişteyken grev kararı aldık ve ayın

15'inden itibaren başarılı bir şekilde başladık. İşveren “sendikayı istemiyorum” diyor. Sendika Temmuz'dan itibaren örgütlenmesini yaptı. Yasalara uygun bir şekilde çok büyük bir çoğunlukla yetki talebinde bulundu ve yetkimiz geldi. İşveren “sendika istemiyorum. Türkiye'yi ucuz iş gücü olarak biliyorduk, onun için geldik. Ben bu fabrikayı bu yüzden aldım, ben sendikayı taşıyamam. Ortak olmasını istemiyorum” şeklinde tavır aldı. Biz dedik ki “senin harcına kalmış değil. Üyelerimiz yasal haklarını kullandılar. Yetkimiz var, gelin sözleşmeyi imzalayalım” dedik. Kabul etmediler. İş uzlaşmazlıkla sonuçlandı, arabulucu dönem yaşandı, bu da sonucu çözmeyince grev kararı aldık. Normalde 60 günlük bir süre vardır. Biz 30 gün içinde grevi başlattık, patron ayın 6-12 Mart arasında yıllık ücretli izin uyguladı. Direnişi kırmak için yaptı bunu. Üretim yoğun ama patron her seferinde “ben kazanamıyorum” diyor. Aslında bu bahane, kendisi özellikle Doğu Avrupa ülkelerine pazarlama yapıyor. Değişik oyunlarla işçileri sendikadan istifa ettirdiler. Biz patronların zorluk çıkarmaya çalıştıklarını biliyoruz. Patron grev kırıcılığı yapmaya çalışıyor. Stajyerleri ucuz işgücü olarak kullanıyorlar. Yaklaşık iki hafta önce Mersin merkezde bir basın toplantısı yaptık. İşçilerin eşleri ve çocuklarıyla bir şenlik düzenledik, şimdi de sendikaları ve

kitle örgütlerini geziyoruz. Pratikte kimin ne kadar yanımızda olacağını göreceğiz.

“Sendika işçindir!”

1. İşçi: Ben hidrolik bölümündeyim. İki yıl önce çalışırken 4 parmağımı kaybettim. Kaza işe girdikten 4 ay sonra oldu. Eğitim almadan makinenin başına oturduk ve kaza yaptık. Benim gibi birçok arkadaş kaza yaptı. Doktor parası, tedavi parası verdiler, ondan sonra bir şey demediler, herhangi bir sosyal güvencem yok. Her gün on beş dakika fazla çalışıyoruz. Bu patrona yazılıyor. **Mücadele edeceğiz, başka çaresi yok.** İnsanca yaşamak istiyoruz, şu anda 380 milyon para alıyorum. Sendika benim haklarımı koruyor, sendika işçindir.

2. İşçi: Mücadelemize devam edeceğiz. Ekip olarak hepimiz mücadelenin içindeyiz. Ben 7 senedir burada üretim elemanıyım. **Sonuna kadar sürdüreceğiz. Gerekirse kuru ekmek yiyeceğiz.** Fabrikada çalışan işçiler genelde eski işçilerdir.

3. Kadın işçi: 4 yıldır burada çalışıyorum. Üretim elemanıyım. Her işte elinizin hızlı olması gerekiyor, pratik olmanız gerekiyor.

Patron sendikadan ayrılmamızı istiyor, biz de sendikalı çalışmak istediğimiz için buradayız. Yaptığımız bir kadına göre ağır bir iştir, ancak yapmak zorundayız. Bu işi ba-

şaracağımıza inanıyorum. Şu anda sözleşmenin imzalanması için mücadele yürütüyoruz. Birlik, beraberlik içinde olduğumuz sürece bu işi başaracağız.

“Evlerinde bu kadar yemeği buluyorlar mı?”

4. İşçi: 3.5 ay ücretsiz izne gönderildik. Beşparasız, sosyal güvencemiz yok, sigortamız yok. Sendikamız olmasaydı belki aynı şartları tekrar yaşatacak ücretsiz izne gönderilecektik. Şu anda sendikamız olduğu için bizi ücretli izne gönderdiler.

5. İşçi: Ben 3 senedir burada çalışıyorum. Bizim sendikadan ayrılmamız için baskı var, biz bunların farkındayız. İşçi çıkarttılar, “siz de böyle olursunuz, sizin de akibetiniz böyle olur” gibi şeyler söylüyorlar. Bizim sendikayı fabrikaya sokmamız için birlik, beraberlik halinde hareket etmemiz gerekiyor.

6. Kadın işçi: 18 aydır yemekhanede çalışıyorum. Haftanın her günü patates yiyoruz. Fabrikada 3 vardiya çalışıyoruz. 3 yemek çıkıyor. Biz “işçiler şikâyet ediyor” dediğimizde; “sanki evlerinde bu kadar yemeği buluyorlar mı?” diyorlar. Ben sendikaya üye oldum. Eğer sendikaya üye olursam haklarımı koruyabileceğimi söylediler. Biz el ele, kol kola olursak, kazanmamamız için hiçbir neden yok. Bu işi sonuna kadar götüreceğiz.

(Mersin)

Emekçinin Gündemi

İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN BİRLİĞİNİ GÜÇLENDİREREK ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

Emperyalizmin dünyada estirdiği yıkım politikalarına karşı dünya halklarının örgütlenmesi birleşerek mücadele etmesi zorunlu bir hale gelmiştir. **Zira emperyalizm, politikalarını tüm dünya halklarına dayatmaktadır.** Süreci böyle kavramanın sonucu olarak, Emperyalizmin neden olduğu yıkımların emperyalizmin var oluşu nedeni olarak göremeyen hareketlerin tersine emperyalizmin özüne ve ortaya çıkarttığı yıkımlara karşı çıkan **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi** de (ILPS) bu süreçte doğdu. Emperyalizmin her türlü saldırılarına ve işbirlikçilerine karşı uluslararası bir mücadele örgütlenme amacıyla ortaya çıkan ILPS, dünyanın çeşitli ülkelerinden anti-emperyalist devrimci ve demokratik örgütlenmelerin katılımıyla önemli bir güç haline geldi.

ILPS emperyalizmin politikalarının etkilediği tüm ülkelerin işçi ve emekçilerini birarada toplayarak emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı birlikte mücadele etme, deneyimlerin paylaşılması, her ülkedeki direnişi sahiplenme, hak gasplarına karşı çıkma amacı taşımaktadır. **Bu doğrultuda kuruluşundan bu güne çeşitli ülkelerde uluslararası direnişler örgütlemiştir.** Yine işçi ve emekçileri bilinçlendirmek, deneyimleri paylaşmak, direnişleri birleştirmek ve ör-

gütlenmesini güçlendirmek için çalışmalar örgütlemektedir. **Türkiye’de gerçekleştirilecek olan özelleştirme ve sendikal örgütlenmelerin durumu ile ilgili sempozyum da bu çalışmalardan biridir.**

Emperyalizmin dünya halklarına yönelik topyekûn saldırısına karşı dünya halklarının birleşerek ve birbirlerinin deneyiminden öğrenerek, direnişi birlikte örgütlemesi önemlidir. **Bu anlamda ILPS’nin üstlendiği misyon var olan koşullarda önemli ve bu anlamda ILPS büyütülmesi gereken bir örgütlenmedir.** Her ülke halkının emperyalizmin ve onun uşaklarının saldırılarına karşı verdiği mücadele büyüdükçe ve bu uluslararası alana taşındıkça emperyalizme karşı mücadele güçlenecektir. Bunun için ülkemizde emperyalizmin uşakları konumundaki faşizmin saldırgan politikalarına karşı halkımızı bilinçlendirmek ve örgütlemek zorundayız. **Bilinçlenme ve örgütlenme arttıkça gücümüz de artacaktır.**

Sempozyum ve diğer çalışmalarımız bu tepkileri bilince, örgütsüzlüğü örgütlülüğe dönüştürme hedefiyle ele alınmalıdır. Ülkemiz halkının emperyalizme duyduğu tepki geri güçler tarafından yanlış bir zemine çekilmektedir. Gerçek hedefinden saptırılmaktadır. Bunu tersine döndürmemiz, ya-

pacağımız geniş ve güçlü çalışmalara bağlıdır. Bunun için de emperyalist politikaların yıkımlarını ve emperyalizmin karakterini iyi bir şekilde kavramamız ve kavratmamız zorunludur. Sempozyumun üstlendiği misyonlardan birini bu oluşturmaktadır.

İşçi ve emekçilerin tutarlı bir anti-emperyalist mücadele yürütmesi sınıfsal bakış açısına kavuşmasıyla mümkündür. Sınıf bilincinin kazanılmaması emperyalizme karşı verilen mücadelenin sonuna kadar götürülmesine engeldir. Emperyalizmin sadece sonuçlarına yönelecek bir tepki veya karşı çıkış emperyalizmin devamına yol açacaktır. Ve sonuç alıcı olmayacaktır. Yine sendikal alanda emperyalizme karşı verilecek mücadele sınıf sendikacılığı anlayışıyla ele alındığında başarılı olur. Diğerleri ise emperyalizmin varlık zeminini kutsar, yaşamasına zemin sunar. **Ülkemizde reformist ve sarı sendikal anlayışların düştüğü pozisyon da budur. Bunun içindir ki, emperyalizmin neo-liberal saldırıları ülkemizde pervasız bir şekilde uygulanmaktadır.** Binlerce üyesi olan sendikalar ve konfederasyonlar işçi ve emekçilere yönelen saldırıları seyre dalmaktadır. Bunun da ötesinde tabandan gelişen hareketleri dizginlemekte, direnişleri yok etmektedir. Emperyalizme karşı mücadele ederken onun ülkemizdeki uzantıları olan sarı sendikalara karşı mücadeleyi yükseltmek önemli ve zorunludur.

Sempozyum çalışması mevcut durumda anti-emperyalist nitelikte olan veya ona yakın olan güçlerin ILPS çatısı altında birleştirilmesi için önemli bir avantaj sunmakta-

dır. **Sempozyuma emperyalizmin politikalarından rahatsız olan tüm örgüt ve kişilerin katılımı deneyimlerini paylaşmaları ve anti-emperyalist mücadeleyi büyütecek tarzda yönelim içinde olmalıdır.** Sempozyumu çalışması hem ILPS’yi güçlendirecek, hem de ILPS Türkiye Seksiyonu üyesi olan örgütlenmeleri güçlendirecek tarzda ele alınmalıdır. Sempozyumun konusu kapsamındaki en geniş kitleye ulaşmak, özellikle sendikasızlaştırma ve özelleştirme politikalarının mağduriyetini yaşayanlara ulaşmak bizim için önemli ve gereklidir. Bu anlamda sendikaların kurum olarak bu sempozyuma katılımı için çaba harcanmalıdır. Sempozyum sonrası ilişkileri sürdürmek ve geliştirmek örgütlenme çalışmasına hizmet edecek bir durumdur.

Sempozyum çalışmasının önemli bir ayağını oluşturan **DDSB’nin**, sempozyuma en iyi şekilde hazırlanması ve en yüksek katılımı sağlamak için çaba harcaması yerinde olacaktır. Sempozyuma ülke çapında katılım sağlanmalıdır. Yerel ve farklı sektörlerdeki deneyimlerin sempozyuma taşınması sempozyumun içeriğini zenginleştirilecektir.

İşçi ve emekçilerin birlik mücadele ve dayanışmasının en üst düzeye çıktığı **1 Mayıs** yaklaşmaktadır. Sempozyum çalışmalarının 1 Mayıs çalışmalarıyla birleştirilerek ele alınması doğru olacaktır.

Sempozyum ve 1 Mayıs çalışmalarının hedeflediğimiz ölçüde başarılı olması faaliyetçilerin bu çalışmaların önemini kavramasına ve buna uygun bir şekilde seferber olmasına bağlıdır.

Lüleburgaz köylüsü; “Toprağına sahip çık!”

1928 yılında kurulan 38 tarım işletmesinden biri olan Sarmısaklı Tarım İşletmesi'nin satılmasına karşı çıkan yaklaşık 1500 köylü, işçi, kamu emekçisi ve genç, Lüleburgaz'da “Toprağına Sahip Çık” şiarı ile bir miting düzenledi. Satılmasıyla yaklaşık olarak 5 milyon insanın sıkıntılı günler geçireceği bilinen ve tarımsal üretim için en önemli tohum işletmesi olan Sarmısaklı Tarım Çiftliği, Aralık 2005'te **Özelleştirme Dairesi'**ne devredilmiş, aynı ay içinde oluşan tepkilerden dolayı karar geri çekilmişti. **Özelleştirmelerin önünün kesilmesi ve tarımsal üretimin gelişmesi için bu satışa dur demek isteyen Trakya halkı ise sesini alanlarda duyurdu.**

Tüm Köy-Sen, Lüleburgaz Demokrasi Platformu, Pancar Kooperatifi, Hububat-Sen, Şeker Sendikası, Kristal-İş, Petrol-İş, ÖDP, EMEP, CHP, Eğitim-Sen ve Trakya Üniversitesi öğrencilerinin katıldığı miting boyunca sesli ajitasyon yapan köylüler başta Trakya olmak üzere köylülerin can damarı olan Sarmısaklı Tarım İşletmesi'nin satışına karşı çıkmak için alanlara çağrı yaptı. Mitinge “**Lan değil efendiyiz**”, “IMF'ye kuzu, çiftçiye Kasımpaşalı”, “**Sarmısaklı onuru-**

muzdur”, “İşine, ekmeğine, onuruna sahip çık” dövizleriyle katılan işçiler, memurlar ve köylüler **Hükümet Konanğı** önünden başlayıp **Kongre Meydanı**'nda son bulan yürüyüş boyunca Roman havası çalarak oyun oynadı.

Lüleburgaz Demokrasi Platformu adına konuşma yapan **Hakan Dedeoğlu**, ranta ve talana dayanan özelleştirmelerin önünü almak için Sarmısaklı'nın satılmasına izin vermemek gerektiğini söyledi. Bugüne kadar ülkenin hayat damarlarından olan kurum ve kuruluşların satılarak aslında ülkenin satıldığını söyleyen Dedeoğlu, “**Sarmısaklı birinci sınıf tarım arazisidir. Yıllardır kendi kendine yeten 7 ülkeden biriyiz diye kandırıldık. Artık 'kendi kendine yeten' 30 ülkeden sonucusuyuz. Bu yüzden hukuk adına, özgürlük adına Sarmısaklı'yı sattırmanın ve safları sıklaştırmın**” dedi.

Ziraat Odası Genel Başkanı **Gökhan Günaydın**, bu ülkenin topraklarını parsel parsel satanların, bu toprakların 1 metre karesinde bile emeğinin olmadığını söyledi. Emeği olanların ise söz hakkının elinden alındığını söyleyen Günaydın, daha önce de “**kâr yapmıyor**” ya da “**tüketici daha ucuza tüketecek**” denilerek SEK gibi kuruluşların

1928 yılında kurulan 38 tarım işletmesinden biri olan Sarmısaklı Tarım İşletmesi'nin satılmasına karşı çıkan yaklaşık 1500 köylü, işçi, kamu emekçisi ve genç, Lüleburgaz'da “Toprağına Sahip Çık” şiarı ile bir miting düzenledi.

satıldığını, ancak bugün köylünün 400 bine sattığı sütü tüketicinin 2 milyona aldığını ifade etti. Günaydın “Bu ülkenin toprağı, suyu, taşı, kamu işletmeleri, parsellediğiniz bu vatan bizimdir satamazsınız, bu ülkenin sahibi emekçilerdir, bu toprakları onlar koruyacaklardır” dedi.

Tüm Köy-Sen Örgütlenme Uzmanı **Abdullah Varlı** Türkiye'de tarımın hükümet değil IMF ve DB eliyle ABD ve AB gibi emperyalist devletlerin yönettiğini söyledi. Şeker ve Tütün yasaları, fabrikaların kapatılması, Sarmısaklı Tarım İşletmesi'nin satılması vb.lerinin emperyalistlerin oyunu olduğunu ekledi. Varlı, **TEKEL, PETKİM, SEKA**, eğitim ve sağlık kurumlarının vatan olduğunu söyleyerek “Hükümet babalar gibi satarız diyerek vatan satıcılığı yapıyor. Onların vatan dediği Amerikan milliyetçiliğidir. Vatan millet Sakarya edebiyatıyla insanları uyutanlar, çuval geçirilirken nerdeydiler?” dedi.

Mitinge KESK Genel Başkanı **İsmail Hakkı Tombul**, CHP Kırklareli Milletvekili **Yavuz Altınorak** da katılarak birer konuşma yaptı.

Genel olarak katılımın düşük kaldığı köylü kitlesinin çok az olduğu gözlemlenen mitingde kitle sık sık “**Köylü yüz haklıyız kazanacağız**”, “IMF'ye değil köylüye bütçe”, “**Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek**”, “İşçi köylü elele özgür günlere” vb. sloganlar attı. Yürüyüş ve miting boyunca Lüleburgaz halkı çevreden takip ederken alandaki kitleden daha fazla bir kitleye sahiptiler. (İstanbul)

Tüm Köy-Sen çalışmalarına devam ediyor...

Karadeniz köylülerinin de katıldığı Tüm Köy-Sen örgütlenmesi, **Kırşehir**'de de şubesinin açılması ile çalışmalarına devam etti. Genel Merkez Örgütlenme Sekreteri Uzmanı **Satılmış Başkavak**, Kırşehir'deki köyleri gezerek yaptıkları görüşmeler sonucunda geniş katılımlı bir tarım kurultayı çalışması kararı aldıklarını belirtti. Görüşmelerde köylüler sorunlarını anlatarak **gübre, ilaç, mazot gibi tarım girdilerinin çok pahalıya geldiğine** değindiler. Köylüler, ayrıca Tarım Bakanlığı'nın köy muhtarlarına gönderdiği genelgede “**hayvanlarınızı yılın belli aylarında otlatın**” isteğini de eleştirerek, Bakanlığın yem yardımlarında bulunmadığından bahsettiler. Başkavak, gittiği bölgelerde üretici köylülerle yaptığı görüşmelerden bahsederek, bütün köylülerin sorunlarının, çektikleri sıkıntıların aynı olduğunu, bu sıkıntıları çözmenin yolunun kendi temsilcilerinin katılımıyla sendikal mücadeleden geçtiğini ifade etti. (Ankara)

Karadeniz sahil yoluna protesto

Karadeniz kırsalında her geçen gün kendisini daha yakıcı şekilde hissettiren tarımı tasfiye politikaları egemenlerin diğer politikalarının da önünü açmaya başladı. Yıllardır “**tarımı öldürür, doğal güzellikleri de katleder**” diye eleştirilen “**Karadeniz Sahil Otobanı**” projesi tüm itirazlara rağmen ivmelenince Karadeniz illerinden de eylem sesleri gelmeye başladı.

Rize'nin **Fındıklı** ilçesine bağlı **Aksu Mahallesi** sakinleri, 31 Mart Cuma günü Karadeniz sahil oto yolunun yapımını protesto etti. Mahalle sakinleri eylemlerine “**Ne hukuk, ne nizam. Bu mu Ak intizam**” sloganlarıyla başladı.

Yol yapım çalışmalarının sürdüğü alanda toplanan Aksu Mahallesi sakinleri ve **Fındıklı Kültür ve Dayanışma Derneği** üyeleri, Karadeniz sahil oto yolu çalışmalarının durdurulmasını istedi.

Burada kitle adına açıklama yapan Aksu Mahallesi Muhtarı **Musa Kazım Özççek**, bu çalışmayla Karadeniz sahillerinin tamamen yok edildiğini ifade ederek, “Ben bu denizi dedelerimden deniz olarak aldım. Gelecek nesillere deniz olarak bırakmak için uğraş veriyorum. **Danıştay 6. Dairesi**'nin verdiği karara uyulmadan dolgu çalışmaları devam etmektedir. Bu davranış tamamen hukuka aykırıdır” diye konuştu.

Kitlenin eylem sırasında açmak istediği “**Ha denizi doldurdunuz, ha Temeli öldürdünüz**” yazılı pankarta polis tarafından el konuldu.

Sık sık “**Ne hukuk, ne nizam; bu mu Ak intizam**”, “Hukuku hiç saydın, Hayde gözüün aydın Rize”, “**Adalet istiyoruz**”, “Kaya deniz değil Karadeniz istiyoruz” sloganlarını atan kitle, daha sonra dağıldı.

(H. Merkezi)

Bergamalılar tazminatla yetinmeyecek; “Maden kapatılmalı!”

Yaklaşık on yılı aşkın bir süredir bölgelerinde açılan siyanürlü altın madenine karşı çeşitli eylemler yapan Bergamalılar, **AİHM** haklı buldu ve Türkiye'nin **945 bir Avro** tazminat ödemesine karar verdi. Türkiye'de açtıkları kapatma davalarını kazanan, ancak bir türlü kararların hayata geçirilmemesi üzerine **AİHM**'ne başvuran 315 kişinin her birine **3 bin Avro** olmak üzere toplam 945 Avro, ayrıca davacılar mahkeme masrafı için toplam 5 bin Avro ödenmesine karar verildi.

Mahkeme, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin özel ve aile hayatına saygıyla ilgili **8. maddesi** ve adil yargılama hakkıyla ilgili **6. maddesinin** ihlal edildiği görüşüne vardı. **AİHM** kararın-

da, 8. maddeye göre yetkililerin davacıların korunmasına yönelik tedbirleri almadığı, böylece Türkiye'nin özel ve aile hayatına saygı hakkını garantiye alma yükümlülüğünü yerine getiremediği kaydedildi.

Mahkeme ayrıca 6. maddenin 1. fıkrasına göre de, İzmir İdare Mahkemesi'nin **15 Ekim 1997** tarihinde aldığı ve Danıştay'ın **1 Nisan 1998** tarihinde onadığı yürütmeyi durdurma kararını zamanında yerine getiremediğini; bu nedenle sözleşmenin ihlal edildiğini belirtti.

Konuyla ilgili bir açıklama yapan Bergama köylülerinin avukatı **Senih Özay**, 10 yıldır mahkemenin aldığı kararların devlet tarafından uygulanmadığını, **AİHM**'in aldığı kararın uygulan-

ması konusunda da endişeli olduklarını söyledi.

Kararı değerlendiren Bergama köylüleri ise “**tazminatla yetinmeyeceklerini, önemli olanın madenin kapatılması olduğunu**” söylüyorlar. 315 köylüye tazminat ödenmesi diğer köylüleri de harekete geçirdi. Madenin bulunduğu **Ovacık, Çamköy** ve **Narlıca** köylerinde yaşayanlar başta olmak üzere binlerce Bergamalı **AİHM**'ne başvurmaya hazırlanıyor. Bir an önce sağlıklı bir ortamda yaşamak istediklerini söyleyen köylülerin sözcülerinden **Oktay Konyar**, sadece köylülerin değil tüm yöre halkının madenin kapatılması için hükümete dava açacağını belirtti.

(İzmir)

Tütün üreticisi köylüler, Manisa Kırkağaç'ta miting düzenledi

IMF ve DB direktifleri doğrultusunda çıkarılan yasalarla emekçi halkımız açlığa, yoksulluğa mahkum edilmektedir. Köylüler nerede ise üretmez hale gelirken, ürettikleri ürünleri de satamamakta, sattıklarının ise parasını alamamaktadır. Ülkenin birçok yerinde alanlara çıkarak protesto eylemleri yapan, ürünlerini yollara döken köylüler, hükümeti ve politikalarını kabul etmeyeceklerini söylüyorlar.

Bu yasalardan biri de 2000 yılında çıkarılan Tütün Yasasıdır. Üretimden değerlendirme aşamasına kadar halkımıza geniş istihdam imkanı sağlayan tütün, on yıllardır ülkenin çeşitli bölgelerinde yaygın bir şekilde üretilmektedir. Ülkemizde tütün tarımı özellikle Ege, Karadeniz, Marmara Bölgesi ve Türkiye Kürdistanı'nın bazı illerinde aile işletmeciliği şeklinde yapılmaktadır. Makine gücünden ziyade insan gücüne ve emeğine dayalı olan tütün tarımı, birçok ailenin esas geçim kaynağını oluşturmaktadır.

Tütün, kurutulmuş yapraklarından yararlanılan tek yıllık bir tarım ürünüdür. Farklı ekoloji ve mikro klimalara bağlı olarak ülkemizde çok çeşitli tip tütünlerin üretimi yapılmaktadır. Türkiye'de üretilen tütünlerin % 98'i Oriental (Şark tipi) tütündür. Geri kalan kısmı dark air-cured (Sigar), flue-cured (Virginia), light air-cured (Burley) üretimi şeklindedir.

Dünyada en fazla tütün üretimi yapılan ülke Çin olup, dünya üretiminin % 38'ini gerçekleştirmektedir. Bu ülkeyi sırasıyla Brezilya, Hindistan ve ABD izlemektedir. Dünya üretiminin % 63,7'si bu dört ülke tarafından yapılmaktadır. Tütün üretiminde 6. sırada olan ülkemizin dünya tütün üretiminden aldığı pay ise % 2,3'tür.

Çıkarılan yasalarla tütün üretimi ve üreticisi azalmaktadır!

600.000 ailenin üretimde aktif rol aldığı, 1980'li yıllardan bugüne geldiğimizde,

üretici aile sayısının çok azaldığını görmekteyiz. 4733 sayılı Tütün Yasası yürürlüğe girmeden önce 2001 yılında 477.829 olan ekici sayısı, sözleşmeli tütün tarımının egemen olduğu son iki yılda % 43 azalarak 333.761'e inmiştir. (Veriler TZOB sitesinden alınmıştır.)

Ülkemizde üretilen tütünün pazarlanması 2002 yılına kadar TEKEL ve tüccar aracılığıyla yapılmıştır. Bu yıla kadar tüccar, satın aldığı tütünü, yurt içinde kurulu özel sigara fabrikalarına pazarlamış veya yurtdışına satmıştır. TEKEL ise hem destekleme alımı görevini yerine getirmiş hem de aldığı tütünü kendi fabrikalarında kullanmış ve ihracatını gerçekleştirmiştir.

2002 yılında TEKEL devreden çıkarılmış ve sözleşmeli üretim dayatması getirilmiştir. 4733 sayılı Kanun çerçevesinde Türkiye'de üretilen üretici tütünleri yazılı sözleşme esaslı veya açık artırma yöntemiyle pazarlanmaktadır.

Yasanın uygulanışı şu şekildedir: "Üretici tütünlerinin yazılı sözleşme esasına göre alım satımı, Kurum tarafından tütün ticareti yetki belgesine sahip alıcıya bedeli karşılığında verilen Tütün Üretim ve Alım-Satım Sözleşmesi'ne göre yapılır. Sözleşmeli üretim esasına göre üretilen tütünlerin fiyatları, tütün mamulleri üreticileri ve/veya temsilcileri arasında varılan anlaşmaya göre belirlenmektedir." (Alıntı aynı kaynaktan) Bu yasayla aynı zamanda üretilen ürünlere kota konmaktadır.

Bunun dışında sözleşmesiz üreticiler ise ürünlerini açık artırma yoluyla satmaktadırlar. Burada konan kotanın dışındaki ürünler satılmaktadır ağırlıklı olarak. Sözleşmeye göre kaliteli ürünü alan büyük şirketler bunun dışındaki tütünü çok düşük fi-

yatlarla almak istemektedir. Bu nedenle üretici köylü oldukça zor durumda kalmaktadır. Üreticiler sözleşmesiz ürettikleri tütünleri sözleşmeli üretim yapan üreticilerle aynı şartlarda satamamaktadırlar. Çünkü tüccarlar, sözleşme ile alıcı-satıcı arasında anlaşma yapmış, ayrıca sözleşmeli üreticilerin fazlalık tütünlerini açık artırma-yaya girmeden oldukça düşük fiyatlarda almaktadırlar. Bu nedenle alıcılar Açık Arttırmaya rağbet göstermemektedirler.

Ege köylüsü eylemde...

Ege Bölgesi'nde de sık sık köylülerin yaptıkları mitingler ve eylemler bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de 23 Mart günü Manisa'nın Kırkağaç ilçesinde tütün üreticileri tarafından düzenlenen ve Tütün Eksperleri Derneği, Tek Gıda-İş Sendikası, Ziraat Odaları ve Ziraat Mühendisleri Odalarından temsilcilerin de katılımıyla yapılan mitingdir.

Kırkağaç Cumhuriyet Meydanı'nda yapılan mitingde, Kırkağaç Tütün Satış Kooperatifi Başkanı Halil İbrahim Eren yaptığı konuşmada "Biz ne zaman derdimizi söylesek gözünüzü toprak doyursun diyorlar. 2002 yılında IMF'nin dayatmasıyla çıkarılan Tütün Yasası ile TEKEL devre dışı bırakıldı, üretici çok uluslu sigara tekelleriyle karşı karşıya bırakıldı" dedi.

Tütün Üreticileri Sendikası Genel Başkanı Ali Bülent Erdem de yaptığı konuşmada sözleşmeli üreticilik sistemiyle 2000 yılında 583 bin olan üretici sayısının 285 bine düştüğünü, tütün üretiminin terk edildiğini söyledi. Diğer oda ve dernek başkanlarının da birer konuşma yaptığı miting sloganlarla sona erdi. (İzmir)

Sinan köylüleri topraklarını vermiyor!

Tüm Köy-Sen Diyarbakır'da da eylemlerine devam ediyor. Toprak ağalarının halen varlığını sürdürdüğü Diyarbakır'da Sinan köylülerinin ağaya karşı mücadelesinde, onların yanında olan Tüm Köy-Sen çeşitli eylemler ile ağaların köylülerin topraklarına el koymasını protesto ediyor.

23 Mart Perşembe günü Bismil'in Sinan Köyü'nde, ağanın köylülerin topraklarını sürmek istemesi üzerine köylülerle ağanın adamları arasında yine gerginlik çıktı.

Traktörle tarlayı sürmeye gelen Sinan ağasının adamları, kendilerini engellemeye çalışan köylülere silah çekip, küfürler savurarak, havaya ateş ettiler. Köylüler ise taşlarla, sopalarla ağanın adamlarına karşı kendilerini savundular. Çıkan çatışmada ağanın adamları jandarmaya sığınırken, Ahmet Kınacı ve İbrahim Diken isimli köylüler gözaltına alındılar. Bu gelişmeler üzerine köylüler kadın, erkek, yaşlı, genç tarlada nöbet tut-

maya başladı. Sinan Jandarma Karakolu Komutanı, Köy Muhtarı aracılığıyla köylülerin Jandarmaya direnmemesini, tarlaların sürülmesine engel olmasını ve ellerindeki tapuları teslim etmesini istedi. Daha sonra Bismil Kadastro Müdürü'yle görüşen Karakol Komutanı Astsubay Ayhan Çil, köylülere giderek sürülmek istenen tarlanın Sinan ağasına ait olduğunu ve Veysel Ramanlı'nın arazi sahiplerinin vekili olarak toprağı sürmeye hakkı bulunduğunu iddia etti. Köylüler de tapu kayıtlarının kendilerine gösterilmesini istedikler. Veysel Ramanlı'nın kendilerine silah çekip ateş ettiğini söyleyerek hakkında yasal işlem yapılması gerektiğini söylediler. Karakol komutanı Çil, iddialarını reddederken "Havaya ateş eden benim uzman çavuşum, Veysel Ramanlı'nın ateş etmesi söz konusu değil" diyerek ağanın adamlarını savundu. Bismil Kadastro Müdürü sürülmek istenen tarlanın 805 dönümlük 220'lu parselde adı geçen kişilere ait olduğunu köylülere anlattı.

Sonrasında Veysel Ramanlı ve adamlarının arazi vekili olmadığı anlaşılınca Ramanlı ve adamları toprakları sürmeden geri dönerken; köylüler de Sinan köyüne kurdukları çadıra geri döndüler.

Ülkemizde tarımı yok ederek köylüyü göç etmeye zorlayan, kompradorların ve toprak ağalarının emrinde kendi toprağında köylüyü köleleştiren, IMF ve DB'yi ülkemize yerleştiren egemenler, ülkeyi emperyalistlerin sömürüsüne sunup, işçisi köylüsüyle tüm emekçi halkı yoksullaştırmıştır.

Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının sömürüsüne talanına karşı çıkan işçi ve köylü direnişlerini yükseltmek görevimizdir. Köylü direnişlerinin sembolü olan Sinan ve Bismil köylülerinin süren mücadelelerinde yer almalıyız. 15 Nisan'da Ankara'da yapılacak Sinan ve Bismil köylülerinin düzenleyeceği miting tüm demokratik kitle örgütleri ve sendikalar katılarak destek olmalıdır.

(H. Merkezi)

“Tecrit kaldırılсын, talepler kabul edilsin”

mi?” pankartı eşliğinde yürüyen aileler, postane önünde bir açıklama yaptılar. Açıklamada Ceza İnfaz Kanunu'nun yürürlüğe girmesiyle tecrit ve izolasyonun ağırlaştırıldığı belirtildi. Çevredeki insanlar tarafından ilgi ile izlenen “Tecrit kaldırılсын, talepler kabul edilsin” sloganları eşliğinde

coşkulu bir şekilde son buldu.

TUYAB AKP ÖNÜNDEYDİ
ÇHD, TUYAB ve Tunceliler Dernekleri Federasyonu, “Tecrit kaldırılсын talepler kabul edilsin” kampanyası kapsamında AKP İstanbul İl Binası önünde Tecridi ve Ceza İnfaz Yasası'nı protesto etti.

Yapılan açıklamada hapishaneler-

de uygulanan tecrit saldırısından dolayı 121 insanın yaşamını yitirdiği, 500'den fazla insanın sakat kaldığı belirtilerek F ve D Tipi hapishanelerde halen keyfi uygulamalar ve ölümlerin sürdüğü söylendi. Aileler, AKP'li yetkililerle görüşme talebinde bulundu. Tutsak yakını Güzel Şahin ve TUDEF üyesi talebin kabul edilmesi üzerine AKP İl Başkanı ile görüştü. Görüşmede aileler taleplerini yazılı olarak AKP İl Başkanı'na iletti ve hapishanelerdeki keyfi uygulamaları aktardı. Yanısıra aileler, taleplerinin takipçisi olacaklarını ve talepler karşılanana kadar AKP'yi tekrar tekrar ziyaret etmeyi düşündüklerini belirttiler. AKP İl Başkanı ise yıllardır tecrit uygulamalarını ortaya koyan AKP hükümeti değilmiş gibi konuyu Adalet Bakanlığı'na ileteceklerini ve ilgileneceklerini ifade etti.

“Teslim olduğumuzu ne zaman gördünüz?”

TUYAB ve TUDEF; hapishanelerdeki hak gasplarını teşhir etmeye devam ederken, **1 Nisan Cumartesi** günü **Galatasaray Postanesi** önünde **YDG** ile birlikte bir basın açıklaması yaptı.

Saat 13:15'te biraraya gelen kitle, “**Devrimci tutsaklar yalnız değildir**” sloganlarıyla basın açıklamasına başladı. Kitle adına ortak basın metnini okuyan **Ağca Kaplan**; bugün hapishanelerde yapılan uygulamaların kaynağının devletin kendisi olduğunu, yeni ÇİK ile beraber kanunun yerini yönetmeliklerin aldığını söyledi.

Sincan 2 No'lu F tipinde kalan **YDG'li Cihan Çınk** ve **Engin Arslan** adlı tutsakların 8 Mart günü mahkemeye gitmek üzere hücrelerinden alındıklarını ve 15 kişilik bir gardiyan grubunun kaba dayak işkenesine maruz kaldıklarını anlatan Kaplan; bu saldırının hapishane kameralarının kör noktası olan merdiven altına götürülerek orada devam ettirildiğini söyledi.

Yine aynı şekilde **Sincan 2 No'lu F tipinde** tutulan ve aralarında **ESP Ankara temsilcisi Deniz Bakır**'ın da olduğu 6 **ESP**'linin de keyfi olarak 1 ay mektup cezası ile cezalandırıldıklarını anlatan Kaplan; benzer şekilde **Tekirdağ 2 No'lu F tipinde “Kürtçe türkü söyledikleri”** gerekçesi ile birçok tutsağın 2 ay mektup cezası ile cezalandırıldığını belirtti.

Ardından **YDG** adına açıklama yapan **Özgür Ertürk**, 7 Kasım 2005'te **YÖK** protestoları sırasında birçok gencin polis saldırısı ile karşı karşıya kaldığını, sonrasında 49 kişinin gözaltına alındığını ve bu kişilerden **19'unun tutuklandığını** hatırlattı. Tutuklananların 17'sinin üç ay keyfi olarak hapishanede tutulduktan sonra serbest bırakıldığını belirten Ertürk; **YDG okuru Cihan Çınk** ve **Engin Arslan**'ın **tutukluluk durumlarının Sincan 2 No'lu F tipinde devam ettiğini** söyledi. Ertürk, Diyarbakır'da yine aynı kılıflarla **YDG** okurları ve Gençlik Derneği üyelerinin tutuklandıklarını ancak bunların mücadeleyi engelleyemeyeceğini söyledi.

Ertürk konuşmasının ardından sözü **Çınk** ve **Arslan**'la aynı eylemde tutuklanan ve onlarla beraber kalan **Barikat okuru Ender Aldanmaz**'a devretti. Aldanmaz; içerde tutulduğu sürede Arslan ve Çınk ile beraber birçok saldırıya uğradıklarını belirterek 3 Ocak günü bayram görüşünden geri gelirken saldırıya uğradıklarını ve revir haklarının 3 gün engellendiğini, 31 Ocak günü mahkemeye giderken yine aynı şekilde saldırıya uğradıklarını ve hapishane idaresinin “**X-Ray cihazına kafa atmıştır**” diyerek tutanak tuttuğunu, Çınk'ın tedavisinin engellendiğini anlattı. Açıklama “**Devrimci tutsaklar yalnız değildir**” sloganıyla son buldu.

(İstanbul)

TUYAB'A İŞÇİ ÖRGÜTLERİNDEN ZİYARET
Alnteri gazetesinin düzenlediği İşçi Kurultayı'na yurtdışından davet edilen işçi örgütlerinin temsilcileri **TUYAB**'ı ziyaret etti.

TUYAB temsilcisi toplantıda **TUYAB**'ın amaç ve hedeflerini açıklayarak kurumu tanıttı.

Deneyim alışverişinin önemine vurgu yaparak sözü **Brezilya'dan Topraksız Köylü Hareketi**'nin temsilcisi **Dario Santillon**'a bıraktı. Santillon kendi ülkelerindeki hapishanelerin durumundan bahsetti.

ÇIPLAK AYAKLI EYLEM
TUYAB ve Tunceliler Dernekleri Federasyonu siyasi tutsakların mahkeme-hastane ve görüşlerde, insan onuruna yakışmayan şekilde aramalarını protesto etmek için **Mis Sokak'ta** biraraya geldiler. Aileler **Mis Sokak'tan Galatasaray Postanesi** önüne kadar çıplak ayaklı bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

“**Tecrit kaldırılсын, talepler kabul edilsin, İnsan hücreye sığar**

Düzenin ıslahı yozlaştırmadır...

Devletin “suç işleyen” insanların ıslahı için var olduğunu söylediği hapishanelerde siyasi tutsaklar açısından hak ihlallerinin ardı arkası kesilmezken, aslında bütün hapishanelerde akıl almaz uygulamalar da gündeme geliyor. Trabzon'da **25 Mart Cumartesi** açıklanan **İHD** raporu da bu gerçeği açıkça ortaya koyuyor.

İHD Genel Merkezi'nin hapishanelerdeki sorunlara ilişkin hazırladığı raporda Trabzon'daki hapishanelerde, uyuşturucu, rüşvet, şiddet, ayrımcılık ve hastaların tedavi sorunları gibi birçok konuda sorunlar yaşandığı belirtildi.

İHD Genel Merkezi'nin bir süre önce ülke çapındaki hapishanelerle ilgili hazırladığı raporda **Trabzon**'daki hapishanelerde yaşanan sorunlara da yer verildi. Trabzon hapishanelerinin durumu, uygulanan işkenceler, hak ihlalleri ve diğer uygulamalar **İHD** raporunda şöyle anlatılıyor;

Uyuşturucu ve şiddet serbest!

Bahçeçik Hapishanesi: Tutuklu ve hükümlülere ayrıcalıklı davranılıyor. İnfaz koruma memurları, cezalandırmak istedikleri tutuklu ve hükümlülere, tanıdıklarının olduğu koşullarda şiddet uygulatıyor. Koşullardaki tutuklu ve hükümlülerin sayısı torpil durumuna göre değişiyor. **Hapishaneye kesici ve delici alet sokulamıyor ancak uyuşturucu çok yaygın(!)** Yemekler kötü.

Vakıfkebir Hapishanesi: İnfaz Koruma Memurları tutuklu ve hükümlülere, yerli-yabancı ve ekonomik durumlarına göre ayrıcalıklı davranıyor. Rüşvet ilişkileri yaygın. Kesici ve delici alet girmiyor ancak uyuşturucu yaygın(!)

Araklı Hapishanesi: İnfaz koruma memurları tutuklu ve hükümlülere ayrıcalıklı davranmakta ve birçoğu rüşvet almaktadır. Muayene olmak isteyen tutuklu ve hükümlüler, bürokratik işlemlere

tabii tutularak, tedaviye çıkarılma süreci uzatılıyor. Tutuklu ve hükümlüler, kendi paraları ile araç kiraladıktan sonra hastaneye götürülüyor. **Temizlik ve banyo sorunları üst seviyede.** Hapishaneye her türlü kesici ve delici alet sokulabiliyor. Uyuşturucu kullanımı yaygın olduğundan, tutuklu ve hükümlüler arasında sık sık sorun yaşanıyor(!)

Sürmene Hapishanesi: Bazı memurlar tutuklu ve hükümlülere, tavır ve davranışları ile onur kırıcı, aşağılayıcı muamelelerde bulunuyor. Sağlık şartları çok kötü. **Hastalanan tutuklu ve hükümlünün tedaviye çıkarılma süreci bürokratik işlemler gerekçe gösterilerek uzatılıyor.** Süreyi kısaltmak isteyen tutuklu ve hükümlüler yakınlarının araçlarını tahsis etmek istiyor ancak yetkililer, kendilerinin önerdiği araçların kiralanmasını sağlıyor. Her türlü kesici ve delici alet cezaevinde bulunuyor, uyuşturucu kolaylıkla temin edilebiliyor(!) **(H. Merkezi)**

“Kızıldere direnişini mücadelemizde yaşatacağız”

Gençlik Kızıldere'yi andı

Yeni Demokrat Gençlik 30 Mart günü saat 12:30'da Mersin'de Taşbina önünde yaptığı basın açıklaması ile sömürüye karşı savaşın her zaman olacağını belirtti.

“Kızıldere'nin Ruhuyla Cüreti Kuşan” yazılı, Yeni Demokrat Gençlik imzalı pankart açan kitle, İbrahim Kaypakkaya ve Yeni Demokrat Gençlik flamaları ve “Silah elde toprağa düşenlere bin selam”, “Muş şehitleri ölümsüzdür” yazılı dövizler taşıdı. “Devrim şehitleri ölümsüzdür”, “İbo, Mahir, Çayan savaşa devam”, “Deniz, Mahir, İbo sürüyor sürecektir mücadeleniz” sloganlarını haykıran kitle adına yapılan açıklamada faşizmin devrimcileri katletmekle devrim davasını yenilgiye uğratamayacağı, emekçilerin bugün örgütlenmekten başka çıkarı olmadığını altı çizilirken halk gençliğine akademik, demokratik hakları ve özgür yarınlar için YDG'de birleşme çağrısı yapıldı. (Mersin)

Kızıldere son değil!

HÖC, Cebeci Mezarlığı'nda 30 Mart için bir anma etkinliği düzenlendi.

Burada biraraya gelen yaklaşık 700 kişi, “Kızıldere yolunda şehitlerimizi selamlıyoruz, umutlarımızı büyütüyoruz” yazılı pankart eşliğinde, Ölüm Orucu'nda yaşamını yitirenlerin mezarına kadar yürüyüş yaptı. Yürüyüş sırasında sık sık “Mahir, Hüseyin, Ulaş kurtuluşa kadar savaş”, “Bedel ödedik bedel ödeceğiz”, “Devrim şehitleri ölümsüz-

dür” sloganları atıldı. Yürüyüşün ardından açıklama yapan TAYAD Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Güvel, “Onlar kendilerini feda ettiler. Bu inanç bu kararlılık olduktan sonra mutlaka devrime kavuşacağız” dedi.

Güvel'in konuşmasının ardından ölüm orucunda yaşamını yitirenlerin mezarında mektuplar okundu. Grup Yorum'un müzik dinletisi sunmasıyla devam eden etkinlik, ölüm orucunda yaşamını yitirenlerin mezarına karanfillerin bırakılmasıyla son buldu.

ADANA

30 Mart Kızıl-

dere katliamını protesto etmek ve Mahir Çayan ile Samandağ'da katledilen Mehmet Latifeci'yi anmak için Adana Çakmak Plaza önünde bir basın açıklaması düzenlendi. Açıklama yapılan konuşmanın ardından atılan sloganlarla son buldu. Eylemde sık sık “Kızıldere'den Latifeci'ye direniş sürüyor”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “Yaşasın halkların kardeşliği” vb. sloganlar atıldı. Açıklamayı SDP, TÖP, Devrimci Gençlik Derneği örgütlerken destek verenler ise, Devrimci Liseliler, HKM ve Partizan oldu. (Adana Partizan okurları)

BURSA

30 Mart günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde Partizan, DHP, HKP, BA-TİS, BDSP, Alınteri, SGD, DPG ve BEK tarafından organize edilen anma ile Kızıldere şehitleri anıldı. “Kızıldere direnişini siper yoldaşlığımızda yaşatacağız” pankartının açıldığı eylemde

ortak bir metin okundu. Metinde Kızıldere direnişi ve siper yoldaşlığının önemine vurgu yapılarak “Bugün Kızıldere'den öğrenmek, Ortadoğu'da süren emperyalist/siyonist barbarlığa karşı halkların kardeşlik bayrağını onlara yakışır bir şekilde yükseltmektir. Denizlerle, Mahirlerle, Kaypakkayalarla tarihe mal edilen anti-emperyalist mücadele bayrağını daha güçlü dalgalandırmaktır” denildi. Etkinlikte ayrıca ortak marşlar söylendi ve şiirler okundu. Ardından alkış ve sloganlarla etkinlik bitirildi.

ERZİNCAN

2 Nisan Pazar günü Erzincan Gençlik Derneği Eğitim-Sen il binasında 30 Mart Kızıldere direnişini selamladı. Etkinliğe ESP, DHP ve Partizan da katıldı. Saygı duruşu ile başlayan etkinlikte Kızıldere direnişi anlatıldı. Şiirler okundu. Daha sonra söylenen marşlar ve türkülerle etkinlik sonlandırıldı. Etkinlikte Partizan ve YDG'nin gönderdiği mesaj da okundu.

78'lilerden Kızıldere anması

78'liler Derneği, çeşitli illerde yapılan basın açıklamalarıyla 30 Mart Kızıldere direnişini andı. Açıklıkları “Ne geçmiş tükendi ne yarınlar”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm” pankartlarıyla 78'liler Kızıldere'yi unutmadıklarını ifade ettiler.

Eylemler Mersin, İzmir, Ankara vd. illerde gerçekleştirildi.

(H. Merkezi)

“Ölümleri durdurun!”

25 Mart günü saat 13:00'da Kemeraltı girişinde bir basın açıklaması yapan TAYAD'lılar “6 yıldır bu ülkenin hapisanelerinden tabutlar çıkmaya devam ediyor. 6 yıldır yakınlarımız, evlatlarımız F Tipi hapisanelerde tecrit işkencesiyle katledilmeye, sakat bırakılmaya devam ediliyor. 6 yıldır bu zulme karşı direnen evlatlarımız zorla müdahale işkencesiyle katlediliyor” dediler. Tüm bu olayları protesto etmek için 5 dakika yapılan oturma eylemi sırasında Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nden Fikret Akar'ın mektubu okundu. “Katil devlet hesap verecek”, “Tecridi kaldırın ölümleri durdurun” sloganlarıyla eylem sona erdi. (İzmir)

İHD: “Celalettin Cerrah istifa etsin!”

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ilkeleri uyarınca kısıtlanan gözetim süresinin 15 güne çıkarılması, gözetimdeki kişinin avukat ve yakınları ile görüşme süresinin ertelenmesini, ‘arama’, ‘el koyma’, ‘ele geçirilen belgeleri inceleme yetkisi’nin polise verilmesini öneren İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah’ın istifasını isteyen İHD'liler 29 Mart'ta İstanbul Emniyet Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaptı.

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin yaptığı açıklamada işkencenin Türkiye'nin en acı gerçeklerinden biri olmaya devam ettiğini söyledi. Keskin, “Cela-

lettin Cerrah'ın sahip olduğu zihniyetin, insan haklarına aykırı, toplumsal hoşgörüyü zedeleyici olduğunu düşünüyoruz. Bu zihniyetin yönetimde olduğu bir şehirde kendimizi güvende hissetmiyoruz” diyerek Celalettin Cerrah'ı istifa etmeye çağırdı. Açıklamaya ESP, DTP ve Barış Anneleri de destek verdi. (İstanbul)

“Tecride Son!”

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği tecritin kaldırılması ile ilgili bir eylem yaparak kamuoyunu duyarlılığa çağırdı.

27 Mart günü saat 12:30'da Mersin Taşbina önünde toplanan ve ellerinde Ölüm Orucu direnişini dışarda sürdüren Fatma Koyupınar'ın resimlerini taşıyan kitle bir oturma eylemi yaptı. Ülkemizde yaşanan baskıların ve zulmün tecritten ayrı olmadığı dile getirilen açıklamada tecritin kaldırılması istendi. (Mersin)

“Amed direnişine bin selam”

Gülsuyu

Muş Şenyayla'da 14 HPG gerillasının faşist TC ordusu tarafından kimyasal silahlarla katledilmesinin ardından özellikle T. Kürdistanı'nda çatışmalar günlerce devam ederken, Türkiye'nin çeşitli illerinde de 14'leri sahiplenilen eylemler gerçekleştirildi.

İSTANBUL

* 29 Mart'ta Taksim Tramvay durağında toplanan DTP, EKD, EMEP, Partizan ve Halkların Kardeşlik İnişiyatifi, katliamı ve sonrasında gelişen saldırıları protesto etti. Kitle adına basın açıklamasını okuyan Figen Yüksekdağ, Kürt halkının mücadele değerleri ve şehitlerin sahiplenilmesi gibi onurlu bir tavrın saldırılarla boğulamayacağını ekledi.

* Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde 29 Mart günü akşam saat 20:00'de bir araya gelen MLKP, MKP, PKK ve TİKB militanları Eski Karakol durağından Sağlık Ocağı durağına doğru yürüyüşe geçti. Eylemcilerle polis arasında çatışma yaşandı. Gaz bombaları ve panzerlere karşı taş ve molotoflarla karşılık veren eylemciler cadde üzerinde barikatlar kurdu. Polisin panzer, akrep ve gaz bombala-

1 Mayıs Mahallesi

rı ile saldırdığı eylemde, eylemciler her saldırı sonrası ara sokaklara çekilip sonra tekrar cadde üzerinde barikatlar kurarak direndiler. Bir kişinin gazdan etkilenerek yaşamını yitirdiği, iki kişinin gözüne alındığı olaylar esnasında ikisi ağır olmak üzere 4 kişi yaralandı. Yaralıların ikisinin Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde tedavi edildiği, ölen kişinin 27 yaşında Sivaslı Vahdettin Toprak olduğu öğrenilirken Toprak'ın cenazesinin ailesi tarafından Yenibosna'ya oradan da memleketine götürülerek defnedileceği öğrenildi. Eylemcilerle polis arasındaki çatışma saat 23:00'e kadar cadde üzerinde ve ara sokaklarda sürdü.

* 1 Mayıs Demokrasi Platformu 29 Mart'ta mahallede yapılan yürüyüşe polisin yaptığı saldırıyı, T. Kürdistanı'ndaki polis saldırılarını kınamak ve Vahdettin Toprak'ın ka-

tillerini lanetlemek amacıyla 30 Mart Perşembe günü saat 18:00'de bir yürüyüş yaptı. Yapılan çağrı üzerine mahalle esnafının tamamı kepenk kapattı.

Sağlık Ocağı durağında biraraya gelen yaklaşık 100 kişi yolu trafiğe kapatarak alkışlarla eylemi başlattı. Yürüyüş boyunca atılan sloganlarla köprüye gelindi. Burada Ümit Altan 1 Mayıs Demokrasi Platformu adına konuşuyla ilgili bir açıklama yaptı.

* 30 Mart akşamı 1 Mayıs Mahallesi'nde saat 20:30'da biraraya gelen MKP, MLKP, TİKB, Komünistlerin Birliği militanları ile SODAP polisle çatıştı. Eyleme TKP/ML militanları da katılarak destek verdi. Mahalle esnafının tamamının kepenk kapattığı görüldü. Ana cadde üzerine barikat kuran eylemciler, polisin panzerlerle beklediği köprüye doğru sloganlarla harekete geçti. Polise molotofla, sapanla, taşlarla saldıran kitle, polisin gaz bombası ve panzerle saldırması üzerine ara sokaklara çekildi. Askeri panzerin de kullanıldığı eylemde çeşitli sloganlar atıldı. Polisin saldırısı üzerine ara sokaklara çekilerek panzerleri taşıyan eylemciler, hemen toplanarak tekrar ana caddeye çıkarak üç kez polis panzerlerinin üzerine gitti. İlk saldırıda bir panzer alevler içinde kaldı. Panzer ve akrepler üç kez barikatları yıktı. Barikatlar eylemciler tarafından tekrar kurulurken, polisler ara sokaklara giremedi.

Saat 22:00 civarlarında eylemciler, tekrar ana caddeye çıkarak polis aradılar. Çatışmalar saat 23:00'e kadar sürdü.

* Gülsuyu'da biraraya gelen BDSP, ESP, Partizan, HKM, Kurtuluş ile PDD çevreleri 1 Nisan Cumartesi günü bir meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Saat 20:15'te As Kıraathanesi önünde biraraya gelen yaklaşık 100 kişi “Katliamların hesabını soracağız, Kürt halkı yalnız değildir” ortak imzalı pankart ve meşalelerle çeşitli sloganlar attı.

Kitle Mustafa Bakkal'a kadar yürürken burada bir kişi yaptığı konuşmada “T. Kürdistanı'nda saldırılar devam ediyor. 14 HPG gerillasının ardından 7 gerilla daha kimyasal silahlarla katledildi. Kürt halkına saldırılar devam ediyor” dedi. Eylem atılan sloganların ardından sona erdi.

* 1 Nisan Cumartesi günü saat 13.00'de Galatasaray Postanesi önünde toplanan İHD İstanbul Şubesi üyeleri de bir basın açıklaması yaptı. Açıklamayı okuyan Av. Eren Keskin özellikle R. T. Erdoğan'ın “Çocuk da olsa, kadın da olsa güvenlik güçleri gerekeni yapacaktır...” demesini dehşet verici bulduklarının altını çizdi.

* 1 Nisan Cumartesi günü saat 13:00'te Kartal Meydanı'nda bir araya gelen DTP'liler adına basın metnini DTP Pendik İlçe Başkanı Cemal Züngör okudu. Züngör “Cenazelerin kaldırılması esnasındaki gösteriye karşı silahlar kullanılmış, 3-5 ve 7 yaşlarında üç çocuk olmak üzere 7 vatandaşımız güvenlik güçleri tarafından hunharca öldürülmüştür. Ayrıca partimizin Sakarya il binası sivil faşistler tarafından kundaklanarak tahrip edilmiştir” dedi.

İZMİR

İHD İzmir Şubesi 30 Mart günü saat 17:00'de şube binası önünde bir basın açıklaması yaparak Diyarbakır'da yaşananları protesto etti.

Kitle adına basın metnini İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas yaptı.

* Aynı konuyla ilgili 31 Mart günü ise ara-

Dersim'de bir Gazino TKP/ML TİKKO tarafından bombalandı!

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre 25 Mart 2006 tarihinde Dersim Merkez Moğoltay Mahallesi'nde bulunan Muhabbet Gazinosu TKP/ML TİKKO militanları tarafından bombalandı. Polis olayla ilgili operasyon başlatırken patlamanın etkisiyle etrafta bulunan işyerlerinin camlarının kırıldığı da öğrenildi.

Patlamanın ardından polis panik yaşarken, olay yerinde incelemelerde bulunan Tunceli Emniyet Müdürü Osman Öztürk, operasyon başlatıldığını söyledi.

Hatay'da işgal karşıtı eylem

ABD emperyalizminin Irak'ı işgaline karşı Antakya'da protesto eylemi yapıldı. 18 Mart Cumartesi günü Antakya Arkeoloji Müzesi'nin önünde biraraya gelen Antakya Demokrasi Platformu bileşenleri ABD'nin Irak'ı işgalinin 3. yıldönümünde bir kez daha emperyalizmin kendi çıkarları için halkların kanını dökmeye demokrasisini protesto ettiler. Çeşitli olumsuzluklara rağmen uzun süredir yasaklı olan müze önünde eylem yapılması, Demokrasi Platformu'nun uzun süredir sonra tüm bileşenlerinin katılımıyla bir eylem gerçekleştirmesi olumlu oldu.

(Hatay Partizan okurları)

larında DTP, ESP ve SDP'nin de bulunduğu birçok kurum ve kuruluş Konak DTP İlçe binası önünde biraraya gelerek bir basın açıklaması yapmak istedi. Saat 13:00'te biraraya gelen kitle eski Sümerbank önüne kadar yürüyerek burada bir basın açıklaması yapmak istedi. Ancak yoğun bir şekilde bölgeye yığınak yapan polis, yürüyüşe izin vermedi. Katledilen HPG gerillalarının resimlerinin ve çeşitli dövizlerin de açıldığı eylemde, İzmir Emniyet Müdür Yardımcısı'nın DTP ve İHD yöneticilerine yönelik provokatif konuşmaları, ortamın iyice gerilmesine neden oldu. Yürüyüşe izin verilmemesi üzerine bulunulan yerde basın açıklaması yapıldı.

ERZİNCAN

1 Nisan günü bir açıklama yapan DTP Erzincan İl Başkanı Hüseyin Bektaşoğlu, silahsız halkın üstüne kurşun yağdırarak yeni ölümlere meydan vermenin hiçbir sorunu çözmediğini, aksine çözümsüzlüğü derinleştirdiği vurgulayarak, hükümetin yaşanan olaylar karşısındaki tavrını kınadıklarını belirtti. Açıklama “Her yer Amed, her yer serhıldan” ve “Amed halkı yalnız değildir” sloganları atıldı.

BURSA

1 Nisan günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde Partizan, DHP, ESP, BDSP, Alnteri ve SODAP bir basın açıklaması yaparak saldırıları kınadı. Yapılan açıklamanın ardından kitle alkışlar eşliğinde çeşitli sloganlar attı.

Ayrıca İHD Bursa Şubesi de 30 Mart günü aynı yerde bir basın açıklaması yaptı.

Taksim'de azgın saldırı

Taksim Gezi Parkı'nda biraraya gelen içinde DTP, ESP ve Partizan'ın da bulunduğu kitleye polis gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırının ardından kitle sokak aralarında toplanarak eyleme devam etti. Dolapdere'de toplanan bir grup bir kamyonu ateşe vererek, yolu molotofkokteyli ile trafiğe kapattı. DTP İstanbul İl Başkanlığı'nın bulunduğu mahallede de bir araya gelen eylemciler, polisin gaz bombalı saldırısı ile karşılaştı. Çok sayıda kişinin yaralandığı saldırının ardından Tarlabası'na doğru giden kitle ile polisler arasında yaklaşık 3 saat kovalamaca yaşandı. Polisin saldırısının ardından çeşitli DKÖ temsilcileri ve aydınlar, İHD İstanbul Şubesi önünde oturma eylemi yaptı.

“Katliamcılar yargılsın” yazılı dövizler açan kitlenin slogan atması üzerine Çevik Kuvvet ekipleri de dernek binası önüne gelerek, kitleye 10 dakika içinde dağılmasını uyarısında bulundu. Polisin tavrını oturma eylemi yaparak protesto eden kitle açıklama yapmadan dağılmayacaklarını ifade etti. Kitle adına açıklama yapan DTP İstanbul İl Başkanı Doğan Erbaş, Taksim'de yapacakları basın açıklaması ile demokratik taleplerini dile getireceklerini ancak polisin sert müdahalesi ile karşı karşıya kaldıklarını belirtti. Erbaş hazırlanan metni daha sonra basına dağıttı.

Eylemin ardından Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığı kararı ile DTP İstanbul İl binasına baskın düzenleyen yaklaşık 30 polis, 4 kamera eşliğinde binayı aradı. (İstanbul)

Devlet terörüne karşı mücadeleyi yükselt!

Newroz'un gerek Kürt halkı gerekse de ülkemiz devrimcileri tarafından "isyan ve direniş günü" olarak kutlanacağını bilen TC devleti, günler öncesinden yaptığı açıklamalarla halk üzerinde tedirginlik yaratmaya çalışarak kitlesel katılımı engellemeye çalışmış, yapacağı saldırının da sinyallerini vermişti. **Pek çok ilde kutlamalara saldıran devlet, bazı illerde ise kutlamalardan sonra tam bir gözaltı/tutuklama terörü başlattı.** Ancak bu da alanların daha çok dolmasını sağladı.

İSTANBUL/GÜLSUYU

* Günümüz Dehakları'na karşı ortak bir duruş sergilemek amacıyla Gülsuyu'nda biraraya gelen **ESP, DHP, HKM, BDSP, PDD, KSD, EMEP** ve Partizan bir hafta öncesinden Newroz'a hazırlandılar. Newroz'la ilgili mahallede bildiriler dağıtıldı, araçla sesli çağrılar ve "Biji Newroz", "Yaşasın Newroz" ortak imzalı 4 adet pankart asıldı.

* **21 Mart Pazartesi** günü ise saat 19:00'da her kurum değişik caddelerden kendi pankartlarıyla Özgürlük Meydanı'na yürürken **Partizan** kitlesi de "Newroz ateşinin kızılığıyla halk savaşını yükselt Partizan" pankartıyla alana geldi. Bütün kurumların biraraya gelmesinin ardından "Kürt ulusuna özgürlük, yaşasın halkların kardeşliği-ESP, DHP, HKM, PDD, KSP, EMEP, Partizan" imzalı bir pankart duvara asıldı. Eyleme yaklaşık 300 kişi katılırken mahalle halkının eylemi ilgiyle izlediği görüldü.

SARIGAZI

Sarıgazi'de jandarma Newroz kutlamalarına saldırarak 17 kişiyi gözaltına almıştı. Gözaltına alınanlardan 3 kişi tutuklanırken mahalle halkı yaptığı basın açıklamasıyla jandarmanın saldırısını protesto etti ve tutuklanmaların serbest bırakılmasını istedi.

26 Mart Pazar günü saat 16:00'da Dünya Hastanesi önünde biraraya gelen kitle "Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz" pankartı açarak "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganıyla Sarıgazi Meydanı'na yürüdü. Burada kitle adına basın metnini okuyan **Mihriban Han** "Gözaltına alınanlardan Orhan Özerli, Ersin Kuru ve Erkan Şahin isimli kişiler tutuklandı. Tutuklananlar derhal serbest bırakılmalıdır" dedi.

Bu arada **25 Mart Cumartesi** günü Demokrasi Caddesi'nde bulunan okulumuz **Ali İhsan İşıtmez** jandarma tarafından keyfi bir şekilde gözaltına alındı. İki gün Sarıgazi Jandarma Karakolu'nda tutulan İşıtmez, 27 Mart Pazartesi günü Savcılık tarafından tutuklama istemiyle hakimliğe sevk edildi. Hakimlik de Newroz kutlamalarına katıldığı ve "olay çıkardığı" gerekçe-

siyle İşıtmez'i tutukladı. İşıtmez ve tutuklanan diğer üç kişi Bayrampaşa Hapishanesi'ne götürüldüler. Bu arada Sarıgazi Beldesi'nde akşamları jandarma devriyeleri arttırıldı, akrepler mahallede turlamaya başladı. **(Kartal)**

BURSA

19 Mart günü yapılan Newroz kutlaması sonrasında DTP İl Başkanı **Nizam Kapan**'ın da içinde olduğu 16 kişi **28 Mart** akşamı evleri basılarak gözaltına alındı. **29 Mart** günü Adliye'ye getirilenleri burada DTP'liler karşıladı. Burada bir basın açıklaması yapıldı. **ESP, Partizan, BDSP, İHD, SDP, EMEP** de açıklamaya destek verdi.

Açıklamayı okuyan DTP İl Sekreteri **Hüseyin Armağan** bu saldırıları kınadıklarını belirtti.

İl Başkanı Nizam Kapan'la il ve ilçe yöneticilerinin de aralarında bulunduğu toplam 11 kişi tutuklandı.

ERZİNCAN

21 Mart Newroz kutlaması için Kavakyolu'nda bir etkinlik yapmak isteyen **DGH, ESP, Gençlik Federasyonu** ve Partizan kitlesine jandarma saldırması, 26 kişi gözaltına alınmıştı. Saldırıda birçok kişi yaralanmıştı. Bir gün Jandarma Karakolu'nda tutulanlar diğer gün Savcılık'a çıkarılmış 23'ü tutuksuz yargılanmak için serbest bırakılırken, 3 kişi jandarmaya mukavemet etmek iddiası ile tutuklanmıştır. Tutuklananlar **Erzincan Kapalı Hapishanesi**'ne gönderilmiştir. Savcılık çıkışında dışarıda bekleyen kitle sloganlarıyla tutuklamaları protesto etti. Yine

"Newroz Serhildan e!"

21 Mart akşamı saat 19:30'da **1 Mayıs Mahallesi**'nde Partizan'ın da bileşeni olduğu **Demokrasi Platformu** tarafından Newroz kutlaması gerçekleştirildi. Partizan kitlesi Newroz alanına 200 metre uzaklıkta toplanarak açtıkları "Newroz Serhildan'e-Partizan" imzalı pankart ve Partizan flamalarıyla ile ana cadde üzerinden "Karadeniz Kürdistan ilerliyor Partizan" vb. sloganlarla yürüyerek alandaki kitleye katıldı. Alandaki etkinlik dev-

Gülsuyu

23 Mart'ta ESP, DGH, Gençlik Federasyonu ve Partizan ortak bir açıklama yaparak tutuklamaları protesto etmiştir. Tutuklananlar 31 Mart akşamı serbest bırakılmıştır.

* **22 Mart ve 23 Mart** günü gözaltı ve tutuklamalar protesto edildi. 22 Mart günü Adliye önünde toplanan kitle, gözaltına alınanlara destek olmak amacıyla saatlerce Adliye önünde bekledi ve sloganlar attı. **23 Mart Perşembe** günü ise **Erzincan Merkez Vakıflar İşhanı** önünde **Partizan, DHP, ESP** ve **Gençlik Federasyonu** tarafından bir basın açıklaması yapılarak jandarmanın şiddeti teşhir ve protesto edilmiştir. Erzincan DTP il örgütü yönetimine Newroz kutlamasından dolayı Erzincan Cumhuriyet Savcılığı tarafından soruşturma açıldı. Soruşturmalardan önce DTP İl Başkan Yardımcısı **Hüseyin Şahin** sivil polislerin iş yeri sahibine baskı yapması sonucu işten atıldı. DTP İl Başkanlığı **23 Mart ve 24 Mart** günü yaptığı basın açıklamalarıyla soruşturmaları protesto etti.

Üniversitede polis istemiyoruz!

23 Mart ile **27 Mart** tarihleri arasında **Çevik Kuvvet** polisi İstanbul Üniversitesi'nde tam anlamıyla terör estirdi. Dünyanın hiçbir üniversitesinde ger-

çekleştirilmesi mümkün olmayan olaylar, bu 3 gün içinde İÜ'de yaşandı. Yemekhanelerin özelleştirilmesine karşı okulumuzda bir hareket başladığı ve de 24 Mart günü "Çanakkale Şehitleri Anma Etkinliği"ne Vali, Emniyet Müdürü ve Ordu Komutanları geleceği için okulda faaliyet yürüten devrimci ve demokrat öğrencilere Çevik Kuvvet polisi 3 gün boyunca biber gazı ve coplarla saldırmıştır. Bu yüzden de okulumuz 3 gün boyunca polis tarafından fiili tatil edilmiştir. Saldırıdan önce de devrimci öğrencilere şu söylenmiştir; "Size 1 dakika veriyoruz. Tüm afişlerinizi indirin yoksa biz indireceğiz." Üniversitede bulunmaması gereken eli silahlı polisler okulumuzdaki onlarca afiş yırtmış, karşı duran tüm öğrencilere de azgınca saldırmıştır. Çevik Kuvvet'e okula girme iznini de Rektörlük vermiştir. Saldırıların sonucunda 40'a yakın öğrenci yaralanmıştır. Hatta bir devrimci öğrenciyi polis pencereden sarkıtmıştır.

Biz polisin tüm bu saldırılarına karşı **24 Mart Cuma** ve **28 Mart Salı** günü hocalarımız ve avukatlarla birlikte basın açıklaması ve yürüyüşler düzenledik. Polisin saldırıları karşısında devrimcilerin iradeli-militan duruşları sayesinde polis geri adım atmamak zorunda kaldı.

Özelleştirmeye karşı olan öğrencileri coplayan, gaz bombası atan polis ve bu polislerin okullara girmesine izin veren Rektörlük de halkın ve öğrencilerin düşmanıdır. Özelleştirmeye karşı afiş asan devrimci öğrencileri de burjuva medya "okuldaki teröristler yasadışı pankart astı, polis bu yüzden müdahale etti" diye gösterdi.

Eğitim ve sağlık bu ülkede parsel parsel satılırken ve de emekçi halk çocuklarının üniversitede okuma hakkı engellenirken, işsizliğe sefalet mahkum edilirken bu özelleştirme saldırısına karşı durmak teröristlikse biz teröristlik yapmaya devam edeceğiz! **(İstanbul Üniversitesi YDG)**

Güç biziz...

Sempozyuma ve 1 Mayıs'a kitlesel katılmak için, özellikle 1 Mayıs'ta bulunduğu her alanda pankartlarımız ve bayraklarımızla güçlü bir şekilde alanlara çıkmanın hazırlıklarına bugünden başlamamız yerinde olacaktır. Dar bir zamana sığdırılacak çalışmalardan istenilen verimin alınmadığı hepimizin bildiği bir şeydir. Onun için çalışmalarını bugünden örmeye başlamak amacımıza ulaşmamızı sağlayacaktır.

neden olan 26 yaşından küçük işçilerin işten çıkarılmasını kolaylaştıran yasanın çıkarılması emperyalist ülkelerdeki krizin boyutunu göstermektedir. Bu dönemde Avrupa ülkelerinde binlerce işçi işten çıkarılmıştır. ABD emperyalizmi her geçen gün daha saldırgan politikalar izlemektedir. Tüm bunlar emperyalist-kapitalist ülkelerde sınıf mücadelesinin önümüzdeki dönem artarak gelişeceği nin belirtilerini oluşturmaktadır.

Geçen hafta içinde Yunanistan'da gerçekleştirilen genel grevin hayatı felç ettiği haberlerde geçiyordu. Bu da bize işçi sınıfı ve diğer emekçilerin nasıl bir güce sahip olduğunu tekrar gösterdi. Bundan daha 5-6 ay önce Fransa göçmenlerin ayaklanmasına tanık olmuştu.

Fransa sınıf mücadelesi tarihinde çok çetin savaflara mekan olmuş bir ülkedir. Tam da bundan kaynaklı Marks yoldaş Marksizm'in üçüncü ayağı olan bilimsel

devam edecek. Bu ise onun sonunu getirecektir. "Kapitalizmin zorba düzeni, kendisi için tehdit oluşturmayan, dilencilere ve çaresizlere sadaka ve şekerli ekmek veriyor. Zorba yaptırımları ve zulmü ise, kendilerinden korktuklarına saklıyor. Çalışanlar, eğdikleri sırtlarını öfkeyle kaldırmaya cesaret ettiklerinde, kendilerinin o kadar küçük, efendilerinin ise binlerce yıldır kendilerine empoze edilen kadar büyük olmadığını görecektir. Toplum içindeki sayıların ve varlıklarının doğru değerlendirilmesi durumunda, proleter kitlelerin her yerde ellerini kaldırarak, şöyle haykırdığı duyulacaktır: "Güç Biziz!" (Clara Zetkin)

Bugün henüz tan vaktinin doğması için erkendir ama yarınlar isyanlara, devrimlere gebe dir. Sancılı doğumlara hazırlanmak hepimizin görevidir.

Dünyada direniş, başkaldırı ve devrim rüzgarlarının estiği artık hissedilir derecede belirginleşmiştir. Bu rüzgar ülkemiz topraklarında yeterince olmasa da kendini hissettirmektedir. Önümüzdeki dönem dünyaya paralel olarak ülkemizde de bu rüzgar gelişecek, güçlenecektir. Esen ya da esecek olan rüzgarları iyi değerlendirmek için sınıf bilinçli proleterlerin çalışmalarına daha sıkı sarılması görevlerini daha nitelikli yerine getirmesi önemlidir.

Önümüzde ILPS'nin özelleştirme ve sendikasılaşmaya dönük sempozyumu ve 1 Mayıs çalışmaları var. Her iki çalışmayı iç içe geçirerek ele almalıyız. Emperyalizmin işgal, talan, sömürü ve katliam çarkını, İsrail siyonizminin Filistin halkına karşı yaptığı baskı zulüm ve katliamları, Türkiye'de uygulanan özelleştirme, sendikasılaşma ve sosyal güvenlik politikalarını, emperyalizme uşaklık yapanları teşhir etmek en başta gelen görevlerimiz arasındadır. Anti-emperyalizmin, uluslararası dayanışmanın, örgütlenmenin ve mücadele etmenin propagandasını yapmak başta gelen görevlerimizden tamamlayandır.

Sempozyuma ve 1 Mayıs'a kitlesel katılmak için, özellikle 1 Mayıs'ta bulunduğumuz her alanda pankartlarımız ve bayraklarımızla güçlü bir şekilde alanlara çıkmanın hazırlıklarına bugünden başlamamız yerinde olacaktır. Dar bir zamana sığdırılacak çalışmalardan istenilen verimin alınmadığı hepimizin bildiği bir şeydir. Onun için çalışmaları bugünden örmeye başlamak amacımıza ulaşmamızı sağlayacaktır. Ajitasyon ve propaganda araçlarını etkin bir şekilde kullanarak kitlelere gitmeliyiz. Sıradanlaşan çalışma tarzını bir kenara bırakarak, etkin ve verimli bir çalışma tarzını her alanda oturtmaya çalışmalıyız. Var olanla yetinmek gelişimin düşmanıdır. Bunun bilincinde hareket edersek ileriye doğru sağlam adımlar atabiliriz.

Unutulmasın ki bizim varlık nedenimiz "ayaklar altında ezilen milyonların kurtuluşunu" amaçlamaktadır.

DDSB'li bir emekçi

Ankara'da gazete dağıtan okurlarımıza saldırı

2 Nisan günü Tuzluca'yır Şirintepe Mahallesi'nde gazete dağıtımına çıktık. Yoğun bir şekilde gerçekleştirdiğimiz dağıtımda başlarda bir sorun yoktu. Dağıtım yaparken yol güzergahı üzerinde daha önce afişleme çalışması yapmış olan devrimci yapıların afişlerini yırtan bir grup ülkücü ile karşılaştık ve olaya müdahale ettik. Kısa süren bu uyarının ardından bizler dağıtıma devam ettik. Buradan çok fazla uzaklaşmadan bir gruba rastgeldik. Gazete dağıtımında olduğumuzu söyledik. Ardından geçen konuşma sonrası gazetemizi okumak istediklerini söylediler. Biz de gazete verdik ve dağıtıma devam ettik. Biz daha oradan uzaklaşmadan ellerine aldıkları gazetemizi yakmaya kalkıştılar ve arkamızdan "bunlar da kim oluyor, bunlara önlerinden tamam diyeceksin, sonra gazeteyi atacaksın bir kenara" gibi sözler sarf ettiler. Bunları duymamızın ardından gazetemizin yakılmasına müdahale ettik ve kısa bir arbede yaşandı. Olayı çıkaran kişilerin uyarılmasının ardından bizler gazete dağıtımına devam ettik. Fakat bu durumu hazmedemeyen grup, daha kalabalık bir şekilde gelerek üzerimize saldırdı, bu saldırı esnasında iki yoldaşımız hafif, bir yoldaşımız ağır şekilde yaralandı. Taş, sopa ve bıçaklı saldırıda bir yoldaşın kafasına tuğla ile vurulurken, diğer yoldaş yüzüne aldığı darbeler sonucu kanlar içinde kaldı. Diğer yoldaş ise öfkeli grubun içinde kalarak tartaklanmış, boğazına dayanan bıçakla ölümlü tehdit edilmiştir. Fakat bu saldırı bizi verdiğimiz onurlu mücadeleden vazgeçiremeyecektir. Son dönemde artan linç girişimlerine karşı tüm devrimci demokrat kamuoyunu duyarlılığa çağırıyoruz.

(Ankara YDG ve İK okurları)

Sivas Sanat ve Hayat Dergisi'nden panel

19 Mart 2003 tarihinde Sivas Sanat ve Hayat tarafından organize edilen panele Temel Demire de katıldı. Yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra panel başladı. Temel Demire sözlerine "Dünyanın neresinde olursa olsun, zulme karşı çıkmak, devrimcilerin görevidir ve onurudur. Dünyanın neresinde olursa olsun isyan eden kardeşler" diyerek başladı. Demire, ayrıca Latin Amerika'daki, Asya'daki gelişmelere özellikle de Nepal'deki gelişmelere değinerek yine özellikle Maoistlerin Asya'daki başarılarından bahsetti.

(Sivas DDSB)

Fransa'daki direniş destek eylemi

28 Mart günü Fransa'da genel grev yapan öğrenci ve emekçilere destek vermek amacıyla Alinteri, BATİS, BDSP, ESP, HÖC, HKP, Partizan, SGD ve KÖZ kitleleri tarafından bir destek yürüyüşü yapıldı.

Metro istasyonu önünde "Fransa'dan Türkiye'ye AB yasalarını püskürteceğiz" pankartının açıldığı eylemde kitle Santral Garaja kadar yürüdü. Burada bir basın açıklaması yapılarak bu baskıcı köleci yasa protesto edildi ve Fransa'daki emekçilere destek mesajı verildi. Eylem alkışlarla ve sloganlarla son buldu.

(Bursa)

"18 Mart sabahı Paris şu gök gürültüsü ile uyandı: "Vive la commune! (Yaşasın komün!)" 72 gün süren ilk işçi sınıfı iktidarı olan ve önemli derslerle dolu olan 18 Mart 1871 Paris Komünü'nün ilanını Marks yoldaş böyle yapıyor.

Yaklaşık 135 yıl sonra Paris ve Fransa'nın diğer şehirleri yine Mart ayında şiddetli sınıf çatışmalarına sahne oluyor. Elbette ki, bu günkü sınıf çatışması 1871'den çok geri nitelikler taşısa da bulunduğumuz tarihsel dönem açısından önemli bir nitelik kazanıyor. Şöyle ki, emperyalizm krizini yarı-sömürge ülkelere yayarak hafifletme politikası izliyordu. Bu ise emperyalist ülkelerdeki halkların görece bir rahatlık içinde yaşamasına neden oluyordu. Geline aşama ise emperyalizmin krizini yarı sömürgelelere yaymakla aşamayacağı bariz bir şekilde ortaya çıktı. Emperyalist ülkeler kendi işçi ve emekçilerinin sosyal haklarını, çalışma haklarını kısıtlamalara gitmeye başlamıştır. Daha önce Almanya'da benzer bir şekilde işsizlik ücretinin kesilmesi ya da kısıtlanması yönlü bir yasa hazırlığı içine girmişti. Alman işçi ve emekçileri buna tepki göstermiş ve greve gidecekleri tehdidinde bulunmuşlardı. Fransa'da isyana

sosyalizminin Fransa kaynaklı olduğunu belirtmiştir. O günden bu güne Fransa'da sınıf savaşımı önemli ölçüde gerilese de, sınıf çelişkilerinin artmasıyla birlikte yeniden çetin mücadeleler başgöstermeye başlamıştır.

Emperyalizm ve proleter devrimler çağında devrimlerin merkezi yarı-sömürgelelere kaymıştır. Buna paralel olarak günümüzde Nepal, Filipinler, Hindistan, Peru vb. yerlerde Marksist-Leninist-Maoist partiler öncülüğünde verilen Halk Savaşı gelişmektedir. Bu devrim rüzgârı dalga dalga yayılarak bütün dünyayı etkisi altına alacak bir niteliğe sahiptir. Çünkü her yönüyle yozlaşmış emperyalist-kapitalist sistem, dünya halklarına baskı, zulüm, sömürü talan ve katliamdan başka bir şey vaat etmiyor. O artık yaşama telaşı içinde kıvrıyor. Uyguladığı her politika kendine daha büyük bir kriz olarak dönüyor. Halkların boğazını sıkıya çalıştığı her adım kendine isyan ve direniş olarak geri dönüyor. Ve işin en ilginç yanı da emperyalist-kapitalist sistemin bundan başka yapabileceği bir şeyin olmaması. Ya yozlaşmışlığı kabul edip bir kenara çekilecek ki bunu yapmayacaktır ya da halkların boğazını sıkıya

FHDD: "Filistinli tutsaklara özgürlük"

Geçtiğimiz günlerde İsrail'in Eriha Hapishanesi'ne tanklar ve buldozerlerle yaptığı baskının ardından FHKC Genel Sekreteri Ahmet Sa'daat ve beş Filistinli tutsak esir edilerek İsrail'in denetimindeki bir hapishaneye götürülmüştü. Olayın ardından İngiliz Konsolosluğu önünde bir eylem yapan FHDD üyeleri, 17 Nisan "Filistinli Tutsaklarla Dayanış-

ma Günü"ne kadar sürecek bir kampanya başlattıklarını duyurmuşlardı. "Filistinli tutsaklara özgürlük" şiarıyla başlatılan kampanya süresince hem Eriha baskınına teşhir edeceklerini hem de tüm Filistinli tutsakların özgürlük talebini haykıracaklarını belirten FHDD yöneticileri, bu doğrultuda İstanbul'un farklı yerlerinde standlar açarak imza toplayacaklarını ve bir duyarlılık yaratmaya çalışacaklarını belirtmişlerdi.

26-29 Mart tarihleri arasında Kadıköy İskele Meydanı'nda bir stand açan FHDD üyeleri "Kahrolsun emperyalizm ve Siyonizm! Filistinli tutsaklara özgürlük" pankartını açarak, Filistinli

tutsaklarla ilgili veriler içeren dövizler astılar. Megafonla sesli ajitasyon ve bülten dağıtımı yapan FHDD üyeleri, imza standına ilginin yoğun olduğunu söylediler.

1-4 Nisan tarihleri arasında da Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir stand açacaklarını belirten FHDD yöneticileri, kampanyayı 17 Nisan'da yapacakları bir eylemle sonuçlandıracaklarını, toplanan imzaların ise Avrupa Parlamentosu, Filistin Parlamentosu ve Arap Birliği'ne gönderileceğini belirttiler. Aynı zamanda aynı dönemde Filistinli tutsakların örgütlenmesi olan El-Zamir'den ve TUYAB'tan katılımcıların yer alacağı bir panel örgütleyeceklerini belirten FHDD yöneticileri, imzaların sembolik olduğunu ve asıl amacın Filistin'de yaşananlara yaşadığımız topraklardan bir duyarlılık yaratmak olduğunu vurguladılar. (İstanbul)

Trabzon'da linççi zihniyet açıklamalarına devam ediyor

Trabzon'da linççi zihniyet açıklamalarına devam ediyor

MHP eski milletvekili Sadi Somuncuoğlu, Trabzon'da katıldığı bir konferansta; İHD'nin PKK'nin sözcülüğünü yaptığını iddia etmiştir. Yine aynı çevreden Prof. Doç. Ümit Özdağ da benzer ifadeler kullanarak, İHD'yi hedef göstermiştir. Biz de bu açıklamalar üzerine İHD Trabzon Şube Başkanı Gültekin Yücesan'ın görüşlerini aldık.

İşçi-Köylü: Sadi Somuncuoğlu ve Ümit Özdağ'ın kurumunuzla ilgili yaptığı açıklamalar hakkında ne düşünüyorsunuz?

G.Y: İHD'yi terörist örgüt olarak göstermek, sadece Sadi Somuncuoğlu ve Ümit Özdağ'ın çabası değildir. Gerek Kürt sorunu, gerekse diğer alanlarda Türkiye'nin sorunlarını insan haklarına dayalı bir biçimde çözmek isteyen, çözüm yöntemi olarak şiddeti benimseyen tüm kesimlerin ortak çabasıdır. Dünyanın diğer ülkelerinde de silahlı mücadeleler vardır, üstelik bir kısmı dünyanın emperyalist güçlü ülkeleri olmalarına rağmen bu tür sorunları demokratik yöntemlerle ve uzlaşarak çözmüşlerdir. Siyasi olarak NATO konseptinde, ekonomik olarak IMF ve Dünya Bankası konseptinden farklı davranma çabası olmayan ülkemizde sorunları bu tür dayanakları olmayan, ulusçu-milliyetçi anlayışlarla çözmek mümkün değildir. Bu "politik anlayışlar" daha çok kan, daha çok gözyaşından öteye bir sonuç çıkarmayacaktır. Sonuç olarak emperyalist müdahalelerin oluşmasına zemin hazırlayacaktır.

İşçi-Köylü: Peki bu açıklamaların

üzerine kurumunuzun kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla bir çalışması oldu mu?

- Bu tür açıklamalar çokça yapıldığı için özel bir açıklama gereği duymadık. Fakat bu konuyla ilgili soru soranlara gerekli açıklamaları yapıyoruz.

İşçi-Köylü: Sizce bu tür açıklamalarla amaçlanan nedir?

- İHD ulusalcı militer kesimlere, insan hakları ihlali oluşturulan çabalara, liberal kesimlerin emperyalizme davetiye çıkaran yaklaşımlarına karşı mücadele etmektedir. Dolayısıyla bu kesimlerin tepkisini çekmektedir. Toplumda oluşturulacak eşitlikçi, özgürlükçü ve sonuçta kardeşliği sağlayacak yaklaşımlarından ötürü İHD, tüm Türkiye'de olduğu gibi Trabzon'da da susturulmak istenmektedir. Yerel basın, tek taraflı olarak, İHD'yi karalamak ve tamamen belgelere dayalı raporları çürütmek için asılsız yayın yapmaktadır. İnsan hakları ihlallerinin olmadığı bir Türkiye'nin bu kesimlere zarar vereceği ve temel insan haklarına bu kesimlerin ihtiyaç duyabileceğinin düşünülmesini istememektedir. Kavganın, şiddetin egemen olduğu bir Türkiye'de bu olgular üzerinden rant sahibi olmak ve siyaset yapmaktan malesef umut beklenmektedir. Bunlar Trabzon ve Türkiye'nin geleceği açısından iyi değildir.

İşçi-Köylü: Bu açıklamalar gelecekte demokrasi anlayışını nasıl etkileyecektir?

- Siyaset ortamının şiddete dayalı olarak belirlenmesi, bu anlayışta çıkar sağlayacak olan kesimlerin daha çok insan hakları dernekleriyle karşı karşıya

getirecektir. Bunun da somutlanması yeni provokasyonlar ve saldırılar olacaktır. Olumsuz gelişmelere karşı Trabzon'da demokrasi ve insan haklarından yana olan kesimlerin ortak duruş sergilemesi gerekmektedir. Ortak duruşumuzla Trabzon halkı gerçek kültürüne sahip çıkacak.

İşçi-Köylü: Çalışmalarınızda başlıklar. Raporaj için teşekkürler.

- Biz teşekkür ederiz...

(Trabzon İK okurları)

Devrimci-Sosyalist basın susturulamaz!

F tiplerinde bulunan devrimci tutsaklara devrimci ve sosyalist basın keyfi bir şekilde verilmiyor. Devrimcileri toplumdan soyutlamak için devreye konulan F tipi hapishaneler, sürekli olarak yeni bir hak ihlali ile gündeme geliyor. En temel insani haklarının bile hiçe sayıldığı tutsakların okuma hakkı da ellerinden alınmak isteniyor.

Toplatma kararı olmasına rağmen özellikle devrimci ve sosyalist gazetelerin tutsaklara verilmemesini protesto eden Mücadele Birliği, Atılım, Proleter Devrimci Duruş, Odak, Devrimci Demokrasi, Yürüyüş ve Kızıl-bayrak gazeteleri çalışanları 3 Nisan'da Galatasaray Postanesi önünde basın açıklaması yaparak tutsaklara verilmeyen gazeteleri postaladılar. "F tiplerinde devrimci basın engelleniyor. Devrimci basın susturulamaz" pankartı açan kitle adına açıklama yapan Hakan Bingöl, içinde "komünist", "Ölüm Orucu", "Kürt" vb. sözcükler geçtiği ya da F tiplerindeki hak gasp-

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan açıklama

BDSP, DHP, Çağrı dergisi, Devrimci Hareket, EHP, HKM, HKP, HÖC, Kaldıraç dergisi, Alınteri ve Proleter Devrimci Duruş'tan oluşan Devrimci 1 Mayıs Platformu ÇHD İstanbul Şube binasında 31 Mart Cuma günü bir açıklama yaparak; 1 Mayıs'ın tarihsel anlamına uygun kutlanması gerektiğini ifade etti. Platform adına açıklama okuyan Cihan Kaplan, 1 Mayıs kutlamalarını kendi tekeline alan sendika konfederasyonlarının, kutlamalara ilişkin güçlü bir hazırlık yapmadığını da kaydetti.

Sınıf mücadelesi yürüten tüm sendika, parti, kurum ve örgüt temsilcilerinin içinde bulunduğu 2006 1 Mayıs'ı Örgütlenme Komitesi oluşturulmasını isteyen Kaplan, güçlü ve etkin 1 Mayıs'ın gerçekleşmesi için iş bırakma çağrısının yapılması gerektiğini de söyledi. Taleplerini sıralayan Kaplan; "Kürsüden konuşmaları bir kadın, bir de erkek işçi yapmalıdır. İşçilerin birliğini, halkların kardeşliğini vurgulamak açısından da kürsüden bir Kürt işçisinin konuşması anlamlı olacaktır" dedi.

Platform, F Tipi hapishanelerdeki saldırılara, Kürt ulusuna dayatılan imha ve inkar politikalarına, yoksulluğa karşı tüm işçi sınıfını 1 Mayıs'ta alanlara çağırdı. (İstanbul)

larının yer aldığı gazete ve dergilerin içeri alınmadığını söyledi. Tutsakların kendi haberlerini okumasında nasıl bir sakınca olabileceğini soran Bingöl, 70 yaşındaki Kürt anneleri sokaklarda dövülerek gözaltına alınıyorsa, insanlar kaçırılıp tecavüze uğruyorsa, Şemdinli'de suçüstü yakalanan devlet, halk üzerinde terör estirmeye devam ediyorsa, okullarda öğrencilerin üzerine faşistler salınıyorsa, Amed'de 3 yaşındaki çocuklar terörist diye vuruluyorsa, F tiplerindeki tecrit ve izolasyon devam ediyorsa bu gerçekleri yazmaya devam edeceklerini söyledi.

"Devrimci-sosyalist basın susturulamaz", "Devrimci basın üzerindeki engeller kaldırıl-sın" sloganlarının atıldığı açıklamada Bingöl "Tüm ezilenlerin ve onların temsilcisi olan siyasi tutsakların sesi soluğu olmaya devam edeceğiz" dedi. Açıklama postaneden tutsaklara verilmeyen dergi ve gazetelerin postalanmasıyla sona erdi. (İstanbul)

Öğrenci hareketinden halk hareketine...

"Gelişen sosyal kriz politik krize dönüşecek mi?" Fransız burjuva medyası, 28 Mart günü gerçekleşen kitlesel katılımlı yürüyüş ile ilgili sunduğu haberi bu soruyla bitirdi. Nitekim burjuva karakterli medya olduğundan ötürü, burjuva iktidarın "korunmasına" dair belirlemelerde bulunacaktır. Bu yüzden açıkça görülebilen ve özü ekonomiye dayanan politik krizi muğlaklaştırmaya yeltenerek, mücadelenin anti-kapitalist bir hal almasının önü bu özgülde kesilmeye çalışılmaktadır. Aksi halde, diğerlerine benzemeyen ve diğerlerinden bağımsız yeni bir yasa gibi gösterilmeye çalışılan CNE (Yeni Kadro Kontratı) ve CPE (Birinci Kadro Kontratı) ikilisi (1), gelişen mücadeleye rağmen Fransız yasalarının birer parçası olamayacaklar. Nitekim gerçek şudur ki; CNE ve CPE, yeni gerçekleşen bir saldırı değil, devam eden ekonomik ve sosyal saldırıların (2) birer parçalarıdır.

AB ülkeleri şahsında bütün dünya emperyalizminin içinde bulunduğu çıkmazdan kaynaklı, göreceli olarak birlikte hareket etme gereksinimine Fransa devleti de ihtiyaç duymaktadır. Bu nedenle Fransa'da gerici yasaların ortaya çıkması ve halkın mücadeleye elde etmiş olduğu hakları gasp etmesi, Avrupa'nın diğer ülkelerinin hemfikirleşmiş bir sürecin ürünü olarak ele alınmalıdır. Öyle ki 30 Mart'ta, çıkan yasaların Avrupa Birliği'nin gelişimine fayda getirip getirmeyeceğine karar veren mahkeme misyonunu oynayan Fransa Anayasa Mahkemesi, CPE'nin tek kelimeyle "savunulmayacak hiçbir yeni yoktur" kararını verdi ve onayladı. Zira genel olarak işçi sınıfına yönelik saldırıların "mükemmel" bir halkası, işçilerin örgütlenme zemininin darlaşmasını beraberinde getiren garantisiz, geleceksiz, işin ne zaman biteceği ve neyin ne zaman başlayacağı belli olmayan yarınları içeren bir yasa olarak Fırsat Eşitliği Yasası (3) olabilir.

İşte devam eden ve önümüzdeki yıllarda mücadeleyle önüne geçilmediği takdirde ağır bir şekilde devam edecek olan bu saldırı dalgası, "demokrasi ve özgürlükler beşiğinde" uyutulmaya çalışılan kitlelerin en duyarlı ve dinamik kesimleri tarafından görülebilmektedir. Uyutulmaya çalışılanlar artık uyutulamıyorlar. Burjuva medya tarafından "Anti-CPE'cü hareket" denilen, ancak esasta bununla sınırlı kalmayan direniş hareketi, birkaç yıldır taşmaya başlayan birikmiş ekonomik-akademik-demokratik sorunların ürünü olarak çıkan bir harekettir. Bu hareket, örgütlenmenin ne kadar önemli olduğunu bir kez daha açığa çıkaran bir harekettir. Ve bu hareket, yürütenleri arasında ideolojik tartışmaların yoğunlaştığı, bu anlamıyla gelecekte devam

edecek mücadele günlerine küçümsenmeyecek bir deney ve tecrübe kaynağı olan bir harekettir.

Eylem ruhu ve öğrenci hareketi

Şubat-Mart ayları, gençlik hareketinin yaşadığı liberal-radikal, pasifist-militan çatışmalarına rağmen hükümeti halkın lehine tersleyen bir gelişime tanıklık etmiştir. 84 üniversiteden, değişken rakam olarak 69'u işlev görmezken, Paris bölgesinde öğrencilerin eğitim görebildikleri tek üniversite Tolbiac Üniversitesi'dir. Nitekim bu üniversitedeki baskılar her gün biraz daha artmaktadır. Diğer üniversiteler ya doğrudan öğrencilerin örgütlenme mevzisine dönmüştür ya da polislerin karargahı haline gelmiştir (4). Bunun yanı sıra 4 binin üzerindeki liseden 1347'sinde grev var. Fransa'nın meydanlarında, düzenli olarak haftanın Salı ve Perşembe günleri öğrencilerin korsan eylemlerini, sokak çatışmalarını veya yazılama eylemlerini görebilmek mümkündür. Belli olmayan bir anda ve belirsiz bir yerde, gidişatı belli olmayan bir eyleme rastlamak olanaksız değildir. Ne var ki, bütün eylemlerde iki yön çatışmaktadır. Eylem radikalleşecek mi, yoksa liberal bir tutumla sona mı erdirilecek? Her ne kadar Saint-Denis Üniversitesi'nde gerçekleşen Genel Kurullarda bu sorun ele alınıp oylama sonucu karara bağlanıyor olsa da, eylem anında gelişen beklenmedik olaylar karşısında takınılması gereken tavırlarda fikir çatışması yoğunlaşmaktadır.

Evet, Genel Kurullarda UNEF'ten (Fransa Öğrenciler Birliği) UNL'ye (Lise Ulusal Birliği), FIDL'den (Liselilerin Bağımsız Federasyonu) birçok öğrenci dernekleri yer alarak gidişata yön verilmektedir. Ancak bu tartışmalarda iki blok oluşmuş durumdadır. Birincisi, liberaller olarak adlandırılan ve her Genel Kurula "bu tarzla hiçbir şey başaramayız"la başlayıp hükümetin dediklerine uyarak Fırsat Eşitliği Yasası'na değinmeden, onun CPE'yi içeren 8. maddesinin (yani iki yıllık deneme süreciyle ilgili bölüm) üzerinde bir oynama yapılmasından yana olan kesimdir. Hükümetle uzlaşmayı kabul eden liberaller, azınlıkta olmalarına karşın, eylem anında küçümsenmeyecek bir bölümü etkileyerek eylemden ilk ayrılan kesimi oluşturmaktadır. Bilinmesinde fayda vardır ki eylemlerde yer alan öğrencilerin çoğu, yukarıda saydığımız belli başlı öğrenci kurumlarında doğrudan örgütlü veya birer üyeleri bile değildirler. Sadece aynı sorunu taşıdıklarından kaynaklı birlikte hareket etmektedirler. Ancak eylem esnasında, bu kesimin önemli bir bölümü, çelişkilerin kızıştığı dönemlerde, yani polisle

karşı karşıya geldiğinde bu ruh önce "ütopik" bir hal almakta, daha sonra liberallerin duruşlarından ve en önemlisi pasifistlerden etkilenerek çatışmaktan özellikle kaçınmaktadırlar. Zira Genel Kurul'da yer alan kurumların çoğunluğu "gerektiğinde radikal eylemleri savunması"na rağmen, birkaç kurumun dışında (5) aynı kurumlar çatışmaya doğru yol alan eylem esnasında, bir yandan kenetlenmiş bir şekilde beklerken, diğer yandan "Pasifist direniş", "dayak değil, öpücük" ve "uslu öğrenci" gibi saçma sloganlarla eylemde "başarı" beklemektedirler.

Oysa Genel Kurul katılımcılarının çoğu, "radikal" kesimi oluşturarak ikinci bloku temsil etmektedirler. İşte CPE'nün yer aldığı Fırsat Eşitliği Yasasının ve CNE yasasının tümünden geri çekilmesini savunan bu kesim içindeki çatlaktan kaynaklı, eylemleri pratikte örgütlenme sorunu yer yer kendisini hissettirmektedir. Zira UNEF ve UNL gibi kurumlar, bu yasaların tümünden kaldırılmasını savunuyor ve radikal eylemlerden yana tavır belirliyorlar. Eylemlerde "Sermayenin milisleri ulusal polis", "CRS, SS(6)" vb. sloganları atabilmektedirler. Ancak Genel Kurullarda damgasını vuran buna benzer kurumlar da kendilerine "pasifist hareket" adlandırmasını takıyorlar. 30 Mart Paris'teki Gare de Lyon demir yollarını kesme eyleminde de görüldüğü gibi, direniş pasifist bir hal almaya başlayınca pasifistler ve radikaller arasında karşılıklı yuhlamalara varan eleştiriler yoğunlaşmaktadır. Polis tarafından yapılan "dağılım" çağrısının ardından CELRP (Paris Bölgesi Liseli ve Üniversiteli Öğrenciler Koordinasyonu (7)) temsilcisinin aynı içerikli çağrısı, anarşistler, Genç Komünist Militanlar ve No Passaran'cılarının müdahalesiyle sonuçsuz kaldı. Öyle ki, CELRP temsilcisinin çağrısına cevaben No Passaran'cı bir genç, barikatların üstüne çıkarak "biz Genel Kurul'da bu tarzda hareket edileceğine dair bir karar almadık. Sen Genel Kurul'un iradesini mi temsil ediyorsun, yoksa örgütünün bakış açısını mı dayatıyorsun? Biz buradayız, burada kalacağız ve gitmeyeceğiz!" diye bağırды. Bunun üzerine başta No Passaran'cılar, Genç Komünist Militanlar, anarşistler ve Paris-YDG'liler olmak üzere kitlenin önemli bir bölümü yol kesme eylemini sonuna kadar sürdürmeye kararlı kaldı. Ancak kalan gençlerin çoğunluğunu yine pasifistler oluşturuyorlardı. Her an değişebilen ve bu anlamıyla açıkça oportünist bir şekilde hareket eden bu pasifistler, esasta çembere alınmış olduklarını fark ettikten sonra kaldılar. Öyle ya, ya gözaltına alınmaya razı olacaklardı ya da direneceklerdi.

Pratikteki çarpıklığın kaynağı, yürütülen mücadelenin bilincine yeterli derecede varılmamasına dayanmaktadır. Her ne kadar hükümetin ve Cumhurbaşkanlığın değişimi de talepler arasında yer alsın da, ne bunların nedenleri yeterli derecede algılanmış ne de alternatif belirginleşmiştir. Bütün eylemlerde yer alan gençlik, "solcu" gençliktir. Ve önemli bir bölümü "kapitalizme lanet" sloganlarını çekinmeden atabilmektedir. Buna rağmen alternatif olarak savunulan "Yeni Dünya"ya ulaşmak perspektifiyle hareket edildiği söylenmektedir (8).

"Öğrenci hareketinden halk hareketine" perspektifi

28 Mart yürüyüşüyle birlikte, öğrenci eylemleri yeni bir boyut kazandı. Artık işçiler de öğrencilerin sesine ses katmaktadırlar. Birinci Ulusal Grev ve Yürüyüş Günü olarak 28 Mart Salı günü, Fransa'nın sokaklarını 3 milyon insan inledi. Aynı gün, birçok şehirde çatışmalar gerçekleşti. Bunlardan en önemlisi Paris'teydi. Akşam 10'a kadar süren taşlı-sopalı-molotoflu çatışmalarda 246 kişi gözaltına alındı. Yürüyüşün bitiş alanı olan Republique Meydanı, uzun yıllar sonra ilk defa böyle bir günü ağırladı. Binin üzerinde genç, devrim sloganlarıyla kapitalizme olan kinini kusuyordu.

"Republique meydanında polislerimiz karşı gelen yıkıcı ve hırsız takımından ağır hesap soracağız" diye nutuk atan Sarkozy, esasta orada çatışmaların devrim gereksinimini en içten hisseden gençler olduğunu bilmekteydi (9). Oradakilerin pasifistler değil "devrimci şiddet" sloganını haykıran devrimci gençlik olduğunu bilmekteydi. Bunu bildikleri için çatışan gençlerle yürüyen işçiler arasında polisten duvar ördüler. Ne olup bittiğini anlamayan işçiler ve diğer öğrencilere, "Bunlar hırsız takımı, sizleri bunlardan koruyorumuz" denilmekteydi. Bununla yetinmeyip, CGT sendikasının kortej güvenliğini sağlamakla görevli işçileri çatışan gençlere saldırtılar.

Tek gerekçe, "Bunlar hırsız" mış(!?). Sendikaların gerçek anlamda devrimci bir sendika olmadığı, tam aksine sarı sendikacılığın en açık bir göstergesi olduğu eklenince, direnişçi gençliğe saldırmamanın hiç bir gerekçesi kalmıyordu. Daha sonra kimi direnişçilerde Komünist Partisi flamasını gören işçiler, sadece selama durmaktan başka bir çare bulamadılar. Bir kaç saat sonra çatışmaların "hırsız ve kırıcı" olmadığını anlayan yürüyüşçüler arka cepheden polislerle saldırdı, sabah polisleri yerinde selamlayan Sarkozy, yeni bir motivasyon verme gereksinimi duyarak tekrar bölgeye gelmek zorunda kaldı.

ILPS-ATİK-FTİF-YDG, MKP, MLKP, DHKP-C ve TİKB'nin de yer aldığı 28 Mart yürüyüşü, bu anlamıyla önemli bir gündü. Çünkü çatışmalı 16 ve 18 Mart'tan bir farkı, işçilerin yoğun olarak yer almalarıydı. Üniversitelerdeki Genel Kurulda da dillendirildiği gibi hedeflenen, bu hareketi öğrenci hareketinden çıkarıp geniş kitlelerin yer aldığı bir harekete dönüştürmektir. Bunun için, 4 Nisan Salı günü, **İkinci Ulusal Grev ve Yürüyüş Günü** ilan edildi.

Bunun yanı sıra, uluslararası dayanışmayı da pekiştirmek açısından da fikirler belirtilmektedir. Üniversitelerde bulunan Avrupalı ve Türkiyeli öğrencilerin, 1 Nisan şakası nedeniyle balık resmiyle CPE, CNE, UMP, Chirac veya özelleştirme karşıtı yazılar yazıp başbakanlığa gönderilmesi... Yine Avrupa'daki ve Türkiye'deki üniversiteleri birer veya birkaç gün boyunca işgal edip buradaki direnişe

da-
ya-
nışmayı
ifade et-
mek...
Bunlar, su-
nulan fikir-
lerden sa-
dece birkaç
örneklerdir.

“Elveda değil, görüşmek üzere!”

Yürütülen mücadele, her bakımından eğitici ve öğreticidir. Bir kez daha görebiliyoruz ki, örgüt bilinciyle hareket edilmedikçe istenilene ulaşmak güçtür. Örgüt bilincinin kuşanılmış olması, **Sorbonne Üniversitesi**'ni eninde sonunda polis kuşatmasından kurtaracaktır. Aynı bilinçle 16, 18, 28 ve 30 Mart'larda pasifizmin yerine militan devrimci duruş sergilenecektir. Ve bu bilinç kuşanıldığında, hedeflenen **“Yeni Dünya”** gerçek anlamını komünizm somutunda görecek ve sosyalizme doğru adım atılacaktır. Bu bilincin yoksunluğu, geçirilen eylemlerde eksikliklerle dolu bir pratiği belirledi. **Eylem birliğini kendiliğinden kıldı ve istikrarı süreçle beraber istikrarsızlığa dönüştürdü.** Doğru eylem metodlarında yer almayan Troçkist, liberal, pasifistler, Jacques Chirac'ın açıklama yaptığı 31 Mart Cuma akşamı, gövde gösterisi yaparak meydanlarda bayraklarıyla yer aldılar. Niçin? Sivil toplumcu rollerini oynamak için...

Ne var ki, Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac CPE'nün de içinde yer aldığı Fırsat Eşitliği Yasasını onaylayarak uygulamak üzere hükümete yeşil ışık yaktı. Artık ne Fransa Anayasa Mahkemesi tarafından ne de Cumhurbaşkanı tarafından herhangi bir engel görmeyen UMP hükümeti, istediği anda bu yasaya

hayat hakkı verebilecektir.

Emperyalist Fransa'nın süreci ele alması, koşulları değerlendirmesi, güc dengesini ölçmesi, iç dinamizmi değerlendirmesi ve uluslararası konjonktürdeki gelişmeleri ele alması, onu bu sonuca itmiştir. Ancak dinamik devrimci gençliğin gözlerinde basitten karmaşığa, küçükten büyüğe doğru evrilen isyan ateşinin ilk ışığı parıldamaktadır. Eylemlerde kapitalizme kusulan kin ve öfkenin doğru bir örgütlenme ağında yoğunluğunda, hiç bir güç, yeni doğacak nesillerin geleceğini gerici yasalara teslim edemeyecektir. Bu kavga bitmedi. Chirac'ın açıklamasından sonra Sorbonne Üniversitesi önünde gençlerin polislerle çatışmaya tutulmaları, bunun en yalın ifadesidir. Nitekim süreciğinin iddiası, bütün eksikliklere ve yetmezliklere rağmen taşınmaktadır. Taa ki ilk evrede Fırsat Eşitliği Yasası kaldırılıncaya kadar... İşte 30 Mart'ta Paris'in bir tren istasyonundaki demiryollarının kesilmesi eyleminde bir militanın dillendirdiği bu sözler hatırlatılmaya değerdir: **“Bugünümüzü karartınız. Bunun için elveda değil, sadece görüşmek üzere diyoruz...”** Bu bilinçle, yeniden ve sonuna kadar yasanın geri çekilmesi talebini dile getirmek için, 4 Nisan Salı gününde Fransa'nın sokakları tekrar gülemeye hazırlanıyor.

Fransa-Yeni Demokratik Gençlik

“Patronun, Türk'ü, Kürt'ü, Fransız'ı yoktur”

Son dönemlerde Fransa'da çıkarılan yasalara ilişkin toplumun çeşitli kesimleri harekete geçmiş durumda.

Bu eylemlerin niteliği, gelişim biçimi ve bundan sonrasına ilişkin görüşleri almak amacıyla, Fransa'nın Strasbourg şehrinde bulunan, **Marc Bloch Üniversitesi**'nden bir öğrenciyle yaptığımız röportajı sizlere sunuyoruz.

- **Merhabalar, öncelikle hangi fakültede olduğunuzu ve bölümünüzü öğrenebilir miyiz?**

- Marc Bloch Fakültesi'nde, Sosyoloji 5. sınıf öğrencisiyim.

- **Fransa'da çıkarılan iş alanını ilgilendiren bu yasalarla neler hedefleniyor? Bu yasaların içeriği nedir?**

- 2005'den bu yana 3 defa yasa çıkarıldı. LMD'yi de (öğrencileri ilgilendiren bir yasa) sayarsak dört yasa. Geçen sene CNE (**Yeni İş Kontratı**) çıkarıldı. 26 yaşından büyük olanlar için çıkarılan bu yasa, 20 kişiden az işçi çalıştıran işletmeleri/işverenleri ilgilendiren bir yasaydı. CPE bu sene çıkarılan bir yasa ve 26 yaşından küçük olanları ilgilendiriyor. Hükümet bununla işsizliği giderecek, gençlere yeni iş alanları yaratılacağı iddia ediyor. Bu, çıkarılan diğer yasalarda da söyleniyordu. Bunların dışında CDE (**Son İş Sözleşmesi**) Yasası çıkarıldı. Bu da yaşlıları/emeklileri ilgilendiren bir ya-

saydı. **Bu yasayla 3 sene boyunca işçi çalıştıran şirketler vergi ödemi-yorlar.** Bu üç yasanın da hedefi ortak/aynı. 2 sene deneme süresi var, 2 sene deneme süresince, işveren hiç bir gerekçe göstermeden işçiyi işten çıkartabiliyor. Biz bu yasanın, değişik yaş grupları arasında ayrımcılık yaptığına inanıyoruz. Bir de işsizliği önlemek amacıyla yapıldığı söylenmesine rağmen, bundan önce CDD (**Belirli İş Süreleri**) kontratı ile de aynı şey amaçlanmasına rağmen işsizlik azalmamış tam tersine çoğalmıştır. Bu çıkarılan yasaların, gençleri ve tüm kesimleri daha fazla yoksullaştıracağına inandığımızdan, iş yasasındaki işçileri koruyan maddeleri kısıtlayacağından ve kısacası işverenin daha fazla kâr yapmasına yönelik olarak çıkarılan bir yasa olduğu için karşı çıkıyoruz.

- **Öğrenci gençliğin bu tepkisi ne kadar örgütlü ve bundan sonrası için düşünülen nedir?**

- Öğrenci gençlik heterojen bir yapıya sahiptir. Birçok farklı öğrenci sendikası bulunmaktadır. (Sud-Étudiant, UNEF, değişik politik gruplar, LCR, CSR, CNT...) Bunun yanı sıra hiçbir politik grup içinde kendisini ifade edemeyen bireyler mevcuttur. Bunların kendi aralarında bir koordinasyonu var. Liseler, sendikalar, üniversiteliler ve işsizler dahi bu koordinasyonda yer alıyorlar. Bir de Fransa

çapında bir koordinasyon var. Ortak kararlar almak amacıyla her il kendi temsilcilerini seçip gönderiyorlar. **Bu temsilcilerin tek başlarına karar alma hakkı yok, yerelde alınan kararları merkeze bildirmek gibi bir görevleri var.**

Bundan sonra da eylemler daha nitelikleştirilerek devam etmeye çalışılacak. Bunda ilk hedef hükümetin yasayı geri çekmesidir. İkinci olarak hükümetin düşürülmesi ve en son olarak da gerek sosyal demokrat gerekse de sağ partilerin uyguladığı liberal politikalar karşısında ortak bir cephe oluşturulması ve bu politikaların deşifre edilmesi.

- **En son gazetemiz aracılığı ile Türkiyeli göçmen gençlere, emekçilere vermek istediğiniz bir mesaj var mı?**

- Gazeteniz aracılığı ile Türkiye'deki bütün öğrenci ve gençlik mücadelesini yakından takip ediyoruz. Dünyanın neresinde olursa olsun, egemen sınıfların olduğu her yerde onlara karşı mücadele edenleri destekliyoruz ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz. Türk ve Kürt göçmenleri de kendilerini direkt olarak ilgilendiren bu eylemliliklerde yer almalı ve buldukları ülkelerin emekçileri ile birlikte ortak mücadeleyi büyütmelidirler. Çünkü patronun, Türk'ü, Kürt'ü, Fransız'ı yoktur.

- **Teşekkür ederiz.**

DİPNOTLAR :

(1) Bu yasaların içeriği konusunda Türkiye sosyalist basınında defalarca yer verildiğinden dolayı, yazımız özgülünde küçük bir dipnotla yetineceğiz. Mart ayının başından beri uygulamaya konulan CNE yasası, bütün emekçilerin 20'den az işçi çalıştıran iş yerlerinde çalıştığı koşulda, patrona daha fazla yetki vererek, işçiyi, deneme süresi bahanesi ile işten her an atabilmesini sağlamaktadır. CPE ile temel farkı, CPE'nün 26 yaş altındaki kesime hitaben ve 20'den az işçi çalıştıran işyerleri için değil, 20'den fazla işçi çalıştıran iş yerlerini de kapsamı altına almasında yatmaktadır. Buralarda iki yıllık deneme sürecine tabi tutulan işçinin geleceği konusunda hiç bir garanti yoktur.

(2) 2005 yılı başında hızla ilerleyen saldırıların ürünü olarak, eğitimi metalaştırmayı amaçlayan Fillon Yasası ve yine Ekim sonlarında patlak veren göçmen gençliğin isyanından sonra ortaya atılan **“çözüm reçeteleri”** gibi birçok yasa çıkmış ve yenileri hazırlık aşamasına girmişti. Zira ne CNE ne de CPE, hiç biri bu dalğadan bağımsız olarak ele alınamaz...

(3) Gerçekte hiç de ismindeki kelimeleri içermeyen Fırsat Eşitliği Yasası, sözüm ona **“sosyal krizi”** gidermek amacıyla sosyal laflarla süslenmiş ve bütün işçiler arası eşitliği, öğrenciler arası eşitliği, yerli ve göçmenler arası eşitliği **“getirecek”** yasa olarak lanse edilmektedir. Genel olarak kitlelerin çoğunluğu tarafından tek başına bir yasa olarak bilinen CPE, bilinen aksine **Fırsat Eşitliği Yasası'nın** en önemli maddesini oluşturmaktadır. Aynı yasa, 14 yaşındaki gençlerin mesleki eğitime girebilmesini ve 15 yaşından itibaren resmi olarak çalışabilmesini getirmektedir. Liberal kurumlar ve sarı sendikaların, Fırsat Eşitliği Yasasını dillendirmekten çok sadece CPE'yi dile getirmeleri, uzlaşıcı yanlarının doğaları gereği ne kadar ağır bastığını göstermektedir. CNE ise, Fırsat Eşitliği Yasasının hizmet ettiği aynı yere hizmet eden ek yasadır.

(4) Örneğin **Saint-Denis üniversitesi** öğrencilerin yeni eylem kararları aldıkları üniversitedeyken, Sorbonne Üniversitesi de, polislerin 19 Mart müdahalesi sonrasında beri karakola dönüşmüştür. Bugün hala üç sıra özel donanımlı CRS (**Çevik Kuvvet**), 5 panzer ve sayılamayacak kadar Çevik Kuvvet otobüsleri üniversitenin içinde ve dışında bekçilik yapmaktadırlar. Rahatlıkları için ve merkezle bağlantı kurabilmeleri için prefabrike kulübeler inşa edilmiştir... 19 Mart'tan bu yan Sorbonne Üniversitesi isim değiştirilerek **“Sorbonne Karakolu”** adını almıştır.

(5) Öğrenci dernekleri yanı sıra, üniversiteli olup da farklı bir örgütün sempatisini ve militanı olan gençler de bu kurullara katılmaktadırlar. Korsika ulusal mücadelesini destekleyen bir kesim, **“Bolşevik”** dergisini çıkaran ve Troçkizmi göklere çıkaran kesim, **“Partizan”** dergisini çıkaranlar ve buna benzer irili ufaklı birçok örgüt taraftarları mevcut. Bunların eylem anındaki tavırları en radikal, en militan duruşu temsil ediyor.

(6) Devletin Çevik Kuvvetleri, eylemciler tarafından Hitlerin SS'lerine benzetiliyor

(7) Genel Kurulda seçilen ve gerektiğinde eylem çağrılarını hazırlamakla yükümlü olan, aynı zamanda alınan kararların uygulanmasında her hangi bir aksilik görüldüğünde müdahale etme insiyatifi olan bir komite.

(8) Peki **“Yeni Dünya”**dan ne anlaşılıyor ve nasıl ulaşılacak? Bu soruları yanıtlayabilen kesim, parmakla sayılabilmektedir. Kuşkusuz burada, öğrenci derneklerinin sahip oldukları dünya görüşleri belirleyicidir. Nitekim Fransa'daki “sol”cu kurumların önemli bir bölümü Sivil Toplumcu anlayışa sahiptirler. Pasifizmleri de buradan gelmektedir. Son eylemlerde sergilenen **“terreddütlü”** duruş, DSF'larda tartışılan hayat hakkı bulmasıdır.

(9) Bunun için ertesi gün medya karşısında konuşan Sarkozy şunları ifade etti: **“Kameralarla çekilen filmler elimizde. Kim devletimizi korumaya çalışan polislerimize sözlü veya fiziki hakarete bulduysa, derhal sorgulanıp hapse atılacaktır”**. İçişleri Bakanı böyle bir iddiayla konuşurken, onun koruyucu melekleri, her ne kadar eylem anında yazılmış **“TKP/ML-TİKKO”** vb. yazılmaları özel ilaçlarla silmişlerse de, bugün bile, République Meydanı'nın tam ortasındaki heykelin üstünde asılı duran ILPS bayrağını indirememişlerdir.

İradenin canlı tutulması her alanda başarıyı getirecektir

Mücadelenin

ön safları olarak gerilla...II

Elbette parti faaliyetinin olduğu alanların hepsinde buna benzer durumlar yaşanır. Ama gerilladaki gibi açık bir şekilde görülmez. Önemli olan açık bir şekilde görünmese bile her daim irademizi canlı tutmaktır. Çünkü sınıf mücadelesi her alanda devam etmektedir.

İlk yolculuklar inat yolculuğudur. Genelde saatlerce süren yolculuklarda inatla irade sınanır. Ayaklar şişse de, derman kalmasa da, bazen nasıl bu kadar uzun yürünebildiğine şaşılabilir. Kimisi mola istemeyi gurunaya yediremez, kimisini ise tecrübeli gerillalar taşır. Sırf bu inat ve ilk yürüyüşün motivasyonu ile birçok gerilla adayı bazı eski gerillalardan daha iyi bir performans sergiler.

Gece yolculuğu daha zordur. Bazen önünü göremezsin; ama kısa sürede ayaklarını biraz daha fazla kaldırıncaya kadar rahat yürüdüğünü ve ayaklarının gözlerin gibi yol gösterdiğini fark edersin; böylece tökezlemeden saatlerce yürümeye başlarsın. Ama genelde hiçbir gerilla adayı öncünün gecenin karanlığında yönünü nasıl bulduğunu, incecik patikaları kaybetmeden nasıl takip ettiğini ya da ormanın içine giren yol veya patikaları nasıl bulduğunu anlayamaz. Gece her taraf birbirine benziyordur, ancak vadiden çıkıp sırta yürümeye başladığında değişik bir ortama geldiğini algılayabilir insan. Ama ormanın içinde yürürken değişik bir şeye rastlamak bazen imkansız gibi görünür. Yeni katılanların ağaç dallarına dikkat etmeyerek elindeki dalı bırakması ve dalın arkadan gelen yoldaşın yüzüne acımasız bir şekilde inmesi orman içi yürüyüşlerin unutulmazlarıdır...

Genelde yorgunlukla mücadele ve yürüyüşü sonuna kadar götürme azmi dilini hareketsizleştirir insanın. Verilen kısa molalar büyük mutluluk verir, güç biktirmek için fırsattır çünkü.

Yürüyüşler çoğunlukla sabaha kadar devam eder. Yorgunluktan öleceğini düşünen bile olur sabaha doğru; ama tam tersinin olduğu onlarca, yüzlerce deneyimle ispatlanmıştır. Şafak atınca gecenin zifiri karanlığı alacalır, her taraf griye bürünür; dağlar, yollar, ağaçlar, hatta gökyüzü bile önce koyu gri bir renge bürünür. Sonra yavaş yavaş açık griye dönüşür ve gün ışığı gittikçe tüm doğayı kendi rengine bürün-

dürür. Bu kısa değişim anını bin defa yaşayan biri için bile aynı tatlı duyguları tekrar yaşatır. Bu değişimin bir sürprizi daha vardır. Gecenin rengi griye dönüştükten sonra hafif ama serin bir esinti başlar. Seher yelidir esen. Ve bülbülün ötüşü kesilir... Her defasında "yorgunluktan ölmek" üzere olanı diriltir, can verir seher yeli. Çoğunda yürüyüşe yeni başlanmış hissi yaratır. Nedeni tam olarak bilinmese de bu saatlerdeki renk değişimi (şafak atması) ve seher yeli hemen herkeste böyle bir canlılık yaratır. Belki gecenin karanlığının insanın üzerine çöken ağırlığı şafak atmasıyla beraber seher yelinin de yardımıyla uçup gidiyordur. Belki tüm şeylerde olduğu gibi koyu karanlık sonrası ulaşılan aydınlığın canlandırmasıdır, bilinmez... Ve tabii ki susan diller tekrar faaliyete başlar, bitip tükenmez sorular cevaplarını aramaya koyulur.

Konaklama yerine, diğer gerillaların yanına varılır. Çoğunlukla kahvaltılık hazırlıklarına denk gelinir. Yeni gerilla geldiğini öğrendikten sonra herkes, geleni gülmemeyle selamlar. Bu anda devrimcilerin o gözlerinin içi gülen yüzlerini her gerilla yoldaşa görürsün. Araya kahvaltının girmesiyle kısa bir suskunluk girer. Açık hava, taze çay, sac ekmeği... Sabahın ilk ışıklarıyla parlayan gerilla gözleri... Yaşamın tüm tatları buradadır sanki. Ve elbette düşman operasyonu yoksa.

Sonra grubun komutanı birlik komutanına rapor verir. Bu arada, yeni gelene takılanlar, sohbet edenler olur. Yeni gelen suskundur. O an her şeyi gözlemlemekle meşguldür. Sağa sola gidenler, arada bir değişen nöbetçiler, çantasını düzelterler... Önce her şey kabaca gözlemlenir. Sonra daha ayrıntılı gözlemler başlar. Kim nasıl giyinmiş, saç-başı nasıl, silahlar ne türden, nasıl taşıyorlar gibi onlarca ayrıntı gözüne çarpmaya başlar. Artık yeni yuvanda, yeni hayatının içindedir. Yeni gelenler dinlenmeye çekilir. Gruba hemen yatma izni verilir ama genelde yeni katılanlara verilmez, zaten yeni katılan birisi-

nin de pek uykusu gelmez. "O kadar yol geldim gerillaları görmek için, nasıl uyurum şimdi" diye düşünür çoğu zaman. Ayrıca yeni yaşam alanını gözlemleme isteği uykusunu kaçıtır. Bazısı saatlerce gözlemler, bazısı hem gözlemleyip hem sohbet eder. Bazısı ise hiç susmak bilmez. Yatmak isteyen olursa da ona yatmayı öğretmesi için bir gerilla görevlendirilir. Ne de olsa ana babasının rahat evi değil burası. Ona bir parka ayarlanır, parka serilir sonra parkanın üzerine yatılır. Yelek ya da çanta yastık niyetine yerleştirilir. Üzerine şal ve yağmurluk serilir ve uzanıp yatma işlemi başlar. Bu yorgunluğun üstüne uyumak için bir dakika bile yetebilir.

Yeni gelenlerle ilk önce birliğin siyasi sorumlusu yani siyasi komiser konuşur. Siyasi komiser ilk konuşması genel içeriktir, illegalite kuralları ilk olarak vurgulanır. Genelde gerillaya katılan yoldaşlar burada illegalitenin olmadığını düşünürler, ama daha alana ilk adım atıldığında yoldaşlara illegalite aşağıdakinden daha bir sert tonla hatırlatılır siyasi komiser tarafından. Tabii kuryenin söylediklerini saymazsak (!). Buradaki örgütlenme, işlerin nasıl ele alındığı, sorumlu yoldaşların tanıtımı gibi konular anlatılır siyasi komiser tarafından. Ayrıca yoldaşların üzerindeki önemli eşyalar sorulur, kimlik, para vs. elbette bunların gerekli olanları siyasi komiser tarafından alınır. Yeni gelen yoldaşların özel bilgilerini ancak siyasi komiser sorup öğrenebilir. Bu bilgilerin alınması teke tek yapılır.

İlk gün daha çok komutan yeni yoldaşlarla ilgilenir. İlk önce gerillaya katılan yoldaşlara silahları verilir, nasıl kullanıldığı anlatılır. Sonra çantası, çantasında bulunması gerekenler verilir. Bütün örgütlenme alanları önem sırasına göre yeni gelen yoldaşlara sorumlusu buldukları ör-

gütlenme alanının özelliklerini ve çalışma kurallarını anlatırlar.

Yeni gelen yoldaşlar ilk olarak tüm bunları öğrendiklerinde şaşkınlığa uğrayabilirler. Kimi yoldaş "ne gerek var", kimisi "niye acep" diye düşünür. Bunlar gerilla alanının pratik ve örgütsel işleridir. Bir de işin pek görünmeyen yanı vardır. Örneğin ateş başı sohbetleri, yürüyüş alışamama, ilk çatışma, ilk eylem heyecanı, ölüm korkusu, soğuğa alışamama gibi.

Tüm alanlarda olduğu gibi gerilla alanında da tecrübe aktarımı, ilgili organların faaliyet raporları aracılığı ile olur esasta. Ama bir de benzer bir işleve sahip olan köz başı sohbetleri vardır gerillanın. Tecrübeli yoldaşlar anılarını, tecrübelerini anlatırlar. En çok şehit düşmüş yoldaşlarla ilgili anılar, onların özellikleri konuşulur. Elbette anlatan yoldaşın bazı olayları yanlış anlattığına da tanık olunur. Öyle olduğunda ilgili yoldaş tarafından hatalı yer düzeltilir. Şehitlerle ilgili bilgiler salt şehitleri tanımak için değildir. Yoldaşlarımız için her bir şehit yürüyeceğimiz yolu göstermesi ve yoldaşlar şahsında deneyimlerin anlatılması demektir... Hasan Ak-yol'dan düşman karşısındaki soğukkanlılığı ve azmi, Doğan Altun'dan inancın, fiziki zorlukları nasıl ters yüz ettiğini; Ayfer Celep'ten yoldaş sıcaklığını, Münire Sağdıç'tan omuzları neredeyse yok derecesinde küçük birinin nasıl zorluklarla baş ettiğini, Umut İl'den yalnız düşen gerillanın ne yapması (ve neler yapmaması) gerektiğini ve daha onlarca şehitten onlarca ders öğretiyordur köz başı sohbetleri. Nasıl geliştikleri, nerelerde zorlandıkları, nasıl hatalar yaptıkları ve bu hatalar karşısındaki tavırları, hepsini aklında tutulmaya çalışır ve gerekli olduğunda kullanmak için onları diğer derslerle, bilgileriyle birleştirmeye çalışır gerilla.

Yeni gerillanın ilk öğrenmesi gereken yürüyüştür. Yürüme konusunda en çok çıkan sorun ise bileklerin şişmesidir. Bu fiziksel yanadır ve bazı kremlerle geçer. Fakat daha da önemlisi uzun yürüyüşler sonrası hiç dinlenmeden tekrar yürüyüşe devam edilmesi gereken durumlarda yaşanan çelişkinin doğru çözümlenmesidir. **İnsanın rahatçı yanı ile koşulların gerektirdiği arasındaki çelişkide eğer rahatçı yanımız kazanırsa her şey kaybedildi demektir.** Bu konuda en çarpıcı örnek **Yel Dağı**'nda şehit düşen yoldaşlardır. Orada yoldaşları kaybettiren esas şey yoldaşların yorulması ve o dondurucu havada uyumalarıdır. Böylesi durumlarda insan olduğu yerde hatta ayakta uyuyabilir. Hatta kendisini bırakıp gitmelerini bile isteyebilir. Birlik komutanları buna kesinlikle izin vermemeli, gerektiğinde zor kullanılarak yoldaşlar hareket ettirilmelidir. O anda durmak ölümdür. **Komutan olmak da bu gibi anlarda irade koyabilmektir. Yorgunluk karşısında pes etmek teslimiyettir.**

Bu konuda bir yoldaş çarpıcı bir anısını anlatmıştı. "...Parti üst komitelerinden birinin toplantısı yapılacaktı, bu kapsamda aşağıdan sorumlu yoldaşlardan gelenler olacaktı. Randevu yeri ana grubun konaklama yerine oldukça uzaktı. Randevu grubu olarak, randevu gününden bir gün önce yola çıktık. Ertesi gün akşam randevu yerinden gelen yoldaşları aldık, tekrar ana gruba doğru hareket ettik. Grubun yanına varmak için sabaha kadar yürümek zorundayız. Öyle de yaptık. Sabah yoldaşlar daha kahvaltı hazırlığı yaparken ana grubun yanına ulaştık. Yeni gelenleri görünce herkesin neşesi daha bir arttı. Elbette o ana kadar hissettiğimiz yorgunluğu unuttuk. Gerilla birliğindeki hava da bir başka oldu yeni gelen yoldaşları görünce. Yeni gelen yoldaşlara aşağısı hakkında çeşitli sorular soranlar, yaşanan anıları anlatanlar, gelen gazeteleri okuyanlar... Derken öğlen oldu ama kimse uyumuyor. Herkes öğle yemeğinden sonra uyuma planları yapıyor. Öğle yemeğini yedik. Aşağıdan gelenlerin getirdiği tatlı ile yemeğimiz daha bir 'tatlı' idi. Herkes uyumaya hazırlanıyordu. Bazı yoldaşlar yataklarını açmışlardı bile. Devriye görevine giden yoldaşlardan birinin hızla geldiğini görünce herkes ona bakmaya başladı. Elbette bu iyi bir şeyin habercisi değildi, ama kimse bir şey soramıyordu gelene. Gelen yoldaş direkt komutan yoldaşın yanına gitti, hızlı hızlı bir şeyler anlatıyor, elleri ile bir tarafları işaret ediyor bizse olanları izliyoruz. Komutan yoldaş hemen yoldaşlara, 'toplanın' komutu verdikten sonra kısa bir açıklama yaparak durumu anlatıyor. Düşman aşağıdan iz takibi yaparak geliyormuş. Elbette yatak seran yoldaşlar buna inanmak istemiyor ama komutan yoldaşın yüzündeki ifadeden işin şaka olmadığı anlaşılıyor. Grupta acemi olmadığı için herkes işin ciddiyetinin farkında. Grup kısa sürede toplandı ve hemen harekete geçtik. Çı-

kacağımız bir bayır var. İz bırakmamak için dağınık bir şekilde hareket ettik. Bayırın ortalarına varınca yeni gelen sorumlu yoldaşlardan birisi yorgunluktan kesiliyor, artık yürüyemiyor. Zar zor tepeye kadar çıktı yoldaş. Ama komutan hiç mola vermeden devam etmesi için öncülere talimat verdi. Yine bir engibeli alandan geçiyoruz. Komutan yoldaş gerilla birliğine hızlı yürümesi için komut veriyor ama arka gelemiyor. Bayırı çıkarken nefesi kesilen yoldaş açılmamış ondan dolayı gelemiyor. **'Grubu kurtarın ben gelemiyorum, beni bırakın gidin'** diyor. Ama kimse zaten bunu yapmaz. Yoldaşın kollarına iki yoldaş giriyor ve adeta yoldaşı sürür gibi çekiyorlar. Kısa zamanda bir yolu geçip ormanlığa dalıyoruz. On onbeş dakika sonra komutan yoldaş mola veriyor. Tıkanan yoldaş yere yatırılıyor ve **'sigara verelim mi, içer misin?'** esprileri arasında kendine gelmesi bekleniyor. Yoldaş durumunu kısa zamanda düzeltiyor ve artık normal yürüyor. Akşama kadar yürüdük. Akşam havanın kararmasına yakın bir zamanda ormanlık bir alanda mola verdik. Hemen ateş yakma hazırlığı başladı. İki yoldaş çaydanlıklarla suya gönder-

rildi. Ateş yandı, yoldaşlar kütüklüklerini çıkarıp terlerini kurutmaya başladı. Ama suya giden yoldaşlar gelmedi, su yakın olmasına karşın geciktiler. Biraz sonra ormanın içinde gözüktüler, ellerinde çaydanlık yok ve uzaktan elleri ile sus işareti yapıyorlar. Herkes susuyor, onların gelmesini bekliyor. Yoldaşlar ses çıkarmamak için yavaş adımlarla geldiler. Suyun olduğu yerden yani hemen altımızdan kalabalık bir düşman birliği geçiyormuş. Yoldaşlar ses çıkarmasın diye çaydanlığı bile almadan gruba haber vermek için ilk fırsatta oradan çıkmışlar. **Tam sınırların gerilme anı...** Günlerce yürüyeceksin ve 'tamam artık dinlenebiliriz' dediğin o anda düşman yine karşında. Bu durumda başka çare yok tekrar hazırlanıp uygun bir yere çekilmek gerekiyor. Ama herkesin sınırlarının sınıandığı bir an ve komutanlar için bu fazlasıyla böyle. Tam bu anlarda soğukkanlı kararlar vermek gerekiyor yoksa imha kaçınılmaz olabilir. Savaşta böylesi anlarda verilen kararlar önemlidir. **Bazı yoldaşlar üç gündür kısa dinlenmeler hariç hiç uyumadan yürüyorlar.** Ve daha da ilginç bir günlük yol yürümemize karşın hala operasyonun içindeyiz. Ama bunları kapsamlı düşünüp değerlendirmeye vaktimiz yok. Herkes hızlı bir şekilde ses çıkarmadan tekrar toplanıyor. Hemen hareket ediyoruz. Zaten karanlık basmak üzere... Yarım saat yürüyoruz ve duruyoruz. **Komutan yoldaş keşif için bazı yoldaşları arazinin stratejik yerlerine gönderiyor.** Yağmur yağmaya başlıyor. Naylonlarımızı açıp yatıyoruz. Elbette komutan yoldaşlar tarafından çeşitli ayarlamalar yapılıyor. İki yoldaş da sabah çaydanlığı almak için görevlendiriliyor. **(Çaydanlığın gerilla için önemli olduğunu da hatırlatalım.)** Nöbetçi uygun yere yerleştiriliyor. Bazı yoldaşlar üç gündür uykusuz ve düşmanın nerelerde olduğu tam bilinmediği için yat komutu veriliyor. Kısa zaman sonra horlama sesleri gelmeye başlıyor. Sabah kalkıp kahvaltımızı yapıyoruz. Telsiz dinlerken yine düşmanın operasyonda olduğunu öğreniyoruz. Yine hareket başlıyor hem de yağmur altında. Bir ara komutan yoldaş herkesi uygun yerlere mevzilediriyor. Yağmur yağmaya devam ediyor, içimden yağmurun kimden yana olduğunu tartışıyorum. Yemeklerimizi mevzilerde yiyoruz. Öğleden sonra tekrar grup toplanıp harekete geçti. Yağmur şiddetini azalttı. Ama yine de yağıyor. Komutan ize dikkat etmemiz için sürekli uyandırıyor. Yine akşama kadar orman içlerinden yürüdük.

Akşam üzeri uygun bir alanda durduk. Komutanlar artık operasyonun dışına çıktığımızı söylediler. **Hemen etrafın keşfi için bir devriye çıkarıldı.** Nöbetçi yerleştirildi. Kocaman bir ateş yakıldı. Bir taraftan ısınma, kurunma işi yapılırken, diğer taraftan yeni gelen yoldaşlarla yarım kalan sohbetler kaldığı yerden devam etmeye başladı..."

Elbette parti faaliyetinin olduğu alanların hepsinde buna benzer durumlar yaşanır. Ama gerilladaki gibi açık bir şekilde görülmez. **Önemli olan açık bir şekilde görünmese bile her daim irademizi canlı tutmaktır. Çünkü sınıf mücadelesi her alanda devam etmektedir.** Her alanda küçük bir ihmal bir dizi parti değerinin düşmanın eline geçmesine veya deşifre olmasına hatta şehit ya da tutsak düşmelere neden olabilir.

Gerillaya katılan yoldaşların ilk heyecanı ilk ateş etme anıdır. Eğer ki ilk ateş etme anı gecikirse yoldaşlar rüyalarında girmiş oldukları çatışmalarda ya mermileri hedefe gitmez döner geri kendilerini vurur veya havada çiçek şekilleri çizer veya namlu parçalanır. Silahla ateş edip silahına güvenin geldikten sonra bu tip rüyalar görmezsin...

Gerilla alanında merak edilen diğer bir konu ise ilk çatışma ve ilk eylemdir. Ama şu bilinmelidir ki diğer alanlardan farkı yalnızca biçimdedir. **Önemli olan nerede olursak olalım, düşmanı bilince çıkarmaktır.** Gerisi teknik bir iştir. Hani işkence ile ilk karşılaşmada tecrübesizliğin etkisi olmakla birlikte koyacağımız tavırda belirleyici olmaması gibi. Ya da ilk kitle gösterisinde polisle karşılaşmada tecrübesizliğin etkisi olur ama belirleyici olan ne yaptığının bilincinde olmak ve safların net olmasıdır. **Eylemlerde de durum farklı değildir; şehirde, kırdan fark etmez. Şehirler ideolojik gerillikler saklamaya biraz daha fazla zemin sunarken kırsal, koşullarından kaynaklı buna izin vermez hepsi bu.**

Bir yoldaşın yaşadığı pratik örnekle anlattıklarımızı somutlaştıralım: "89'da üniversiteye başladım. Öğrenci eylemlerinin dorukta olduğu yıllar. Dernek kurma çalışmaları tüm hızı ile sürüyor. 24 Aralık Maraş katliamının yıldönümünde tüm örgütlerin illegal gençlik yapılanmaları ortak kor-san gösteri ve gerektiğinde de faşistlerin elinde olan Sivas yurduna saldırı planlıyor. Ben eylem için can atıyorum, ama diğer taraftan da bir bilinmezliği var. Kafamda bin türlü soru var. Tek bir şeyde netim o da bütün bu çelişkilerimi aşmanın tek yolu içinde yer almak. Eylem için küçük örgütlenmeler oluşturuldu. Her küçük birim kendi güvenliğini sağlarken bir de eylemin genel güvenliği için tüm yapılardan sopalı, molotof kokteylli seçme elli kişi hazırlandı. Eğer ki Sivas Yurdu'ndan müdahale olursa orası işgal edilecek ama o işe herkes karışmayacak. Eylem öncesi, eylem komitesinden bizim kampüsten sorumlu arkadaşla eylem yerine yakın bir alanda bir görüşme olacak.

Görüşme anı geldi, gelen arkadaştan olumsuz bir şey olmadığı haberini aldık. Eylemin başlama anı bir türlü gelmiyor.

ma kadar orman içlerinden yürüdük.

OÇok heyecanlıyım, dizlerimin bağı çözümlüyor neredeyse yürüyemeyeceğim. Konuşurken sesim çatallaşiyor, damarlarım geriliyor, tüm vücudum ter içinde kalıyor... Ben bunlarla uğraşırken ilk molotof yola atılıyor. Trafik polisi kaçıyor, etraftaki tüm eylemciler ise yolda hızla bir kortej oluşturuyor. O an, yani eylemin başladığı an, bende ki tüm gerginlik sona eriyor. Hemen kortejde belirlenen yerimi alıyorum. Sloganlar atılıyor ve bir pankart açılıyor. Beş dakika yol trafiğe kapatılıyor. Sivas Yurdu'nun önüne kadar yürünüp, pankart oradaki ağaca asıldıktan sonra eylem sona erdiriliyor. Ve herkes daha önceden planlandığı gibi çekiliyor. Eylem bittikten sonra ben hem her şeyin bu kadar çabuk olmasına hem de eylem öncesi neden o kadar gerginlik yaşadığıma şaşırıp kalıyorum."

Kırsal alanda da hemen hemen böyle oluyor. Tüm heyecan eylemin başlama anına kadardır, ondan sonrası geliyor hatta nasıl başlayıp nasıl bittiğini anlamıyorsun bile. **Eğer düşmana yönelik bir saldırı faaliyeti içinde yer alınmıyorsa ve genellikle düşman operasyonu karşılığında yaşanan çatışma biraz farklı olur.** Çünkü ilk başta üstünlük sende olmuyor. Bu durumlarda çatışmalar hep dezavantajlı pozisyonlarda yaşanır. Her ne kadar gerilla her zaman çatışma olacakmış gibi hareket etse de durum ilk başta aleyhinedir. Ama daha önce yapılan hazırlıklar durumu lehine çevirmede oldukça etkili olur.

İlk kez bir çatışmaya giren bir gerilla, deneyimsizliğin getirdiği belirsizlikler karşısında çatışma ortamına tam olarak hakim olamayabilir. Bazısı soğukkanlılığını da yitirebilir. Ama bundan ders çıkarıp üzerine giden herkes sonraki deneyimlerinde çok olumlu pratikler sergilemiştir. Mesele düşmanı hazırlıksız yakaladıkları halde bir şey yapmayıp, bu heyecandan yoldaşını geride bırakan bir yoldaş, bu yönünün üzerine gittiğinde, başka bir pratikte pusuya düşmelerine rağmen **(pusuya düşen her zaman dezavantajlıdır, çünkü hazırlıksızdır)** mermi yağmuru altında sürünerek şehit düşen yoldaşına bakmaya gidip, şehit düştüğünü görünce kütüklüğünü ve yeleğini alıp çekilebiliyor. **Yine başka yoldaş ilk çatışmasında çantasını zorunlu olmadığı halde bırakırken sonrasında düştükleri bir pusuda en sona kalarak diğer yoldaşlarının çekilmesini sağlayıp, düşmanla her yüzleşmesinden sonra onların üzerine karabasan gibi çökme coşkusuyla ileri atılabiliyor.** Partimizin savaş pratiği içinde bu durumun sayısız örneği yaşanmıştır.

Düşman karşısındaki netlik, gerilla alanında hayati bir önem taşır ve her çatışmada bir boyutuyla ortaya çıkar. Ama bu netliğin kazanılması salt çatışma deneyimine bağlı değildir. Bu sığ bir bakış açısidir ve sınıf savaşımının güdük kavrandığını gösterir. **Gerilla, yaşamın her alanında burjuvaziyle savaşır, ondan kopmaya, onu yok etmeye çalışır.** Soğuk bir havada, uzun yürüyüşlerde, ıslakken, yük taşırken vb. her türlü zorlukta bireyciliği ile mücadele eder ve bu mücadele onda kolektif bilinci, örgüt bilincini, mücadele azmini geliştirir.

Bu gelişim, bilimsel sosyalizmle derinleştiği katmerleşerek artar. Bilimsel sosyalizmdeki her derinlik devrime, halka ve partiye inancı artırır, düşmana olan kını büyütür. **Bu inanç ve kin çatışmada tüm çıplaklığıyla açığa çıkar.**

Bir de gerillanın çok yönlü düşünüş tarzı bu netliğe olumlu etki yapar. **Yeni gerillalarda iki çeşit tek yanlılık, düşman karşısındaki netliklerini bulandırır.** Biri düşmanın sadece güçlü yanlarını gören anlayıştır ki, bu düşmandan korkmasına ve çatışmada geri tavır sergilemesine neden olur. Diğer ise düşmanın sadece zayıf tarafını gören anlayıştır ki, bu da düşmanı küçümsemesine ve kendi gücünü abartmasına neden olurken, çatışmada imhayla sonuçlanabilecek hatalar yapmasına yol açabilir. Oysa **"kendi gücünü ve düşmanı bilersen yüz kere de savaşsan sen kazanırsın"** belirlemesi Sun-Tzu iki bin yıl önce yapmıştır. Bu, savaşın temel ilkelerinden biridir. Bunu kavrayan bir gerilla nasıl hareket etmesi gerektiğini de bilir.

Gerillada merak edilen diğer bir özellik ise ölüm korkusunun olup olmamasıdır. Bir defa şu gerçeği net bir şekilde ortaya koymalıyız: **Emperyalizmin hakim olduğu dünyada ve faşizmin sürekli olduğu ülkemizde, sınıf mücadelesi içinde olmak demek baştan ölümü, işkenceyi, tutsaklığı göze almak demektir.** Halk Savaşı stratejisini benimseyen partimizin militanı olmak hatta sempatzanı olmak demek dünden bunları göze almak demektir. Nerede faaliyet yürütürsek yürütelim fark etmez. Parti tarihimiz bunların örnekleri ile doludur. Partide **"bir yaprak bile kımlıdamıyor"** diye kendimizi kımlıdatmazsak elbette bu **"tehlikeyi"** de yaşamayız. Yurtdışında MİT tarafından öldürülen **Nubar Yalçıyan** yoldaş, **Kenan Demir** yoldaş, TMLGB'de yaralı yakalanmasına karşın katledilen ve komsolun ilk şehidi olma özelliğini taşıyan **Ahmet Şahin** yoldaşın anıları daha tazeliğini korumaktadır. Legal alanda maruz kalınan işkencelerin haddi hesabı yoktur. Batıda faşist devlet tarafından ve sivil faşistler tarafından katledilen onlarca yoldaş vardır. Böyle baktığımızda her alan için ölüm ve yaşam çelişkisi vardır. O zaman bu çelişkiye genel bir yaklaşım sunulabilir. Önce **A. Guzman**'dan bir alıntıyla konuya girelim: **"Korku mu? Korku ve korkusuzluğun bir çelişki oluşturduğuna inanıyorum. Mesele ideolojimize sarılmak ve içimizdeki cesareti dizginlerinden boşandırmaktadır. Bizi cesur yapan, bize cesaret veren ideolojimizdir. Görüşümce hiç kimse cesur doğmaz. Halkı ve komünistleri cesur yapan toplumdur, sınıf mücadelesidir; sınıf mücadelesi, proletarya, parti ve ideolojimizdir. En büyük korku ne olabilir ki? Ölüm mü? Bir materyalist olarak yaşamın bir gün sona ereceğini biliyorum. Bence en önemli olan şey iyimser olmaktır, hayatımı hasrettiğim işin başkaları tarafından nihai**

amacımız komünizme varana dek devam ettirileceğine inanmaktır." **"Açıktır ki savaş farklı bir tarzda pekiştirir. İnsanları çelikleştirir, ideolojiyi daha derinden özümlememizi, ölüme meydan okuma, ölümün pen-**

çesinden zafer koparma kıstasıyla daha da demir gibi bir kadro yaratmamızı sağlar."

Yaşamın olduğu yerde ölüm de vardır, yaşamla ölüm arasında bir çelişki de vardır. Kimse bu çelişkiden muaf değildir. **Ama ne için savaştığını, neler kazanacağını bildiğin oranda o çelişkide ölümün hiçleşmesi hakim hale gelir.** Tersine ise bireyci bir şekilde yalnız kendi yaşamını düşünürken, toplumda yok olan yaşamlara sessiz kalmaktır. **Kimse ölmeye can atmaz, gerilla da öyle, ama ölmenin gerekli olduğu bir yerde hiç de ölmekten korkmaz.** Gerillaya ölmek için gidildiğini düşünmek ise baştan teslimiyeti getirir. Gerilla devrim yapmak için vardır, gerillaya devrimi kazanmak için katılmalıdır. Gerilla sınıf mücadelesinde zafer kazanmak için vardır.

Yeni gerillaların birçoğu ölüm korkusunun tamamen ortadan kaldırılabilmesini düşünür. Ölüm karşısındaki duruşumuz hayatı nasıl anlamlandırdığımızla doğrudan ilintilidir. Bu yüzden ölümle yaşam arasındaki çelişki görevleri yapmaya engel olmaz. Ölümün üzerine cesaretle gitmek hayatın her alanına cesaretle dalmayı da beraberinde getirir. Bu ise ideolojik ve siyasal olarak devamlı ilerlemeyi, güçlenmeyi gerektirir.

Elbette bunlar tek bir çatışma veya bir faaliyet sonucu gerçekleşmiyor. Bu değişimi sürekli yaşadığı sürece gerillanın düşman karşısındaki tutumu da buna paralel gelişir. **Çatışmada soğukkanlılık, her zaman yoldaşını düşünebilmek ve düşmanı yok etme kararlılığı bu değişimle ilintili bir se-**

yir izler. Ölüm ve düşman karşısındaki netlik çatışmanın seyrini gerillanın lehine çevirebilen en güçlü etmenlerin başında gelir. Her an hem ideolojik hem pratik olarak düşmanla çatışmaya hazır olan gerilla, bu sayede kendinden sayıca ve teknik olarak güçlü düşmanı karşısında avantaj sağlar. Bu avantaj ona güç katar. Onu daha atılgan, daha gözü pek yapar, düşmanın cesaretini kırarak bir azmi kazandırır. Daha serinkanlı ve rahat olmasını sağlar. Çatışma alanı ölümle yaşamın en keskin biçimde çatıştığı yerdir. **Son tahlilde burjuva düzenin temsilcileriyle, proleter ideolojinin temsilcilerinin çatıştığı, çelişmenin uzlaşmazlığının silahlarla konuşturulduğu yerdir.** İnançtaki bir gerillik mutlak olarak buraya yansır.

Bunu düşman askerlerinin tavırlarından bile anlayabilirsiniz. Düşman askeri oraya ölmeye gelmemiştir, inandığı bir dava uğruna da savaşmamaktadır (**büyük çoğunluğu için bu böyledir**). Bu yüzden canını tehlikeye atmak istemez; o kadar teknik olanağa rağmen kendinden daha zayıf bir gücü yok etmek için riske girmekte gönülsüzdür, çok uygun koşullara sahip olsa da gerillanın üzerine gitmekte tereddütlüdür. **Düşmanın inancının zayıflığı ve gönülsüzlüğü gerilla için büyük bir avantaja dönüşür.**

Diğer alanlardan farklı olarak gerilla temel olan her noktada burjuva kültürü ve bireyciliğe karşı proleter kültüre ve kolektivizme daha kuvvetlice ihtiyaç hisseder. Bunu alması daha acil gelir, daha olanaklıdır, daha zorunludur.

Gerilla hem yaşamak için hem siyasal ve askeri görevlerini yerine getirmek için bunları hakim hale getirmek zorundadır. Ve bu zemin örgüt bilincinin daha çok gelişmesini sağlar. Her gün bu zeminin verdiği bilinç bir düşünüş tarzı yaratır. **Eğer ki yalnız alışkanlık halini alırsa bu kavranmamış demektir.** Yapılan her bireyciliğin hem yapana hem gerilla birliğine verdiği zararlar kısa zamanda açığa çıktığı için herkes bu yönüyle azami derecede mücadele etme zorunluluğunu hisseder. **Bu da örgütte daha fazla bütünleşmesini sağlayarak örgüt bilincinin gelişmesine kapı aralar.** Bu pratik şekillenmenin yanında siyasal olarak da örgüt bilincini asgari oranda geliştiren birisi gerilla ortamında örgüt bilinci noktasında azami bir ilerleme sağlar.

Proletarya Partisi açısından Halk Savaşını geliştirmek esas sorundur. Bu, halk savaşını düşünsel alandan başlayıp pratiğe kadar kavramakla çözülecektir. Bunun için militanlarımız bir taraftan Halk Savaşını teorik alanda araştırarak ve inceleyerek kavrayışlarını derinleştirmeli diğer taraftan pratik olarak önce buldukları alanda mücadelemizi geliştirmeli, buna paralel mücadelenin en ön saflarında görev almaya hazır olmalıydılar. Gün baharın coşkusu ile kavgayı büyütme günü, gün gerilla mücadelesini geliştirme günüdür... **Bitti**

1950'den bu yana modern revizyonizme karşı mücadelede TARİHSEL DÖNÜM NOKTASININ KUTLANMASI ÜZERİNE TEKLİF

Biz, aşağıda imzası bulunanlar, bütün Marksist-Leninist-Maoist parti ve örgütlere modern revizyonizme karşı mücadeledenin 50. yıldönümünü kutlamayı ve 1956 Şubat'ında Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin revizyonist içerikli 20. Kongresi'ne karşı olarak 1956'da başlayan bu mücadeleyi sürdürme sorumluluğumuzu göstermek için faaliyetler düzenlemeyi öneriyoruz.

Modern revizyonizme karşı mücadele

Elimize posta kanalıyla geçen aşağıdaki yazıyı haber niteliği taşıdığından olduğu gibi yayınlıyoruz.

ternasyonal komünist hareket içinde karışıklık yaratmakla ve Polonya, Macaristan ve Doğu Avrupa'daki diğer yerlerde sosyalist davaya karşı isyan ve düzensizlik oluşturmakla suçladı.

Çin Komünist Partisi delegasyonu, 1957 ve 1960'daki komünist ve işçi parti-

muazzam eşitsizliklere ve güçlü düşmanlara karşı zafer üstüne zafer kazanmıştır. Ancak, ölümünün ardından, Çin proletaryasının ve halkın düşmanları darbe yaptılar ve sosyalist devrimi ve inşayı sürdüren proleter devrimci çizgiyi değiştirdiler. O zamandan beri, Çin, artan bir şekilde, kapitalist restorasyon yolunu tutmuştur.

Çin'de kapitalizmin tamamen restorasyonu, Mao yoldaşın, yönetimdeki komünist ve işçi partilerinde revizyonist çizgi hakim hale geldiğinde ve parti ve devlet içindeki burjuvazi yapacağı darbeye başarılı olur ve proletaryayı devirirse sosyalizmin de kaybedeceği

üzerine öğretilerin doğruluğunu ispatlamıştır. Mao yoldaşın bize vasiyet bıraktığı miras, modern revizyonizme karşı çıkmak ve onu defetmek ve sosyalizm güçlerini canlandırmak ve daha da geliştirmektir.

2006 yılında, teorik ve siyasi eğitim için genel kampanyalar ve özel faaliyetler gerçekleştirmeliyiz. Bizler, sosyalizmin devrimci davasının en zehirli düşmanı olan modern revizyonizm sorununa karşı çıkmalıyız. Marksizm-Leninizm'i yükseltmek ve modern revizyonizme karşı çıkmak için Başkan Mao'nun ve diğer tüm proleter devrimcilerin yazılı çalışmalarını ve pratik çabalarını teyit etmeliyiz. Stalin yoldaşın ve Mao yoldaşın sosyalist devrimde ve inşadaki kazanımlarını savunmalıyız.

Bizler, Mao yoldaşın, Büyük Proleter Kültür Devrimi yoluyla devrimi

proletarya diktatörlüğü altında sürdürme amaçlı devrimci teorisini ve pratiğini teyit etmeliyiz.

Bizler, Mao yoldaşın proleter çizgisine ve sosyalizme Çinli kapitalist yolcularca ihanetini mahkum etmeliyiz.

Bizler, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bilimsel özünden ve devrimci pratiğe somut uygulanışından sapan

çeşitli revizyonist eğilimlere karşı çıkmalıyız. Bizler, yalnızca, klasik veya modern, geleneksel revizyonist akımlara değil, aynı zamanda ultra-sol görünümünün ardındaki revizyonist içeriğe sahip olan Hocacılık ve Troçkizm gibi daha sonrasında ortaya çıkan çeşitli revizyonist eğilimlere de karşı çıkmalıyız.

Bizler, sosyalist devrim ve inşayı gerçekleştirme amaçlı proletaryanın tarihsel misyonunu sürdürme kararlılığımızı ve çabamızı yenileyeceğiz. Eski revizyonist yönetimli ülkeleri kuşatan tüm şeytanlar, bizleri Marksizm-Leninizm-Maoizm'i yükseltmek ve sosyalizmin devrimci davasını ilerletmek için harekete geçirmelidir.

Modern revizyonizmin Marksizm-Leninizm'e ve proletarya diktatörlüğüne karşı geçici zaferi nedeniyle, ABD emperyalizminin önderliğindeki tekelleri kapitalizm, "serbest pazar" küreselleşmesi, ırkçılık, baskı ve saldırganlık savaşları ile proletaryaya ve ezilen halklara yönelik en kötü saldırılarını düzenleyebilmektedir. Sömürünün ve baskının yükselişine paralel olarak proletarya ve halklar silahlı mücadele ve direnişin farklı şekilleriyle direnişlerini geliştirmektedir.

Marksist-Leninist-Maoist partilerin enternasyonal görevi; birleşmesi ve emperyalizme, revizyonizme ve gericiliğe karşı ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm için verilen mücadelede, dünya genelinde ve sorumluluklarındaki ülkelerdeki proletaryayı ve halkı harekete geçirmesi, örgütlemesi ve seferber etmesidir.

Modern revizyonizme karşı mücadelemizin 50. yılını kutlarken, devrimci mücadelede ısrar etme ve Marksizm-Leninizm-Maoizm'in rehberliğinde daha büyük zaferler için mücadele etme kararlılığımızı yineliyoruz.

Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun öğretilerini yükselt, savun ve ilerlet!

Emperyalizme, revizyonizme ve gericiliğe karşı devrimi ileri taşı!

Şan olsun Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

20 Şubat 2006

İLK İMZACILAR

HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ (MAOİST)

**FİLİPİNLER KOMÜNİST PARTİSİ
TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
/MARKSİST-LENİNİST**

**ENDONEZYA KOMÜNİST BİRLİĞİ
BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ
/KIZIL FRAKSİYON**

1966 Mayıs'ında başlayan Büyük Proleter Kültür Devrimi ile yeni ve daha yüksek bir aşamaya ulaşmıştır. Ancak, ne yazık ki, 1976 Eylül'ünde Mao yoldaşın ölümlüyle birlikte, Çin'de kapitalizmin restorasyonu ve sosyalizme ihanetle karşılaşmaktayız. Bizler, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i yüksek tutmak, modern revizyonizme ve onun şeytani sonuçlarına karşı çıkmak ve proletaryanın tarihi misyonunu tamamlayarak sosyalizme ulaşmada büyük zaferler kazanmak için meydan okuyoruz.

SBKP'nin 20. Kongresi'nde, Kruşçev önderliğindeki Sovyet revizyonist kliği Marksizm-Leninizm'in temellerini ve Stalin yoldaşın devrimci kazanımlarını, "kişi kültürü"ne karşı çıkma yalanı adı altında reddetmiştir. Böylece, proletarya diktatörlüğüne karşı çıkan modern revizyonizmin fenomeni açığa çıkmış ve Sovyetler Birliği kapitalist restorasyon yoluna girmiştir.

O, (Kruşçev) "tüm halkın partisi" ve "tüm halkın devleti" düşüncesiyle burjuva popülizmin ve "barışçıl geçiş", "barışçıl rekabet" ve "bir arada barışçıl yaşam" düşünceleriyle burjuva pasifizmin propagandasını yapmıştır. O, enternasyonal komünist hareketin temellerini çürütmek ve devirmek için modern revizyonizmi kullandı. Enternasyonal komünist harekete ve ulusal kurtuluş hareketlerine saldırarak ve proletarya enternasyonalizmine karşı çıkmak için "barış içinde bir arada yaşamayı" genel çizgi haline getirdi.

Mao Zedong yoldaşın önderliğindeki Çin Komünist Partisi, süratle, 1956 Nisan'ında Halkın Günlüğü gazetesinde "Proletarya Diktatörlüğünün Tarihsel Deneyimi" başlıklı yazıyı yayınladı. Bu yazı, modern revizyonist çizgiye karşı Marksizm-Leninizm'i teoride ve pratikte savunmaktaydı. Yazı, revizyonistleri, en-

lerinin Moskova toplantılarında anti-revizyonist çizginin peşini bırakmamıştır. Daha sonrasında, uzun süren Brejnev rejimi döneminde sosyal emperyalizm ve yükselen tekeller bürokrat kapitalizm fenomenini reddetmeye ve eleştirmeye devam etti. (Modern Revizyonizm) Bürokratlar ve işadamlarının devlet sektörünü gasp etmesine suç ortaklığı ederken, tekeller bürokrat kapitalizm sosyalizm olarak maskelenmekteydi. Sovyet revizyonistleri, uluslararası ilişkilerde, sosyalizm adına süslü konuşmalar yaparken pratikte emperyalizmi uyguluyordu.

Mao yoldaş, Sovyetler Birliği'nde ve Sovyet Bloğundaki diğer ülkelerde doğan ve büyüyen modern revizyonizmi yalnızca eleştirmekle kalmadı. Ülke içi koşullarla dış etkiler sonucu Çin'de gelişen modern revizyonizmi sorgulamış ve analiz etmiştir. Nitekim, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisine yaşam vermek için Büyük Proleter Kültür Devrimini başlatmıştır. Bu, revizyonizme karşı koymak, kapitalizmin restorasyonunu önlemek ve sosyalizmi sağlamlaştırmak içindi.

Mao yoldaş, yaşadığı sürece, **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nde Çin proletaryasına ve halkına önderlik ederek,

Proletarya Partisi sahip olduğu temel teorik görüşler kadar, onun en yüksek iradesinin (yani Konferans, PMK) kabul ettiği kararlar da, varlık kaynağıdır. **Proletarya Partisi**'nin yaşamı, gelişim ve ilerlemesi, onun en yüksek iradesinin kararlarını uygulamakla somutluk kazanır. **Proletarya Partisi**, Marksizm-Leninizm-Ma-ozizm'in ilkelerine ve programatik görüşlerine bağlı kalarak ve parti kararlarını pratiğe yaratıcı ve zengin bir şekilde uygulayarak, savaşımını geliştirir ve yaşadığı zorlukları aşar. Örgütsel gelişim ve ilerlemenin diyalektik yasası ve dinamizmi budur.

"7. Konferans yönelimine uygun olarak yapmamız gereken başlıca görevlerden biri sürecin önderlik sorununun kavranmasını sağlamaktır." Tayin edici temel sorun olan önderlik sorunu, **Proletarya Partisi**'nin ve devrimin ustaca örgütlenmesinin kilit sorunudur. Önderlik bilinci doğru tarzda kavranarak, sürecimizde yaşanan örgütsel sorunlara yanıt olacak tarzda somutlanarak yetmezlik ve gerilik aşılır, komitelerin gücü artar ve nitelikli bir düzeye varır. Önderlik bilinci, partinin ve sürecin gelişim niteliğine ve ihtiyacına yanıt olacak tarzda geliştirilip derinleştirildiği oranda, komitelerin mücadele gücü artar.

Bu konuda yapacağımız her tartışma, ortaya koyacağımız her çözüm ve örgütlenecek her çalışma önderlik düzeyimizin, çözüm kapasitemizin geliştirilmesini amaçlamalıdır. Bu amaca varmanın önemli bir adımı da Proletarya Partisi içinde canlı bir tartışma ortamının yaratılmasıdır. Bu konuda yeterli düzeyde ileri adım atıldığı söylenemez.

Proletarya Partisi içinde canlı bir tartışma ortamının yaratılmasının ilk adımı, devrimci pratiğin her alanda ileri düzeyde örgütlenmesidir. Devrimci pratiğe var olan

süreçten daha ileri düzeyde yön verilmediği sürece parti içinde hedeflenen düzeyde tartışmanın yaratılması sağlanamaz. **Öncelikli ve en önde gelen görev, komitelerin ve parti militanların önüne konulan politik kararların pratiğe uygulanmasıdır, en başta yapılması gereken budur.** Bu yapılmadan, devrimci pratiğin geliştirilmesi başarılmadan, söylenecek her söz

Proletarya Partisi içinde canlı bir tartışma ortamının yaratılmasının ilk adımı, devrimci pratiğin her alanda ileri düzeyde örgütlenmesidir. Devrimci pratiğe var olan süreçten daha ileri düzeyde yön verilmediği sürece parti içinde hedeflenen düzeyde tartışmanın yaratılması sağlanamaz.

hedefe varmayan ok gibi kalır.

Sağlam, disiplinli ve gelişmiş bir örgüt yaratmak sınıf bilinçli proleterlerin önünde duran temel görevdir. **Çalışmaları değerlendirdiğimizde önemli derecede eksikliğin devam ettiği sonucu karşımıza çıkmaktadır.** Yaşanan geriliğin ve yetmezliğin aşılmasının, belli bir bilinç sıçramasının yaşanmasının bir adımı da Proletarya Partisi içinde canlı bir tartışma ortamının yaratılmasıdır. Neden bu yapılmalıdır? Komitelerin yaşadığı yetersizlikleri aşmak, hatalı tutumları gi-

dermek, komitelere tecrübe ve deneyim kazandırmak, pratiğe daha üst düzeyde yön vererek örgütsel gelişim sağlamak için parti içinde canlı bir tartışma ortamı yaratılmalıdır. Bunun bir süreç ve kavrayış sorunu olduğu bir gerçektir. Bununla birlikte pratiğimizin belirgin yetersizliklerini aşmak, belli bir gelişim ve ilerleme düzeyini sağlamak, devrimci kavrayışta ve bilinçte

gütlenmelidir.

Komiteler, parti içi canlı tartışma sürecini geliştirmek için, öncelikle çalışma raporlarını sunmalıdır. Örgütün, sınıf bilinçli proleterce kavranmasında, görevlerin zenginleşmesinde, tecrübenin örgüte mal edilmesinde vs. raporların önemli bir yeri var. Devrimci faaliyetin bütünlüklü ve tek tek faaliyetin raporlaştırılması doğru bir bilgilenmenin ve buna uygun olarak ortak bir şekillenişin sağlanması, örgütün bir bütün olarak hareket etmesi için önemlidir. Raporların sunulması demek, devrimci çalışmalar için temel ve tayin edici önemi olan devrimci faaliyet hakkındaki bilginin örgütün bütününe sunulması demektir. Bu bilgilenme sonucu diğer komitelerin değerlendirmesi elde edilir. **Gerek komitelerin kendi faaliyet alanları hakkında gerekse diğer komitelerin faaliyetleri hakkında yaptıkları değerlendirme sonucunda ortak bir gelişim düzeyi yaratılır.** Parti içi tartışmanın iki çizgi mücadelesini uygulamak anlamına geldiğini; bu anlamda partinin gelişmesi, politik seviyenin yükseltilmesi, örgütsel gücünün artması için iç tartışmayı geliştirmek, bu tartışmalara bilinçli ve iradi olarak katılmak gerekmektedir.

KOMİTELERİN MÜCADELE GÜCÜ

Sınıf bilinçli proleterlerin parti çizgisi doğrultusunda yetiştirilmesi, sorumluluk bilincinin geliştirilmesi, parti çizgisini savunmada ve uygulamada ilerletilmesi, dava adamı olma özelliğinin güçlendirilmesi, kendi başına kalsa da yön bulabilme yeteneği kazanması konularında atılacak adımların somutlanmasının bir yolu da parti içi tartışmaları canlı ve verimli hale getirmek bunu ideolojik-politik eğitimin, tecrübe ve deneyim kazandırmanın güçlü bir silahı haline çevirmektir.

sıçrama yaratmak için parti içinde canlı tartışma yaratılmalıdır. **Hatalı tutum ve yetersizlikler somutlandıkça devrimci bilinçte sıçrama yaşanır.** Ancak bu gelişimi sağlamak için kendiliğindenci tarzda değil, iradi, bilinçli ve hedefleri belirlenmiş bir tarzda çalışmalar

Parti içi tartışmanın iki çizgi mücadelesini uygulamak anlamına geldiğini; bu anlamda partinin gelişmesi, politik seviyenin yükseltilmesi, örgütsel gücünün artması için iç tartışmayı geliştirmek, bu tartışmalara bilinçli ve iradi olarak katılmak gerekmektedir. Bu görevi "kendi dışında" gören her anlayış ve yaklaşım, örgüt ve önderlik bilincini "kendi dışında" görüyor demektir.

Bu görevi “**kendi dışında**” gören her anlayış ve yaklaşım, örgüt ve önderlik bilincini “**kendi dışında**” görüyor demektir. Kitlelere, devrime, partiye ait her sorun her gelişme ve tartışma parti iradesi ve bilinciyle yön verilmeli ve denetlenmelidir. Sınıf bilinçli proletaryanın yön vermediği, denetim altına almadığı her sorun, her tartışma ve gelişme “**burjuvazinin**” (**kendiliğindenciliğin**) denetimindedir demektir.

Sonuçta bütün amaç pratikteki yetersizliği, hatalı tutumları gidermek, sağlam ve disiplini gelişmiş bir örgüt yaratmaktır. **Çalışmalar değerlendirildiğinde bu noktada eksik olduğu görülmektedir.** Bugünkü gerçeklik parti içi yayın organı aracılığıyla yapılması hedeflenen tecrübe kazandırma, pratiğe daha üst düzeyde yön verme, örgütsel gelişim sağlama sonuçlarına henüz ulaşmaktan uzak olduğudur. Çünkü **Proletarya Partisi** sunduğu poli-

tik kararları tartışma, sorgulama, değerlendirme, eleştirme ve uygulama düzeyinde amaçlanan gelişim henüz yeterli düzeyde sağlanmış değildir. **Zamanında yapılmayan, iradi ve bilinçli olarak katılmayan, zaman aşımına uğratılan her tartışma ve değerlendirme, sağlam, gelişmiş ve disiplinli örgüt yaratmayı, ortak şekillenışı ve ortak hareket etmeyi zayıflatan etmenlerdir.** Parti içi gelişimin güçlendirilmesi, devrimci savaşın, kitleleri örgütlemenin, bilinçlendirme ve savaştırmanın güçlendirilmesi demektir, soruna bu bakış açısıyla bakılmalıdır. **Örgütlü olmak, sorumluluk bilinci taşımak, soruna bu bakış açısıyla bakmayı, bilinçli ve iradi olarak, gelişim ve ilerleme sürecine katılmayı gerektirir.**

Sınıf bilinçli proleterlerin parti çizgisi doğrultusunda yetiştirilmesi, sorumluluk bilincinin geliştirilmesi, parti çizgisini savunmada ve uygulamada ilerletilmesi, da-

va adamı olma özelliğinin güçlendirilmesi, kendi başına kalsa da yön bulabilme yeteneği kazanması konularında atılacak adımların somutlanmasının bir yolu da parti içi tartışmaları canlı ve verimli hale getirmek; bunu ideolojik-politik eğitimin, tecrübe ve deneyim kazandırmanın güçlü bir silahı haline çevirmektir.

Ortak bir bakış açısı, ortak bir çalışma ve ortak hareket etmede yaşanan sancılı durum, örgütü geliştirme adımlarında yaşanan sancıdır. Bu sürecin aşılması için yaşanan politik ve örgütsel gerçeklik ne kadar somut olarak ortaya konursa, gelişim o kadar daha az sancılı ve süreci o kadar kısa olacaktır. Bu aşılacak bir durumdur, yeter ki devrimci pratik içinde devrimin bilgisine ulaşma bilinç ve kararlılığından kopulmasın.... Yeter ki devrimci pratiğin değiştirici dönüştürücü gücüne inanarak sürece ve gelişmelere partinin politik kararları ışığında müdaha-

lede bulunma cesareti ortaya konulsun. İşte o zaman yetersizlik yeterliliğe, gerilik ilerlemeye, kavrayışsızlık kavrayışa, duşanlık harekete bırakır yerini. Devrim denen altüst oluşu örgütlenme bilinç ve kararlılığı, çözümsüzlüğün yegane anahtarıdır. Bu anahtar **Marksizm-Leninizm-Maoizm** bilimindedir. Proletarya Partisi'nin Halk Savaşı çizgisindedir ve onun günümüze uyarılma yüksek amacını taşıyan, politik kararlarındadır.

Bulduğumuz yerden değil, **Proletarya Partisi** ve devrimin ihtiyacına yanıt ve çözüm olacak gerçeklik içinde sorunlara bakıldığında bir örgüt olma, ortak hareket etme, ortak şekilleniş sağlama, gelişmiş sağlam ve disiplinli bir örgüt yaratma amacına varılır. **Bütün ilgi ve duyarlılık, dikkat ve yoğunlaşma, düşünce ve çalışma kitleleri, devrimci savaş, partiyi örgütleyecek sorunlara ve gelişmelere çevrilmelidir.**

PUSULA

HERKES ÖNCE KENDİ İŞİNİ YAPMALIDIR!

Parti komiteleri; işçi sınıfının politik devrimci örgütünün temel teorik görüşlerine, benimsediği savaş stratejisine, temel yönelimine uygun kitleleri, devrimci savaş ve partiyi örgütlemeye çalışır. **Proletarya Partisi'nin** politik kararları bu temel perspektifi pratikte uygulamak için vardır. Bu kararlar, parti komiteleri tarafından pratiğe uygulandığı sürece, her alanda başarı elde eder. **Proletarya Partisi'nin** politik kararları teorinin, stratejinin, yönelimin güncel ve somut sentezidir. Partinin politik kararlarının uygulanması demek, teorinin, stratejinin, yönelimin uygulanması demektir. **Proletarya Partisi'nin** en yüksek iradesinin tanınmasıdır. Bu meşru iradenin somutluk kazanmasıdır, demokratik merkezîyetçilik ilkesinin tanınması ve uygulanmasıdır. İdeolojik birliğe uygun örgütsel birliğin ete kemiğe bürünmesi ve somutlaşmasıdır. Devrim ve örgüt biliminin bu temel ilkelerinin, yetersiz kavranışından dolayı pratik uygulamada yer yer yanlışlıklara düşülmektedir.

Parti komiteleri ve partili militanlar, öncelikle Proletarya Partisi'nin merkezi kararlarını uygulamakla yükümlüdür. Uygulamayı somutlukla bütünleştirmek için politik kararların özünün kavranması ve faaliyet alanının somutluğunun bilinmesi gerekir. Her devrimci faaliyet alanı ve çalışması bir somutluktur. Bu somutluk (**halkın yaşadığı somut sorunlar, çelişkiler, talepler, düşmanın durumu, politik uygulamaları, pratik hareket tarzı, karşılıklı ilişki ve çelişkiler vb.**) tanındığı, bilindiği oranda gerçeklik çözümlenip, bu çözümlenme ışığında gerçeklik kavrandıkça **Proletarya Partisi'nin** politik kararları değiştirici dönüştürücü rolünü oynayarak, faaliyet alanındaki kitleleri **Proletarya Partisi'ne** adım adım yakınlaştırır, eğiterek, örgütler. Unutulmamalıdır ki, **Proletarya Partisi'nin**

her başarılı örgütlenme adımı, düşmanın o alanda gerilemesi demektir. Proletarya Partisi'nin örgütlenemediği her alanda düşman, örgütlülüğünü devam ettiriyor demektir.

Parti komitelerinin ikili görevi vardır. Bunlardan **birincisi Proletarya Partisi'nin** politikasının oluşumuna katkıda bulunmak; **diğeri** ise bu politikaları sorumluluğu altındaki alana uygulamaktır. Bu ikili görev tüm komiteler için geçerlidir. Yönetici organla uygulayıcı organlar arasındaki fark bu görevlerde uygulama yanının mı, yoksa uygulamanın yönetimi yanının mı ön plana çıktığıdır. Gerek politikanın oluşumunda gerekse uygulanmasında her komite ve her sınıf bilinçli proleter, öncelikle kendi görevini yaptığı, kendi üzerine düşen sorumluluğu yerine getirdiği oranda **Proletarya Partisi'nin** merkezi politik kararları kazanımlara dönüşür. Ve bu politik kararların uygulama alanındaki sonuçları sağlıklı bir değerlendirmeye tabi tutularak olumluluk geliştirilir, eksik ve yetersizlik giderilir. Bu adımların sürekli hale gelen pratiği sonucunda **Proletarya Partisi'nin** temel yönelimi olan gerilla savaşı gelişim ve ilerleme kaydeder. Bu yapılmıyorsa bunun yerine “**söylenen her söz, sunulan her öneri, dikkat çekilen her uyarı, gerçekleştirilen her pratik**” devrimin örgütlenmesine **Proletarya Partisi'nin** gelişimine, militanların ilerlemesine hizmet etmiyor demektir. Geliştirilen her düşünce, örgütlenen her eylem, atılan ve atılması planlanan her adım, bir politika demektir ve bu politika mutlaka **Proletarya Partisi'nin** merkezi kararlarını uygulamayı amaçlamalıdır. Uygulanan politik kararlarla gerilla savaşı süreklilik arz etmelidir, en ileri kitleler başta olmak üzere kitleler **Proletarya Partisi** etrafında kenetlenmeli ve partinin ideolojik-örgütsel birliği güçlenmelidir. **Proletarya Partisi'nin** gündemi ve yönelimi dışında ortaya konulan

hiçbir düşünce ve söylem, hiçbir pratik, hiçbir siyaset devrimi ve partiyi geliştiren ve ilerleten bir siyaset olamaz. Proletarya saflarında ortaya çıkan sorunlardan biri de bu temel bakış açısına uygun düşünmemek, bu düşünceyi derinleştirerek bu temel düşünceye uygun olarak ortak hareket edememektir.

Merkezi önderlik tarafından belirlenen yönelim Proletarya Partisi'nin bütünü için belirlenmiş yönelimdir. Ve bu yönelimin pratikte uygulanmasını zenginleşmesini sağlayacak, geliştirecek gündemi olur. Onun başka gündemi ve “**sorunu**” olamaz. Bütün eksiklik ve yetmezlik, bütün gerilik **Proletarya Partisi'nin** temel yöneliminin bir bütün olarak pratiğe yaratıcı tarzda uygulanmasıyla birlikte aşılar. Bütün sorunlar ve engeller bu ilkeye uygun pratik içinde, zengin devrimci eylemlilik içinde aşılar. “**Tek bir adam olma, bir örgüt olma ve ortak hareket etme**” ilkesi ancak yukarıda bahsedilen devrimci pratiğin uygulanması sonucu somutluk kazanır.

Marksist-Leninist-Maoist öğretinin derinleştirilmesi, **Proletarya Partisi'nin** irade birliğinin güçlendirilmesi, yürüyüşün ortaklaştırılarak pekiştirilmesi, silahlı mücadele ile politika arasındaki ilişki, kitle çizgisi ve kitlelerin örgütlenmesi, demokratik merkezîyetçilik ilkesinin her alanda uygulanması sorunu vb. konularda devrimci kavrayışın geliştirilmesine-derinleştirilmesine azami ihtiyaç vardır. Devrimin temel öğretisiyle donanım sağlandığı oranda pratiğin (**kitlelerin, gerilla savaşının, partinin**) örgütlenmesinde gelişim ve ilerleme sağlanır. Temel alınan teoriye, üzerinde yükselmek istenen programa, kanla emekle büyük bedeller ödeme pahasına elde edilen ilkelere uygun hareket edildiği sürece hatalar ve kayıplar aza iner.

Her çalışma alanındaki somut gerçeklik çözümlendiği sürece halkın, düşmanın durumu **Proletarya Partisi'nin** durumu bütün yönleri ve iç gelişim yasalarıyla çözümlenip bu çözümlenmeye uygun politika örgütlendiği oranda başarı kazanılır, zafer elde edilir. Örgüt bilimine, onun var olma ve gelişim yasalarına uygun hareket edildiği sürece politik kararlar kitleleri harekete geçiren, partiye yakınlaştıran, eğiten, savaştıran ve bilinçlendi-

ren bir güce dönüşür.

Önce her komite ve her militanın kendi işini yapmasıyla sorunların ve sıkıntıların aşılabacağı bilincine sahip olması gerekir. Önce üstten, önce komiteden, önce devrimci militanlardan işe başlamak gerekir; düzelme ve değişim, uygulama ve hareketlenme, ilerleme ve gelişme ancak böyle elde edilir.

Büyük ve kalıcı başarı için sorunları gözlemleyip çözümlenmedeki bakış açısı ve çözüm yöntemi devrimcileştirildiği oranda ilerleme sağlanır. Bu düzeye varmamız için temel konulardaki devrimci teorinin bütünlüklü ve derinlikli kavrayışına, tarihsel bilgi ile donanmaya ve somut hareketin gelişim yasalarını kavramaya, çelişkinin çözümlenmesine ve bu çözümlenme sonucu oluşturulan devrimci politikanın ortak uygulamasına ihtiyaç vardır.

Örgüt biliminin temel tezlerinden biri “**Proletarya Partisi'nin başarısının temel koşullarından en önemlisi, irade birliğinin gerçekleştirilmesidir.**” Bunun için bütün komite ve sınıf bilinçli proleterlerin dikkatini uyumlu ve azimli bir çalışmaya yöneltmesi gerekir. Uyumlu bir çalışmanın bir parçası, bir bileşeni olmanın tek koşulu “**herkes önce kendi görev ve sorumluluğunu yerine getirmelidir.**” Bu yapılmıyorsa orada burjuvazi var olmaya, yaşamaya ve güçlenmeye başlar. Görünmez, fark edilmez olan, önemsenmeyen, ciddiyetine varılmayan her olumsuzluk burjuvazinin var olma koşuludur. Proletaryaya hizmet etmeyen, onun gelişim ve ilerlemesine katkı sunmayan, onu iktidar olmaya taşımayı hedeflemeyen her düşünce ve duruş, içimizdeki burjuvazinin ve gericiliğin-stattükoculuğun var olma nedeni, yaşama önkoşuludur.

Proletarya Partisi'nin saflarını yüksek bir ideolojik-örgütsel birlikle güçlendirmek, çelikten bir iradeyle sarsılmaz hale getirmek sınıf bilinçli proleterlerin derinleşen kavrayışında, yerine getirilen sorumluluğunda ve başarılan görevindedir.

Komitenin güçlenmesi, önderliğin mükemmelleşmesi için parti kavrayışını derinleştirelim! **Her türlü zorluğun üstesinden gelme cesaretini kuşanarak devrimci görevleri yerine getirmeye çalışalım!**

Nepal'de Maoistlerle muhalefet partileri yeni bir anlaşma imzaladı

Nepal'de 11. yılına giren **Halk Savaşı** ile birlikte devrimin arifesine gelen Nepal halkı, yüzyıllardır kendisini sefalet ve yoksulluğa maruz bırakan gerici, faşist kraliyetten kurtulmak üzere. İşte, bu dönemde **Nepal Komünist Partisi (Maoist)** ile kraliyet tarafından yasaklanan 7 muhalefet partisi 19 Mart'ta 2. kez anlaşma imzalayarak hedeflerini belirledi.

12 maddenin bulunduğu anlaşmada her iki taraf da, tüm Nepallilerin barış, demokrasi, düzen, toplumsal ilerleme ve bağımsız bir Nepal istediğinin altını çizmekte ve ülkede barışın ve düzenin önündeki esas engelin otokratik monarşi olduğunu vurgulamakta.

7 muhalefet partisi, hedefleri olarak; halk hareketiyle parlamentonun yeniden açılmasını, tüm güçleri elinde toplayan ve bütün partilerin katılacağı bir hükümetin kurulmasını, Maoistlerle barış görüşmelerine başlanmasını ve anayasa için seçimlerin yapılmasını belirtmiştir. **NKP (M)** ise, tüm demokratik güçlerinin katılacağı ulusal bir konferansın ardından geçici hükümetin kurulmasını ve anayasa seçimlerinin düzenlenmesini hedeflemekte. Her iki taraf da bu meselelerde görüşmelerin ve diyalogun devam ederek anlaşmaya varmak için çaba harcayacaklarını da vurgulamıştır. Ayrıca her iki taraf da çözüme ancak halk hareketiyle ulaşabileceklerinde anlaşmıştır.

Anlaşmada **NKP (M)**, otokratik monarşinin yıkılmasının ardından barışçıl bir siyasi çizgiyi hayata geçireceğini belirtmiştir. Her iki taraf da seçimlerin eşit ve özgür bir şekilde gerçekleşmesi için, bu süre boyunca **Halk Kurtuluş Ordusu** ile **Kraliyet Ordusu**'nun silahlarının BM veya farklı bir uluslararası organın gözetimine bırakılması konusunda görüş birliğine varmıştır.

Anlaşmada her iki taraf da geçmiş dö-

nemde yaptıkları hatalardan kaynaklı özelleştire vermiş ve bu hataları bir daha gerçekleştirilmeyeceklerini vurgulamıştır.

NKP (M) rekabete dayanan çok partili sisteme, halkın temel haklarına, insan haklarına, hukukun üstünlüğüne ve demokratik ilkelere uygun hareket edeceğini belirtmiştir.

Barış sürecinde insan hakları ilkelerine ve basın özgürlüğüne saygı gösterilmesinde her iki taraf da görüş birliği içerisinde.

Yakın zamanlarda gerçekleştirilecek olan parlamento ve yerel seçimler, kraliyetin otokratik ve anayasaya dayanmayan yönetimini meşrulaştırma amacını taşıdığı için **Maoistler** ve muhalefet partileri tarafından boykot edilecektir.

Anlaşmanın Ardından

Anlaşmanın imzalanmasıyla birlikte **Halk Kurtuluş Ordusu**'nun Katmandu'ya yönelik ablukası, **NKP(M)**'nin talimatıyla, 19 Mart'ta, 6. gününde kaldırıldı. Kraliyetin devrilmesi amaçlı eylemleri muhalefet partileri ile birlikte örgütleyen Maoistler, 6-9 Nisan arası 4 günlük bir genel grev düzenleyecekler. Bu grev süresince de ülkedeki 75 şehirde eylemler örgütlenecek. **8 Nisan'da Katmandu'da da büyük bir eylem yapılacaktır.** Buna uygun olarak Halk Savaşını destekleyen kitle örgütleri de çağrılarını yenilemiştir. Örneğin **Nepal Dalit Kurtuluş Cephesi** 30 Mart için çağrısını yaptıkları genel grevi ertelediklerini ve muhalefet partileriyle ortak yapacaklarını ilan etti.

Muhalefet partilerinin durumu

Muhalefet partileri Maoistlerle anlaşmayı imzalasa da dağılmanın eşiğinde. Her iki taraf da, ABD'nin tüm baskılarına rağmen, kraliyeti ilerlemenin önündeki esas engel olarak görmeye devam etmektedir.

devamını sağlamayı hedeflemektedir. Bu da muhalefet partilerini tutarsızlığa iterek daha fazla teşhir olmalarını beraberinde getirmektedir. Muhalefet partilerinin gericiliği, yaşadıkları çelişkiler, emperyalist efen-dilerine olan bağımlılıkları ve kraliyet düzeniyle zincirlerini tamamen koparmamaları, halen kralın geri adım atarak kendileri ile anlaşmasını beklemeleri onlar için de sonun yaklaştığını müjdelemektedir.

Kral Başkenti terk etti

Bu arada Kral **Gyanendra** da başkent Katmandu'yu terk ederek etrafı tamamen Kraliyet Ordusu tarafından çevrili olan **Pokhara**'ya yerleşti. Kendisini başkentte güvende hissetmeyen Krala kararını verdiren son olay ise, kendisini karşılamak için havaalanına gelen oğlu Paras'ın, Katmandu'nun Baneshuar semtinde halkın taşı saldırısına uğraması oldu.

Genel grev ve eylemler öncesinde Katmandu'da güvenlik önlemleri de artırıldı. Şehre giriş-çıkışlar, evlerde ve otellerde kalanlar takip edilmekte, böylelikle Maoistlerin eylemleri "**provoke etmesi**" engellenmek istenmektedir. İçişleri Bakanı Kamal Thapa, yaptığı açıklamada gizli operasyonlar yaptıklarını ve çok sayıda kişiyi tutukladıklarını açıkladı. Bu arada açıklama yapan Hindistan İçişleri Bakanı da son 5 yılda, Hindistan'da **NKP(M)** üyesi ve taraftarı olan 180 kişinin tutuklandığını bildirdi.

Maoistlerden gövde gösterisi

Haftalık Maoist Janadesh gazetesinin haberine göre, Halk Kurtuluş Ordusu **21 Mart'ta, Batı Nepal'de**, Hindistan sınırında yer alan, orta büyüklükte bir kent olan **Gularia**'nın şehir merkezinden, tam teçhizatlı bir şekilde yürüyüş yaparak geçti. **Halk Kurtuluş Ordusu**'nun ilk kez düzenlediği bir eylem tarzı olan bu yürüyüş, sabah 10.30'da başladı. Şehirde bulunan Kraliyet Ordusu, karargahlarının çevresi Maoistler tarafından mayımlandığı için karargahlarından çıkıp Halk Kurtuluş Ordusu'nun askerlerine müdahale edemedi. Karşı durmaya çalışan polislerden 3'ü ise bunu hayatını kaybederek ödedi. **Helikopterden yapılan bir saldırı da Halk Kurtuluş Ordusu'na bir kayıp verdirmedi.** Halkın sevgi gösterileri yaptığı Kurtuluş Ordusu askerleri şehrin içinden yürüyüş halinde geçerek şehri terk etti.

Halk Kurtuluş Ordusu yetkilileri, bunun şehirleri ele geçirmede farklı bir yöntem olduğunu ve devleti son kez uyardıklarını bildirdi. Eylem tüm ülkede etkisini gösterdi.

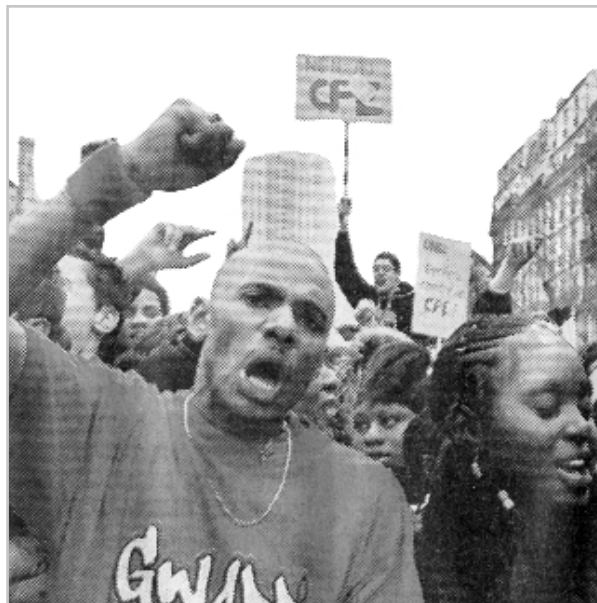
Fransa'da Genel Grev dalgası, Strasbourg sokaklarında yankısını buldu!

Fransa'da, işçi sınıfı ile birlikte öğrenci gençliği hedef alan iş yasalarındaki değişiklikler sonucu, ülkede bulunan işçi ve öğrenci sendikalarının çağrısı üzerine **28 Mart 2006** günü **Genel Grev** ilan edildi. Genel olarak tüm Fransa'da katılımın yüksek olduğu genel grevde 3 milyona yakın insan, Fransa sokaklarını doldurarak, hükümetin **CNE (Yeni İş Sözleşmesi) Yasası** ve **CPE (Birinci İş Sözleşmesi) Yasasına** karşı öfkelelerini dile getirdi.

Bu yürüyüşlerden birisi de Strasbourg şehrinde gerçekleştirildi. **CGT**, Fransa Komünist

Partisi, **Sosyalist Parti**, Öğrenci Sendikaları, **FTİF (Fransa Türkiyeli İşçiler Federasyonu)** gibi kurumların yer aldığı yürüyüşe, yaklaşık 15 bin kişi katıldı. "**CNE ve CPE'ye Hayır! Yaşamın Direnişi!**" pankartı ile alanda yerini alan FTİF korteji katılımı, görseelliği ve attığı sloganlarla dikkat çekti. Kortejimizde, "**CPE'ye hayır! Gençliğin cevabı; Direnişi!**", "**CPE'yi geri çekin!**", "**Yaşamın halkların kardeşliği!**", "**Kahrolsun emperyalizm**" vb. Türkçe-Fransızca sloganlar atıldı.

(FTİF Strasbourg)

Filipinler'de Halk Savaşı'nı yükseltmek amacıyla FKP MK 10 maddelik genelge yayınladı

Filipinler Komünist Partisi'nin önderliğinde, Demokratik Halk İktidarı için savaşan Yeni Halk Ordusu 2005 yılında savaş kapasitesini artırmış, başarılı taktik saldırılarıyla gerici egemen sınıflar arasında paniğin yayılmasına neden olmuştur. Filipinler'deki 79 bölgenin 70'inde, 800 yönetim biriminde, 120'den fazla gerilla cephesinde faaliyet yürüten YHO'nun her gerilla cephesi en az 3 müfrezeden oluşmakta, bunlardan bir tanesi de merkezi ağırlığı oluşturmaktadır. Bu anlamda, 2005 yılı, gerilla saldırılarını ve gerilla cephesini artırmada, toprak devrimini ilerletmede, siyasi iktidarı ve kitle örgütlerini inşa etmekte başarılar kazanmıştır.

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi, 2005 yılında yakalanan ivmeyi yükseltmek, devrimi ilerletmek ve Yeni Halk Ordusu'nun kuruluşunun 37. yılını kutlamak amacıyla, 28 Mart'ta 10 maddelik bir genelge yayınladı. FKP MK genelgeyi Arroyo rejimini kovmak, devrimci güçleri güçlendirmek ve kurulu egemen düzene karşı Demokratik Halk Devrimini geliştirmek için YHO'nun taktik saldırılarını artırmak amacıyla yayınladığını

vurgulamıştır. Genelge özet olarak şu maddeleri içermektedir:

1- YHO'nun gerilla cephesinde ve bölgesel düzeyde geliştirmek için uzun dönemli kitle çalışmasına zarar veren muhafazakarlık ve asi gerilla eğilimlerine karşı mücadele et!

2- Düşman karşısında inisiyatif elinde tut! Bunu başarmak mümkündür. Çünkü taktik saldırı gerçekleştirmek için manevra yapabilecek geniş bir kitle temeli bulunmaktadır. Düşman güçlerinin en zayıf noktalarını keşfetmek için sürekli olarak gözlem yap. Böylece, güçleri yoğunlaştırmak için uygun yer ve zaman seçmek ve hedefe yönelmek mümkün olacaktır. Düşman güçlerinin yanlışlıklar yapması ve stratejik ve taktik birimlerini doğru konumlandırmada hataya düşmesi bu şekilde daha fazla mümkün olacaktır.

3- Yalnızca kazanabileceğin savaflara gir! Zafer noktasında emin olunmayan, sonu belirsiz savaflara girme. Düşmanı şaşırtarak, güçlü bir kuvvetle, baskınlar, tutuklamalar yap. Hız ve genişlik kazanarak düşmanın nerede ve nasıl inisiyatif ele geçireceğini bilmesini engelle.

4- Düşman güçleri daha güçlü bir kuv-

vetle savaşmak için harekete geçtiğinde düşüncesizce karşı koyma! Böyle durumlarda mayınlarla, küçük gruplarla düşman güçlerine kayıp verir. Düşman güçlerinin dinlenmesine izin verme. Düşman geri çekildiğinde hareketinden elde edilecek bilgilerle ağır vuruşlar yapma.

5- Ülke çapında taktik saldırılara devam et! Bunları parti merkezinin ve YHO'nun ulusal komutanlığının rehberliğinde düzenle. Uzun dönemli politikaya uygun olarak, çeşitli gerilla cephesindeki, bölgelerdeki YHO birimleri, esnek taktiklerle, çeşitli şekillerde saldırı birimleriyle ve farklı silahlarla harekete geçmeli!

6- Silah kamulaştırmak için taktik saldırıları artır! Asker, polis, paramiliter gruplar ve özel güvenlik birimlerine yönelik baskın, tutuklama vb. eylemler örgütle. Halk Savaşının yükselişi için daha fazla savaş birimine, bunun içinse daha fazla silaha ihtiyaç bulunmakta. Beyaz alanlarda baskılar yoğunlaştıkça, buralardan daha fazla parti kadrosunu, üyesini ve taraftarını YHO'ya aktar.

7- İmha amaçlı taktik saldırılara önceliği ver! Ancak savaş bitince, düşmandan hayatta kalanlara iyi davran, yaralıların

tıbbi bakımlarını yap. Mümkün oldukça, hiç kurşun sıkmadan düşmanı silahsızlandır.

8- Yıpratma amaçlı eylemlerle düşmanın ağır bedel ödemesini sağla! Düşmanın karşı devrimci savaşıma destek olan ulaşım nakil hatlarını, depolarını vb. le-ri gözlemler. Düşman güçlerinin savaş kapasitesini zayıflat ve yok et. Bu amaçla, gezici birliklere daha fazla insan aktar.

9- Çeşitli taktiklerle düşman askerlerini böl! Unutulmamalıdır ki, devrimci propaganda, düşman askerlerine de ulaşacaktır. Onlara ailelerinin ve ezilen kitlelerin baskı ve sömürü altındaki koşullarını hatırlat ve silahlı devrime katılmaları için davet et. Arroyo rejiminden nefret edenlerle ittifak yap. Rejime karşı olan düşman birliklerine saldırmadığını kanıtla.

10- Gericiler içindeki en kötü, en zalim unsurları affetme! Baskıyı, insan haklarını ihlallerini, yağmayı yönlendiren ve yapanları, uyuşturucu tacirlerini, çevreyi mahvedenleri, Partinin, siyasi iktidar organının ve halk mahkemesinin kararlarına uygun olarak araştı, tutukla ve cezalandır.

Evrensel Bakış

KOMÜNARLARIN RUHU YENİDEN PARİS SOKAKLARINDA!

Emperyalizmin dünya halklarına dönük gerçekleştirdiği saldırganlık, halkların meşru direnişlerine çarpmaya devam ediyor.

Emperyalizmin işgali altındaki halklar, ülkelerini, ayaklar altına alınmak istenen onurlarını, maddi-manevi değerlerini savunmak için kahramanca direnmeyi sürdürerek, adlarını insanlık tarihine daha şimdiden altın harflerle yazdırmaktalar.

Emperyalist politikalar sonucu yoksulluğun, sefaletin pençesine itilen sömürge, yarı-sömürge ülkelerin halkları ise, yükselttikleri ulusal-sosyal kurtuluş mücadeleleri ile, emperyalistlere ve onların yerli işbirlikçi-uşak rejimlerine teslim olmayacaklarını haykırmayı sürdürüyorlar.

Emperyalizmin en zayıf halklarında gerçekleşen bu isyanlar, bugün emperyalizmin kalelerini de kuşatmaya başlamıştır.

Emperyalist metropollerini yangın yerine çeviren en kapsamlı isyanlar ise, Fransa'da son birkaç ay içinde peşpeşe gerçekleşen ve bugün milyonları içine alan isyanlardır.

Fransız halkı, "özgürlük", "eşitlik" ve "kardeşlik" kavramları ile ilk kez 1789'da gerçekleşen Burjuva Demokratik Devrimi ile birlikte tanışmıştı.

Fransız burjuvazisinin öncülüğünde gerçekleşen bu devrimle birlikte feodal sistem yıkılmış, ancak yerine kurulan cumhuriyetin, ezilenlerin yaşam koşullarında herhangi bir iyileştirme getirmediği, hak ve özgürlüklerin ise sadece burjuvazinin lehine işlediği bir süre sonra iyice belirginleşmişti.

Bu devrimin Fransız halkına kazandırdığı en önemli şey ise, hak alma bilincindeki sıçrama olmuştu. Bu bilinç birkaç on yıl sonra, 1871'de, Paris Komünü'nü yaratmıştı.

Paris Komünü'nün ömrü birkaç ay sürse de, Fransız emekçi halkının bir direniş geleneği yaratmasında önemli bir mihenk taşı olmuştu.

Bu direniş geleneği, Avrupa'da 20. yüzyılın başlarına kadar yükselişini sürdüren sınıf hareketlerinde önemli bir rol oynamış, ancak tıpkı diğer emperyalist ülkelerde olduğu gibi, emperyalizmin kendi işçi sınıfına verdiği "sus payları" ile birlikte giderek gerilemiş, süreç içinde ise neredeyse yok olmuştu.

Ancak, '68'lerde tüm dünyada esen devrim rüzgarının, Avrupa'da ilk içine aldığı yerlerin başında Fransa'nın olması, bu geleneğin canlanmasının bir kıvılcıma bağ-

lı olduğunu da göstermişti.

Geçtiğimiz Eylül ayında, Paris'in gettolarında işsiz-yoksul göçmen gençlerin başlattığı ayaklanmalarla sarsılmıştı Paris sokakları. Kısa sürede tüm Fransa'yı, hatta komşu Avrupa ülkelerini içine alan bu isyanlar, emperyalistlerin dünya halklarına karşı gerçekleştirdiği saldırılara paralel olarak hayata geçirdiği ırkçı-faşist politikaların sonucu olarak ortaya çıkmış ve Fransız hükümetinin, güvenlik güçlerini devreye sokarak gerçekleştirdiği azgınca saldırılarına rağmen, uzunca bir süre etkili olmuştu.

Bugün ise, Fransız gençliğinin başlattığı ve emekten ve insandan yana örgütlenmelerin de aktif desteği ile tüm Fransa'ya yayılan, katılımcı sayısı milyonlarla ölçülen eylemler sözkonusu.

26 yaşın altındaki gençlerin çalışma yaşamından dışlanmasını, genç yığınların işsizliğe-açlığa itilmesini öngören yeni bir istihdam yasa tasarısına karşı başlayan eylemler kısa sürede, başta eylemlerin başladığı Paris olmak üzere, Fransız metropollerini kasıp kavurmayı sürdürüyor. Yeni bir Paris Komünü'ne doğru gidiliyor demek yanlış ve abartılı bir yaklaşım olmakla birlikte, eylemlerin militanlığına bakıldığında, sanki Komünarların ruhu bir kez daha Paris sokaklarını kuşatıyor!

Emperyalist ülkelerde, özellikle de AB ülkelerinde son yıllarda hızla hayata geçirilen sosyal yıkım politikalarının devamı olarak gündeme gelen bu istihdam yasası ise, şu süreçte peşpeşe hayata geçirilmeye çalışılan emek düşmanı yasalardan sadece

bir tanesidir.

Faşist Fransız hükümeti, eylemlerin baskısıyla yasa tasarısını yeniden ele alsada, ufak-tefek değişikliklerle yasalastırma hazırlığı yapıyor.

Emperyalizmin krizi derinleştikçe, sadece Fransız emperyalizmi değil, tüm emperyalist güçler, kendi emekçi halklarına dönük, demokratik hak ve özgürlükleri de kapsayan bu vb. saldırılarını büyük olasılıkla daha da artıracaklar.

Bu saldırılar uzunca bir süredir, buralardaki göçmen-mülteci kökenli emekçi yığınlarla, emperyalist ülkelerin emekçilerini karşı karşıya getirmeyi hedefleyen ırkçı-faşist politikalarla desteklenmekte, hedef şaşırtılmaya çalışılmakta.

Aynı zamanda emek ve sermaye çelişkinin giderek keskinleşmesinin de ifadesi olan ve sermayenin tüm dünya emekçi halklarına dönük saldırılarını içeren bu süreç, enternasyonal proletaryayı ve onun öncü müfrezesini, tarihi misyonunu yerine getirmeye çağırılmaktadır.

Bu misyonun yerine getirilmesinin koşulları ise giderek daha da fazla olgunlaşmaktadır.

Bu olgunlaşmayı hızlandırmak ise, emperyalist metropollerdeki bu isyan ateşlerini sınıf perspektifli bir rotaya sokarak, bunların sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki sosyal kurtuluş mücadeleleriyle buluşmasını sağlamakla mümkün olacaktır. Bu görev ise en başta, sınıf perspektifi ile hareket eden, devrimci ve komünist güçlerin omuzundadır!

Kadın sorunununun saflarımızdaki yansımaları üzerine-3-

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi biz devrimci kadınlar toplumdaki bir kadın gibi kaba ve açık bir şekilde yaşamıyoruz bahsini ettiğimiz sorunları. Hem bundan dolayı hem de toplumdaki kadına bakıştaki burjuva-feodal değer yargılarına karşı mücadele ederek, içimizdeki ve çevremizdeki bu bakış açısından kaynaklanan bazı engelleri kırarak geldik saflara. Bu durum kimimizde, belki de çoğumuzda farkında olarak ya da olmayarak kadın sorununu kendimizde çözdüğümüz yansımasını yaratıyor. Veya artık bunu bir sorun olarak görmemeyi, dolayısıyla da uğraşmamayı getiriyor. Doğrudur, sonuçta hepimiz küçümsenmeyecek adımlar attık, ama bu adımlar sorunun ortadan kalktığı anlamına gelmiyor. Eğer sürekli olarak kendimizle mücadele etmiyor, bu konuda ileriye doğru adım atmıyor, sürekli yeni olanı üretmiyorsak eskiyi üretiyoruz, yani o "aşım" dediğimiz burjuva-feodal ilişkileri (dünkü gibi olmasa da) yaşıyoruz/yaşatıyoruz demektir.

Kendimizi, bir kadın olarak, geri yanlarımızdan kurtarmak için bunu gerçekten yakıcı bir ihtiyaç olarak hissetmemiz gerekir. Gerçekten değişmek istiyor muyuz, bu gerici değer yargılarını taşıdığımızın ve bunların bizi engelleyen büyük ayak bağları olduğunu farkında mıyız, bunlardan rahatsızlık duyuyor ve değişmek/değiştirmek istiyor muyuz? Bunun yakıcı, hayati bir sorun olduğunun bilincinde miyiz?

Bir şeyleri değiştirmek ya da değiştirmek amacıyla mücadele etmek için o şeylerin değiştirilmesi gerektiğine gerçekten inanmak, onu gerçekten içinde hissetmek gerekiyor. Buradaki gerçekten kelimelerini özellikle vurguluyoruz. Esas mesele bilincinde olmaktır. Bir şeyi çok acı bir şekilde yaşamak ya da o konu hakkında çokça laf etmek, o meselenin bilincinde olmak anlamına gelmez her zaman. Bilincinde olmanın göstergesi onu değiştirme çabasıdır. Yani laf değil pratiktir. Evet yaşam, yaşamak belli bir bilinç verir, ama bu tek başına yeterli değildir. Biz devrimci kadınlar da her gün her an edilgenliği, pasifliği, kendine güvensizliği yaşıyoruz, ama bunları her gün her an her pratiğimizde bırakalım sorgulamayı, müdahaleyi fark etmiyoruz bile. Yani "derya içinde olup da deryanın farkında olmayan

balık gibi." Bugün dünya halkları emperyalistler ve onların işbirlikçileri tarafından ezilirken, sömürülürken ya da her gün bir çok insan açlık ve susuzluktan ölüyor neden hala ciddi, büyük, kitlesel olarak ayaklanıp, isyan edip yıkmıyorlar egemenlerin hakimiyetini? Neden bu denli ezildikleri halde bu sömürü, ezilme durumu devam ediyor? Bunun cevabı bilinç eksikliğidir. Bizim durumumuz da buna benziyor. Toplumun kadına bakış açısının geri yanlarını, bırakın devrimciye insana ters yanlarını üzerimizde taşıdığımız halde bunları değiştirme isteğini yakıcı bir şekilde hissetmiyor ve bu durumu değiştirmek için en başta kendimizle ciddi bir mücadeleye girmiyorsak, kadın sorunu hakkında ya da somutta kendimize dair birçok söylemimizin de pek bir önemi yok demektir. Bu burjuva-feodal değerlerin bizde derin, içe işlemiş yanlarını gerçekten gördüğümüzde "ben nasıl böyle yaşıyorum?" diye kendimize isyan edeceğiz. Gerçek eşitlik savunucuları olduğumuz halde kendimizi erkeklerden geri, yetersiz değerlendirdiğimizi gördüğümüzde; gerçek özgürlük savunucuları olduğumuz halde kendimizi bir çok kaygı, önyargı, güvensizlikle "yapamam, edemem" diyerek ya da duygularımızı, düşüncelerimizi ifade etmekten kaçındığımızı, kendi kendimizi baskı altında tuttuğumuzu gördüğümüzde; edilgenliğimizin, güvensizliğimizin yersiz-gereksiz engellerini kendi kendimizin önünde diktiğimizi gördüğümüzde; toplum gibi bizim de kendimizi küçümsediğimizi, o önyargıları bizim de taşıdığımızı böylece kendimize haksızlık yaptığımızı gördüğümüzde; aslında hiç de olmaması gereken ezilmişliğimizi, geri duruşumuzu, geri itilişimizi gördüğümüzde ve en önemlisi de bunları kabul ettiğimizi gördüğümüzde tüylerimiz ürperiyor ve "artık böyle olmamalıyım" diyebilmeli ve artık kendimizle (başkalarıyla değil) ciddi ve planlı, hedefli bir şekilde uğraşmaya başlamalıyız/uğraşmalarımızı artırarak, kesintisiz sürdürmeliyiz.

Birincisi kendimizle yüzleşmeliyiz. Sorunu ortaya koymadan, tanımlamadan, kendimizi çözümlenmeden sorunu çözmemiz mümkün değil. İkincisi tüm bu gerçekler yani tüylerimizi ürperten, bizi isyan ettiren gerçekten gördüğümüz gerçekler bizde kendimize karşı güvensizlik, karamsarlık geliştir-

memeli. Kadınların kendine güvensizlikten kaynaklı eksikliklerini, hatalarını abartma durumları sıkça rastlanan olaylardan. Mesela bir kadın yoldaşımız bir hata ya da eksiklik yapıyor, benzer ya da çok daha büyük bir hatayı, eksikliği erkek yoldaş yaptığı halde kadın yoldaş çok karamsarlaşıyor, hemen morali bozuluyor, bir daha o işi yapamayacağını ya da zor yapacağını vs. düşünürken; erkek yoldaş çok rahat, kendinden emin bir şekilde tekrar yapacağını, hatasını düzelteceğini söylüyor. Ya da bir konuda başarısız olan bir kadın yoldaş, o işi genellikle bir daha (tekrar başarısız olmaktan veya sorumluluk almaktan korktuğu için) yapmak istemezken aynı durumdaki bir erkek yoldaş daha ısrarla (eksikliğini gidermek için) o işi dünkünden de daha fazla yapmayı isteyebilmektedir. Yani eksikliklerimizi ortaya koyarken yine o kendine güvensiz bakış açısıyla bakmamalıyız. Yanlışlarımızı düzeltmeye çalışırken yine aynı yanlışla düşmemeliyiz. Bunca eksikliğimizi görmek bizi kırmamalı, aksine kamçılmalı. "Benim gerçekliğim bu ama bunu artık kabul etmiyorum, değiştirmeliyim ve değiştireceğim" sonucunu çıkarabilmeliyiz. Şunu unutmamalı ki eğer edilgensek, kendimize güvensizsek, sorumluluk almaktan çekiniyorsak, eziliyorsak vs. bunların sorumlusu biziz. Bununla beraber kesinlikle şunu da unutmamalıyız ki bunları aşacak, çözecek olan da biziz ve bu güç bizde fazlasıyla var.

Birçok şehit kadın yoldaşlarımız ve devrimci dostlarımız istediğimizde aşamayacağımız engel olmadığını bizlere gösteriyorlar. Duruşlarıyla, mücadeleleriyle tüm dünya halklarının kutup yıldızı olurken ayrıca tüm kadınlara ve en başta da bize kutup yıldızı olmuyorlar mı? Ayfer Celep (Emine) yoldaşın bir parti üyesi ve komutan oluşu kadar, yaptığı birçok olumlu pratikler ve son olarak kahramanca, büyük bir özveriyle çatışarak şehit düşüşü bizlere örnek olurken, aynı zamanda o aşamalara gelene kadar kendisindeki ve çevresindekilerin kadın konusundaki burjuva-feodal yaklaşımlarına karşı büyük mücadeleler vererek geldiğini de her zaman örnek almalıyız. Ya da Barbara Anna Kistler yoldaşı düşünelim; sonuçta O da hepimiz gibi yaşadığı toplumun değer yargılarıyla yetişti. Ama bırakalım ülkemizi dünyada eşine az rastlanır bir tavır sergileyerek, birçok zorluğu göze alarak dilini bile bilmediği bir ülkeye hem de en zor denilen gerilla alanında savaşmak üzere geldi. O bu örnek davranışı gösterirken bu güce ve kendine güvene sahipti. Ama bunlara doğuştan sahip olmadı. Diğer tüm örnek alacağımız değerlerimiz gibi uğraşarak, mücadelesini vererek ulaştı. Burada adlarını sayamayacağımız zindanda, dağda, şehirde şehit düşmüş ve yaşayan yüzlerce komünist ve devrimci kadın, bize aşılamayacak duvarın, yıkılamayacak engelin, yapamayacağımız hiçbir şeyin olmadığını gösteriyor.

Yeter ki, durumumuzdan memnun olmayıp kendimizle, bizi bağlayan burjuva-feodal kadın yanlarımızla mücadele edelim. Yeter ki, ısrarla hep yeniyi yaratmak, ilerlemek için eski gerici yaklaşımlar(ımız)a karşı savaşalım. Ve tüm olumlu örneklerimiz gibi kendi olumluluklarımızdan da güç alalım. Devrimciliğimizle bağdaşmayan, aynı zamanda üzerimizde taşıdığımız sürece en iyi ihtimalle mücadelemizi geliştirmemize, daha fazla katkı sunmamıza engel olan edilgenliklerimizi, güvensizliklerimizi ve bizim potansiyel gücümüzün, yeteneklerimizin açığa çıkmasına engel olan ne varsa hepsini ortadan kaldıralım. Bize örnek olan tüm yoldaşlarımız gibi biz de başkalarına örnek olalım.

Kadın yoldaşlarda ortaya çıkan noksanlıkları ayrıntılandırmaya çalıştık. Çözüm ise bu noksanlıkların bilince çıkarılması ve bunlarla mücadele edilmesinden geçmektedir. Parti komiteleri kadın yoldaşlara daha fazla görev vermeli, kadın yoldaşlar ise daha fazla görevlere talip olmalı. Esas olan ise örgütsel yapı içinde örgütün bu sorunun bilinciyile hareket etmesidir. Eğer ki, bu sistem içinde en ezilen cins kadınlarsa bu ezilmişliğe son verecek olan da kadınlardır, ezilmişliğe son vermek için devrimci saflarda örgütlenmek ve bu saflar içinde de her türlü gerillge karşıda sürekli mücadele eden de kadın yoldaşlar olmalıdır.

YAPABİLİRİZ, YAPMALIYIZ, YAPACAGIZ!

**Bir kadın gerilla
Bitti**

Dünya Tiyatro Günü kutlandı

Amatör Tiyatro Çevresi (ATÇ) 27 Mart Dünya Tiyatro Günü dolayısıyla 26 Mart Pazar günü İstanbul Kartal ve Kadıköy'de bildiri dağıttı ve kısa oyunlar sergiledi.

ATÇ'liler Kartal Meydanı'nda toplanarak "Yaşamın Tiyatro yaşasının sanat", "Her şey tiyatro için" sloganlarıyla Kartal Sanat Tiyatrosu'na yürüdü. ATÇ'liler yürüyüşün ardından Kartal Meydanı'nda bulunan otoparka siyah çelenk bıraktı. Burada grup adına basın açıklaması yapan Kartal Sanat Tiyatrosu Genel Sanat Yönetmeni Nadi Ülger, "İstanbul'un her yerinde 27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü dolayısıyla perdeler açılacak. Ancak Kartal'ın boynu bükük kalacak. Kartal Sanat Tiyatrosu Sahnesi'nin yıkılıp yerine otopark yapılması sanata vurulmuş bir darbedir" dedi. Oyuncular daha sonra Kadıköy Bahariye Caddesi'ne giderek Nazım Hikmet Kültür Merkezi bahçesinde oyunlarını sergilediler. (Kartal)

Silahıyla kalemini birlikte kuşananlar-3-

Gassan Kanafany'nin dilinden...

“Ölüm davası ölenin davası değildir... Geride kalanların davasıdır.”

“Eğer biz davayı savunanlar, başarılı değilsek... Bizim kendimizi değiştirmemiz lazım... Davayı değil.”

“Ezilen ve kahrolan insanların ölümü sadece intihardır, kaçış ve hayal kırıklığının eseridir.”

“Sana ait bir şey vardır bu dünyada... Kalk.”

“Ölümü sadece devrim manyetik gibi çekim gücüne sahiptir, ölümü yönlendiren sadece o olmalıdır... Hayatın yolları açılsın diye.”

“Cennetimi yeryüzüne ekinceye kadar dönmem. Ya gökten onun cennetini koparırım... Ya ölürüm ya da onunla birlikte ölürüm.”

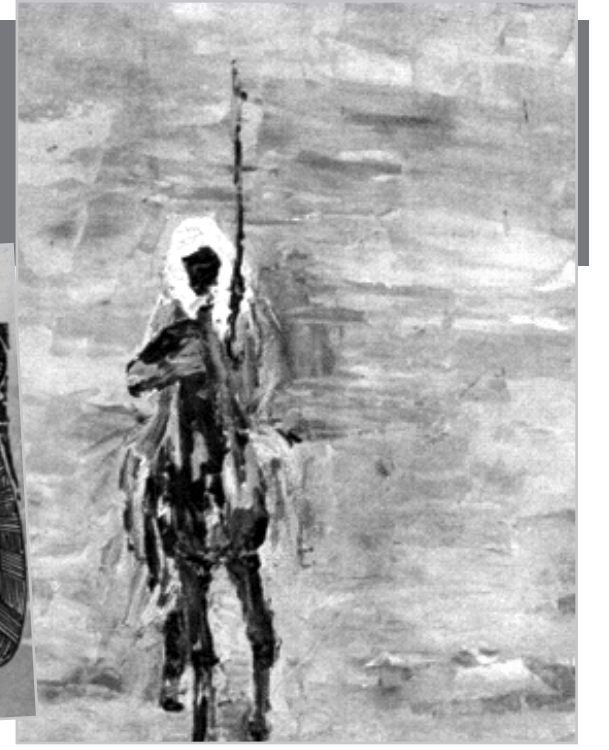
“Tutsağa vurmak bir korkunun ifadesidir.”

“Ceylanlar ailesinin içinde ölmeyi severler... Kartallar için ise ölümün yeri önemli değildir.”

“Dava eninde sonunda insanın ta kendisidir.”

Gassan Kanafany'nin kısa hayatı üretilme dolu geçer, o çok yönlü kişiliği, üretimi ve yaratıcılığıyla kısa sürede insan üstü bir üretim ortaya koymuştur. **Al Rai** dergisinin Genel Editörlüğü, Filistin gazetesinin baş yazarlığı, **Al Muherir** Gazetesinin Genel Editörlüğü, **Al Anwar** gazetesinin Editörlüğü gibi görevleri yürütür. Haftalık **Al-Hadaf** (Halen FHKC tarafından böyle bir gazete çıkarılmaktadır) siyasi gazetesini kuran ve sahibi olan kendisidir.

Üretmek yaşamaktır...

Bu dopdolu gazetecilik humması yanında, siyasi afişler, tablo ve kara kalem çizimler de yapar. **Ressam Kanafany**, resimlerinde ve çizimlerinde sembolik bir dil kullanır, ancak bu semboller halkın anlayacağı kadar yalındır. Çölde çizdiği bir adam, görende savaşçı duygusunu yaratır, yaptığı bütün üretimlerde bunu vurgular çünkü, bitmek bilmeyen bir direnişi... Resimlerinde Filistin halkını yerel kıyafetleri içerisinde gösterir, İsrail işgalinden önceki dönemleri resimlerinde özellikle vurgular ki, bu Filistinlilerin hafızasını canlı tutmak ve işgalci gerçeğini hatırlatmak içindir. Resimlerinde yerli motifleri de yoğun bir şekilde kullanarak, hem klasik resim anlayışını hem de sembolizmi harmanlar.

1968-1972 yılları arasında yükselen Filistin devrimi mücadelesinde belirleyici bir yere sahiptir. Filistin'de gerilla savaşının en güçlü olduğu yıllar bu yıllardır ve o yıllarda özellikle Gazze'de halk Fedailere yoğun bir destek vermektedir. O dönemde İsrail'e karşı en yoğun askeri saldırıları yapan FHKC'dir. Onlar gecenin mutlak hakimidirler, karanlık İsraililer için ölümse, Filistinliler için direniştir. Che Guevara kod adını kullanan **Mohammed Al Swad** yönetmektedir gerilla birliklerini. Kanafany, her zaman gerilla savaşının temel strateji olduğunu söylemiş ve asla vazgeçilmemesi gerektiğini belirtmiştir. İşte bu yüzden İsrail onu ortadan kaldırırken Arafat'ın ise yaşamasına izin vermiştir. Bu kadar yoğun savaşılmasına rağmen neden kazanılamamıştır savaş? İsrail Filistin sağını besleyerek bir yandan yoğun ev yıkımları, katliamlar ve sürgünler yapmış, bir yandan da bölünme olması için uğraşmış ve bunda da başarılı olmuştur. İlkinde para yüzünden gerçekleşen bölünme, sonrasında görüş ayrılıkları nedeniyle olmuş, Demokratik Cephe FHKC'den ayrılmış, daha sonra Suriye'den de bir grup ayrılmıştır FHKC Genel Komutanlığı adıyla. Yaser Arafat, Nyf Hawatme isimli kişinin FHKC içeresine sızmasını sağlayarak bölünmenin gerçekleşmesinde rol oynamıştır. Burada Arafat'ın rolü önemlidir. Filistin'in direniş sembolü olarak gösterilmeye çalışılsa da bugün pekçok Filistinli onun işbirlikçi yüzünü gayet iyi bilmektedir. Bu süreçten sonra Arap dün-

yası Arafat'a para akıtmaya başlamıştır, o da bu parayı Filistin içinde El-Fetih'e aktararak dengenin onlardan yana olmasında rol oynamıştır.

Kanafany'nin yazdığı romanların bazıları şunlardır: **Hazin Portakal Ülkesi, Aşık, Bize Ait Olmayan Dünya, 12. Yatağın Ölümü** (bu kısa romanı hastanede yatarken yazmıştır, hastalık bile onun üretmesini engellememiştir), **Saed'in Annesi** (kamplardaki yaşamı anlatıyor.), **Saed'in annesi ve biten savaş, Çadır Çadırdan Farklı Olur, Yağmur Çamur ve Adam, Zırhın Kalbinde, Kaçanlar ve İlerleyenler, 32 yıl Sonra Gelen mektup, Bekçi ve İki Lira, Kamptaki Tüfekler, Güneşin Altındaki Adamlar, Hayfe'ye dönen, Sağır adam ve Kör adam, Nisan Eriği, Öteki şey** (kim Leyla Hayiki Öldürdü), **Adamlar ve Tüfekleri Hakkında** gibi pekçok eseri vardır. Yazdığı romanlarda da aynı duruluğu ve yalınlığı sürdürmüş, halkın anlayabileceği bir dil kullanmış ancak bunu yaparken kaba materyalist bir yaklaşımdan uzak durmuş ince bir estetikle harmanlamıştır. Onun başarısının güzelliklerinden birisi de budur, sosyalist estetikle sanatsal üretimi çok güzel birleştirmiştir. Ajitasyon yaparken bile

kaba bir dil kullanmaktan uzaktır. Romanlarında seçtiği isimler bile anlamlıdır ve birşeyi temsil etmektedir. Yazdığı tiyatro eserlerinden bazılarıysa şunlardır: **Kapı ve Peygamber ve Şapkası**.

Onun bütün üretimlerinde dikkat çeker nokta şudur, yazdıklarında hayali birşey yoktur ve yazdıklarının tümünde işgal ve direniş vardır. Yazdığı araştırma yazılarıyla yalnız İşgalcileri ve emperyalistleri değil aynı zamanda Arap gerici ve işbirlikçi devletlerini de teşhir direğine çivilemiştir. Bunlardan payımı Filistin içindeki sağcılar, reformistler ve işbirlikçiler de almıştır. Yazdığı araştırmalardan bazıları ise şöyledir; Filistin'in Direnişi ve Denklemi, 36 Devriminin Sorunları, Siyonizm Edebiyatı, İşgalcinin Gölgesinin Altında Devrim Edebiyatı.

Bir Cumartesi günü (Yahudilerin bayram ve tatil günü) 8 Temmuz 1972'de öldürüldü, geride o kadar çok şey bıraktı ve öylesine sembolleşti ki direnişin içinde, Filistin halkı ve dünyanın ezilen halklarının yüreğindeki yeri ve anısı hala sınımsız...

Bir dahaki sayıda Filistinli şair **Mahmud Dervişi**'i işleyeceğiz.

MARAŞ'TA PİKNIK

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla **12 Mart Pazar** günü **Maraş**'in piknik alanında halkla buluştuk. **SES**'in ev sahipliği yaptığı, **DDSB** ve **YDG**'nin de ortaklaştığı etkinlik bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. SES yönetimi adına yapılan açılış konuşmasının ardından DDSB ve YDG'li kadınlar yaptıkları konuşmalarında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesine, anlamına, önemine ve sistem tarafından nasıl içinin boşaltıldığına vurgu yapıldı. Daha sonra YDG'li gençlerin İbrahim Kaypakkaya'nın katledilmesiyle ilgili sergiledikleri piyes halk tarafından yoğun ilgiyle karşılandı. Ara ara özgün müzik parçaları ve Kafkas halkından gençlerin kendi kültürlerine

ait sergiledikleri oyunlar da coşkunun artmasını sağladı.

Etkinlikte DDSB'li kadınların hazırladığı çeşitli elişleri sergilendi. Ayrıca **İnce Memed Kültür Derneği**'nin yardım amaçlı standına da yer verildi. Standda YDG ve **İşçi Köylü** gazetesi de yerini aldı.

Piknik etkinliği ilimizde bir ilk olmasından dolayı bizler için büyük bir anlam ifade ediyordu. Halkın daha fazla katılımı beklenirken hava koşullarının da etkisiyle 150 dolayında bir katılım sağlandı. Bütün olumsuzluklara rağmen halkın ilgi ve desteği bizlere coşku verdi. Bu etkinlik farklı kültürlerden insanların bir araya gelerek kaynaşmalarını sağladı. Saat 10:00'da başlayan etkinliğimiz 16:30'da sona erdi.

(Maraş DDSB)

Geleceğe gül ektik... Kokusunu duyduk bugünden!

"Güzelliğin namlunun ucunda olduğu bir düzende yaşıyoruz. Yani güzellik ve namlunun inanılmaz bir güçle birbirine nişanlandıkları bir tarihin çocuklarıyız biz. Bundan olsa gerek ki, geleceğe gül ekmek için kötüye inat yaşamını ortaya koyan bizler, içimizdeki kötülük tohumlarını kökten dinamitlemede gerekli cesareti gösteremiyoruz. "Sınıflı toplumlarda 'kökten dinamitleme' işi ütöpiktir" denilecektir. Doğru, ancak, bu doğru düşünce- cemizde çelişenin çarpmışa gerilmesinin önünde bir

rarı değil aynı zamanda yaratıcılığıydı. Yapılmaz- ları yapılır kılmak O'nda hayatı boyunca kendisini hissettirecekti.

"Kolay değildir, zora karşı zoru örgütleyip dişe-diş cenkleşmeyi sürdürmek. Kolay değildir bu zorlu yolda, sağa sola yalpalamadan MLM biliminin bilinçlerde yarattığı enerjiyle sonuna dek yürümek..." diyen dağların Meral'i Süheyla Dağdeviren'de olduğu gibi. "Eksik etek" olarak görülen kadın rolünden sıyrılıp, gerilla birliğinin

engel değil, aksine onu zorunlu kılandır. İşte sorun, bu zorunluluğun bilincinde olmak ya da olmamaktır."

Yukarıdaki satırlar 15 Nisan 1995'te yoldaşları Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin'le birlikte Erzincan Kemah Tımığı köyünde çıkan çatışmada ölümsüzleşen Halil Çakıroğlu'na ait.. Tam olarak ne zaman yazıldığı bilinmese de, yazılmasının üzerinden on yıldan fazla bir zamanın geçtiği halde bu notların halen geçerliliğini koruması, yazının günü olduğu kadar, geleceği de görebildiğini göstermiyor mu? Bu öngörünün bir "kehanet" olmadığı görülürse, neye dayandığı da çok açık ortaya çıkacaktır. Bu kendini bilme, yaşadığı toprakları ve insanları bilme, sistemi iyi tahlil edebilme, kısacası sınıf bilinciyle bakabilmenin, görmek istediklerini değil, gerçeği görmenin ancak onun içindeki devrimci dinamiği, değişimin zorunluluğunu da kavramanın ürünüdür. Onları dağ başlarında, ayaz gecelerde düşüncelerine daha sıkı sarılmaya iten inanç, yapabildikleriyle yapamadıklarını çok iyi görmelerinden, ancak mutlaka başaracaklarına duyulan güvenden kaynaklanıyordu. Kuşkusuz bu güç, ideolojiye duyulan güvendi, yoldaşlara duyulan güvendi, Partiyeye duyulan güvendi. İçi boş ya da soyut bir güven değildi bu, somut temelleri vardı. Birlikte yaptıklarının, yapacaklarına olan güveni artırmıştıydı. Hangi zorlukları yaşamamıştı O? Aranırken maddiyat problemini çözmek için inşaatlarda yatmış, kamulaştırma yapmıştı. Tek başına gittiği illerde bile sempatican çevresinden bir örgütlülük yaratan oydu. Zorluklarla karşılaşınca "veryansın" edenlerden değildi. Eksiklik gördüğünde eleştiren ama, o eksikliği kapatmak için en başta en çok kendisi çırpıyordu. İşkencede, hapis- hanede, şehir askeri eylemlerinde ya da kırdı yer almak arasında fark yoktu onun için, mutlak olan sınıf düşmanına boyun eğmemek ve her koşulda direnmek, başarıya kilitlenmekti. Bu netlik sağlandıktan sonra nerede olduğun ya da ne yaptığın fark etmiyordu. Önemli olan neye hizmet ettiğini bilme-kti. Önder bir kadro olması sadece kavgada is-

doktoru ve partili bir savaşçı olarak 5 yıl adımlayacak- tı isyancı dağlarda.

Alçakgönüllülüğünün ve yoldaşlara, devrime, Partiyeye bağlılığın en güzel örneklerinden birini sergileyecekti Munzur Keskin, çatışma alanının dışına çıktıktan sonra tekrar geride kalan yoldaşlarını almak için dönecek ve şehit düşecekti.

Esasen verilen, özde 35 yıllık genelde ise binlerce yıllık kavgada yaratılan bu değerlere binlerce örnek vermek mümkündür. Dolayısıyla artık burada verilen örneklerin kim olduğu ya da nerede şehit düştüğü bir kenara, kavganın deryasında ben olmaktan çıkıp bizleşmesi, insanlığın binlerce yıllık mücadelesinde bir çizik atmaya başlamasıdır önemli olan. Yoksa binlerce yıllık tarih karşısında insanoğlunun yaşam süresi göz açıp kapama kadar kısa sayılabilir. Ancak o yaşam pratiğidir ki, belirli süreçlerde belirli insanların yaptıklarıyla hafızalardan silinmemesini, çizikten çok koca bir çatlak oluşturmasını sağlar ezenler cephesinde...

İşte böylesi pratiklerden biridir İsmail Hanoğlu'nun yaşam pratiği. 20 Nisan 1978'de faşistler tarafından katledilmesine rağmen, aradan geçen onca yıldan sonra hala halkın dilinde "Yoldaş İsmail, Ölmez İsmail..." diye marş olarak söyleniyorsa, bu onun geride bıraktıklarındandır. "Benim görevim değildi, yapmadım" diyenlerin İsmail yoldaştan öğrenmesi gereken çok şey vardır. Nitekim O, başka bir organın görevi olan ama yapmadığı bir görevi "Parti'nin verdiği görev geciktirilmemez" diyerek yaptıktan sonra şehit düşmüştür.

Zorlukların aşılmasında, sınırların yıkılmasında, engellerin ortadan kaldırılmasında başta verilen örneklerden birisidir Seyit Külekçi. Yıllarca işçi havzalarından, şehir askeri eylemlerine dek faaliyet yürüttükten sonra hapisaneyeye düştüğünde 1996 Ölüm Orucu eylemi içerisinde yer almıştır. Yaşadığı fiziksel rahatsızlıklar onun gerilla olma isteğini engelleyememiş ve çıkınca soluğu dağların koynunda almıştır. Tıpkı "sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı" yaratmak için yapılan çağrıya yanıt olan Doğan Altun gibi. Doğan, kendini tereddüt-

süz olarak Partiyeye sunduğunda bireyin nasıl bir değişim göstereceğinin en bariz örneklerindedir. İki birliktelikte ölümler karşı karşıya geldiklerinde de aynı tereddütsüz tutumu takınmışlardır 14 Nisan 1999'da.

"Ben dayanamazken Filmlerde bile bir çocuğun ağlamasına Kesik bir dalga gibi düşüyor canlarımız ve dayanıyorum"

Yukarıdaki satırlar ise, 11 Nisan 2001'de Ölüm Orucu'nda göğü kucaklayan Proletarya Partisi'nin ilk Ölüm Orucu şehidi olan Nergiz Gülmez'e ait. Geleceğe gül ektik dedik, kokusunu duyduk bugünlerden, Nergiz kokulu sabahlarda uyandık yürürken. Özlemlerin özlemimiz, ideallerin ideallerimizdi. Her birimiz aynı ummandayız, her birimiz aynı bir renktik. Artık senin renklerini de ekledik gökkuşağımıza. Bir bilsen ne renkliyiz, ne kadar aynı ve ne kadar farklıyız! Aynı denize koşan küçük ırmaklar gibiyiz. Kimimiz senin gibi gümbür gümbür, kimimiz yeraltından usulca akıp gidiyor aynı yere. Bir yoldaşının arkasından yazdığı gibi "Yine o düştü, belki yarın bir başkası ve sonrasında bende düşebilirim, ama gün kadar emin olsun ki herkes, umut asla düşmeyecek. Çünkü o yok edilemez gelecektir. Geleceğin çelik zırhını delebilecek silahlar henüz doğmamıştır anasından" diyecekti.

Onlara bırakalım sözü ve onlarla bitirelim, savaş çağrılarının yükseldiği bir dönemde, geçmişte yarattığımız değerleri ancak bugün daha fazlasını yarattığımızda taşıyacağımızın altını çizerek: "Amaç; insanlaşmada zirveyi yakalamaktır. Bütün ağır acılar ve derin yürek sızları, bu en doğal ve insanla şeyler uğruna çekiliyor.

İnsansızlaştıran yaklaşımlar, yeniden derine hüznü boğdular insandan ve gelecektekine atan yürekleri. Gözyaşlarımız çeliğe su verir misali aktı ellerimizle ördüğümüz yeni yaşama. Karanlık kalabalıklar içinde inci taneleri gibi parıldayan insanlarımızdan kristal yüzlü bir can daha harç oldu insanlaşmamızın temeline. Bu sancısı büyük haber karşısında geriden özgürlükler dünyasına koşmanın burukluğunu bir kez daha yaşadım. Bu muzaffer duruşlu ve yaşamın zirvelerine salımsız yürüyüşü kız, herkes gibi benim yaşamımda da derin izler bırakarak yeraltı yangınına karıştı. Tüm söndürme çabalarına rağmen, karşıtlar arasındaki cebelleşmenin çıkardığı ateş, gelinen aşamada harlanan canların özne oluşuyla yeniden tutuşup alevleniyor. Köze dönüşmüş tarihimiz. Yeni alevlendirmelerle ışıltısı büyüterek, aydınlatan gücünü sınırların ötesine yansıtıyor. Darlıklarda boğulmaya çalışılan geleceğin sesi, ateş topraklarının kopan bir çığ gibi yarattığı gürültüler eşliğinde en sağır kulaklara bile ses taşıyor. Şimdi ilgili ya da ilgisiz herkes, bu sesi ister istemez kendi izbe yaşamlarında konuşmak zorunda kalıyorlar. Sessiz yok etme çabasının zırhı delinmiştir, hayat yeniden iyiden, güzelden ve doğrudan yana ses vermeye başlamıştır. O yaşamı uğruna ölecek kadar sevenlerden yanadır. Yaşam öldürülemez. Gerçek ölüm insanlıktan soyunmaktır. Bunu kabul etmeyip ayak direyenler, bedensel erimeler yaşasalar da canlar ölesi değildi. Tıpkı Bedreddin ve Pir Sultan gibi. Bruna, Spartaküs ve daha niceleri..."

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Yahya KARA: 1954 Çanakkale doğumludur. Almanya'da TKP/ML taraftarı olarak mücadele yürütürken 10 Nisan 1981'de bir iş kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Yahya Kara

Metin KARATAŞ: 1962 Ovacık doğumludur. 1977'de TKP/ML'nin düşünceleriyle tanışır. Kitle içindeki çalışmalarında her işe koşturmuş ve defalarca gözaltına alınmıştır. 1979'da TİKKO saflarına katılır, propaganda için gittiği Hozat'ın Sövgü köyünde düşman pususuna düşürülür. Yaralı olara hastalığı sonucu 11 Nisan 1998'de yaşamını yitiren Kemal ŞAHİN, iyi niyeti ve Partisine olan güveniyle öne çıkıyordu.

M. Karataş

Elif Külekçi

S. Karataş

Elif KÜLEKÇİ: Maraş Elbistan Gücük Köyü doğumludur. TKP/ML şehidi Seyit Külekçi'nin annesidir. 12 Nisan 1998'de hastalığa yenik düşene kadar Elif Ana, yıllarca hapisane kapılarında, açlık grevlerinde, mitinglerde, yürüyüşlerde, şehit cenazelerinde, kayıplara karşı eylemlerde hep en öndeydi.

Sabahat KARATAŞ: 1956 doğumludur. 12 Mart döneminden sonra devrimci mücadeleye katılmıştır. Devrimci Sol'un Merkez Komitesi'nde yer aldı. 16-17 Nisan 1992'de düşmanın yaptığı operasyonda İstanbul Çiftelhavuzlar'da yoldaşları Eda Yüksel ve Taşkın Usta ile birlikte şehit düştü. Aynı operasyon kapsamında Erenköy'de Fazıl Özdemir, Satı Taş, Hüseyin Kılıç, Üstbostancı'da Sinan Kukul, Arif Öngel, Şadan Öngel, Sahrayı Cedit'te Ayşe Nil Ergen ve Ayşe Gülen de katledildi. Ancak onlar "cesaretiniz varsa gelin" diyerek ölüme meydan okudular.

ÖLÜM ORUCU ŞEHİTLERİ: Adil Kaplan, 7 Nisan 2001, (TKP/ML); Bülent Çoban, 7 Nisan 2001, (DHKP-C); Gülsüman Ada Dönmez, 9 Nisan 2001, (DHKP-C); Canan Kulaksız, 15 Nisan 2001, (DHKP-C); Fatma Ersoy, 11 Nisan 2001, (DHKP-C); Tuncay Günel, 12 Nisan 2001, (TİKB); Celal Alpay, 12 Nisan 2001, (TKP/ML); Abdullah Bozbağ, 12 Nisan 2001, (DHKP-C); Erol Evcil, 13 Nisan 2001, (DHKP-C); Murat Çoban, 14 Nisan 2001, (DHKP-C); Sedat Gürsel Akmaz, 16 Nisan 2001, (DHKP-C); Ender Can Yıldız, 18 Nisan 2001, (TKP/ML).

Rıza ve Barbara yoldaşın anısına...

Şehit düşen yoldaşların arkasından yazı yazmak gerçek zor bir durum. Seni, sizi kısaca anlatmaya çalışacağım. Rıza (**Ahmet Laço**), 1991'de, Barbara (**Sevda Yıldız**) 1996'da gerillaya katılmıştı. Rıza, **Karadeniz** ve **Dersim**'de faaliyet sürdürmüş, şimdiki adı MKP olan partide çeşitli kademelerde görev almıştı. Pozvenk ve Kırmızıdağ çatışmalarında yanındaki yoldaşlardan şehit düşenler

düşmeden bir gün önceydi. Bir işin dolayısıyla bir köye yoldaşların yanına uğramıştın. İşini görür görmez ayrılmak istedin, ancak yoldaşın ısrarları sonucu biraz daha kalmak zorunda kaldınız. Bu arada diğer sempatizanların olduğu evdekileri de görmek istediniz. Barbara o ara **"belki bir daha görüşemeyiz çağırın şunları da bir görelim"** demişti. Evden ayrılma zamanı geldiğinde

"Kırvem ölmek, şehit düşmek sorun değil. Sınıf mücadelesinin yasadır, öleceğiz de öldüreceğiz de, bu kaçınılmaz bir durum. Ancak bizim korkumuz örgütsüz olarak şehit düşmek. İşte bu beni çıldırtıyor"

olmuş, düşmana kayıp verdirerek, her iki çatışmada da kendisi de yara almasına rağmen çemberden çıkmıştı. Sevda yoldaş da, 1996 yılında gerilla mücadelesine başlamış ve kısa sürede kendini geliştirmiştir.

Barbara'nın içine hüznün çökmüştü. Buraya her geldiğinde coşkuyla karşılanırdınız ve siz de coşkuluydunuz, ama o gün herkeste bir hüznün vardı.

MKP'nin 2002 yılında yaptığı kongrede ideolojik, politik sorunlar nedeniyle Rıza, Barbara ve birkaç kişi daha MKP'den ayrılmışlardı. Emperyalizmin, onun işbirlikçi ve uşakları aracılığıyla dünya devrimci hareket üzerinde yoğun olarak estirdiği tasfiye sürecinden geçilen bir dönemdi. Rıza ve Barbara bu dönemde kavgada ısrarı seçtiler. O dönem bölgede MKP ve PKK gerillalarından başka yapıların gerilla faaliyeti yoktu. Rıza ve Barbara, **İbrahim Kaypakkaya**'nın tezlerini savunuyor ve TKP/ML ile bağlantı kurmaya çalışıyordu. Yerelde tanıdığı TKP/ML sempatizanlarına durumu aktarıyor ve bir an önce görüşme talep ediyordu. Görüşme talebi kabul edilirse kendilerinin Karadeniz'e geçeceği ve orada **TKP/ML TİKKO** gerillalarını bulabileceğini belirtiyordu. Yeter ki, görüşme talebi kabul edilsin. İşte böylesi bir süreçte seninle randevu almıştık. Yapı senin taleplerini, düşüncelerini öğrenmek istiyordu. Bunu seninle konuşmak amacıyla görüşmüştük. Sen bir yandan bölgeye yeni gelen DHKP-C gerillalarına yardım ediyor, diğer yandan irtibata geçmeye çalışıyordun. İlk görüşmemizde birçok konuyu konuşmuştuk ve kısa sürede taleplerinin yapıya iletileceğini öğrenince gözlerin sanki yuvalarından çıkacak gibi olmuştu. O zamanki söylediği şu sözlerin hiç aklımdan çıkmıyor. **"Kırvem ölmek, şehit düşmek sorun değil. Sınıf mücadelesinin yasadır, öleceğiz de öldüreceğiz de, bu kaçınılmaz bir durum. Ancak bizim korkumuz örgütsüz olarak şehit düşmek. İşte bu beni çıldırtıyor"** diyordun. Bu nedenle yapıyla bir an önce irtibata geçmek ve mücadele-

ne örgütlü bir şekilde devam etmek istiyordun. Kısa süre sonra yapıyla bağlantı kurulmuştu. Seninle görüşülmeye başlanmış ve verdiği özeleştirme üzerine bölgede TKP/ML TİKKO adına hareket etmeye başlamıştın. Bu seferki tezcanlılığın TKP/ML TİKKO gerillalarının bölgeye bir an önce girmesini sağlamaya çalışmaktı. TKP/ML yaptığı **7. Konferansta T. Kürdistanı**'nda örgütlenmenin önemine vurgu yapmış, bir an önce bölgeye açılım yapacağını duyurmuştu. Sen de yaptığın görüşmelerden bunu biliyordun. Karadeniz'de faaliyet yürüttüğün için bölgeye gidip yoldaşları Dersim'e getirebileceğini her fırsatta dile getiriyordun. Bir an önce yoldaşlara kavuşmak için can atıyordunuz. Yoldaşların gelmesi gecikmişti. O yıl barınak süreci gelip çatmıştı. Baharı dört gözle bekliyordun. Çünkü biliyordun ki, bu yıl yoldaşlar ne yapıp edip bölgeye gelecekler. Bunun ön hazırlıklarını yapmak gerektiği bilinciyile barınaktan erken çıkmıştınız. Daha birçok bölgede kalmamıştı. Meşeler yaprak açmamıştı. Ama siz bölgeye gelecek yoldaşların fazla zorluk çekmemesi amacıyla TKP/ML TİKKO adına faaliyetlerinize başlamıştınız. Bir gün Hozat köylerindediniz, bir gün Çiçekli'de, bir gün Pertek köylerinde, bir gün **Ovacık** köylerinde. Gittiğin her yerde yoğun bir tartışmaya giriyor neden TKP/ML TİKKO'ya geçtiğini anlatıyordun. Artık örgütsüz şehit düşmek gibi bir derdin de kalmamıştı. Örgütlülüğünden diğer yoldaşlar için ne gerekiyorsa bir an önce yapmalıydın. Bunun için barınaktan erken çıkmamış mıydın? O zaman **"sarıl güne sarıl saate"** diyerek faaliyetlerine devam ediyordun. Şehit

"Burada kalın" ısrarlarına rağmen Çiçekli'ye geçmeniz gerektiğini, gerekli yoldaşa söyleyerek evden çıktınız. Barbara öyle bir hüznü "görülmek üzere" demişti ki uğurlayan kadınlardan birinin içine büyük bir hüznün çökmüştü. Ve ikinci gün hain bir pusuyla katledildiğinizi duyduk. Teslim ol çağrılarına karşı silahları konuşturmuşunuz. TİKKO gerillalarının sizlere devrettiği direnme mirasını sizlerden sonrakilere devrederek ölümsüzleştiniz.

Şehit düştüğünüz haberini alınca hemen bölgeye geldik. Amacımız ikinizin de aynı yere defnedilmeniz ve bölgede henüz diğer yapıların öğrenmediği örgütlülüğünüzü belirtmekti. Ama Barbara'nın ailesi düşman tarafından kandırılmıştı. Senin ailenin tüm çabalarına rağmen Barbara'nın ailesi Barbara'yı Hozat'a bağlı Yerindek'e kendi köyüne götürüp defnetmişti. Cemevi'nin oraya geldiğimizde diğer yapılardan insanlarda gelecek seni sahiplenmek istemişlerdi. Biz kendilerine sizin TKP/ML TİKKO şehidi olduğunuzu belirterek böyle sahiplenilmeniz gerektiğini anlattık. Dostlarımız bunu anlayışla karşıladılar ve yüzlerce kişinin katılımıyla seni de en çok sevdiğin **"Vartinik"** şiiiriyle sonsuzluğa uğurladık.

Sizin şehit düşmenizden ardından kısa bir süre sonra kızıştırdığımız Dersim topraklarına yoldaşların adımlarını attılar. Onlardan Muharrem Yiğitsoy, Aşkın Günel ve Cafer Kara da tohum olup toprağa düştüler. Şimdi yeni yeni Rıza'lar, Barbara'lar, Muharrem'ler, Aşkın'lar, Cafer'ler arşınıyor Dersim topraklarını. **Ektiğiniz tohumlar büyüyor/büyüyecek.**

Bir yoldaşınız

GÜN'DE DÜN...

8 Nisan

1968. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde öğrenciler rektörlük binasını işgal etti.

09 Nisan

1962. İş bulmak için Doğu'dan Ankara'ya gelen 100 işsiz Başbakanlık önünde, **"Para istemiyoruz, iş gösterin"** dediler. Bir kahvede iş bekleyen 300 işçi de 5 liralık iş için birbirine girdi. Olay yerine gelen polisler işçiler, **"Açlık bizi öldürmeden siz bizi öldürün"** dediler.

10 Nisan

1919. Meksikalı devrimci köylü lideri **Emiliano Zapata** hükümet güçlerince tuzağa düşürülerek katledildi.

11 Nisan

1969. İstanbul'da 15 bin öğrenci boykota başladı.

1984. **Sağmalcılar** ve **Metris** Hapishanesi'nde devrimci tutsaklar açlık grevine başladı.

12 Nisan

1968. **Nazım Hikmet**'in **"Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim"** adlı kitabını yayımladığı için hakkında soruşturma açılan **Mehmet Ali Ermiş** sorgu sırasında öldü.

1989. 15.000 Tekel işçisi İstanbul'da eylem yaptı.

16 Nisan

1988. İsrail komandoları, Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) askeri komutanı **Ebu Cihad**'ı Tunus'ta katletti.

17 Nisan

1974. Sol yayımlarından çıkan **"Halk Savaşı, Halk Ordusu"** adlı kitapta komünizm propagandası yapıldığı iddiasıyla yayınevi yönetmeni **Muzaffer Erdost** 7,5 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

18 Nisan

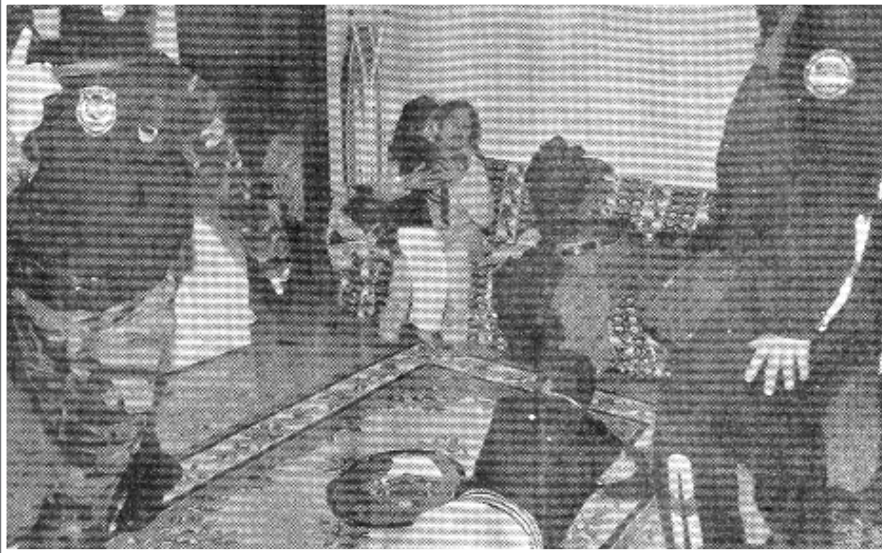
1983. Lübnan'daki ABD askeri varlığını protesto etmek amacıyla Beyrut'taki ABD elçiliğine düzenlenen intihar saldırısında bombacının da aralarında bulunduğu 63 kişi hayatını kaybetti. Elçilik binası tamamen yıkıldı. Ölenlerin 17'si Amerikalı.

19 Nisan

1943. Nazilerce istila edilen Polonya başkenti Varşova'daki Yahudilere yönelik temizlik hareketine karşı, Varşova Gettosu Ayaklanması başladı.

Ekonomik krizin her geçen gün büyüdüğü, işsizliğin, yoksulluğun, açlığın derinleştiği bir ülkede “suç” kavramının ön planda tutulması, elit kesimin dışında kalan herkesin potansiyel suçlu sayılması bir bakıma anlaşılır.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün İstanbul'da suç oranının en yoğun yaşandığını söylediği 10 semt, gece yarısı baskınlarıyla talan ediliyor. Kapkaç, hırsızlık, yankesicilik gibi suçlardan arananları yakalama çalışmaları olarak adlandırılan operasyonlarda son 3 ay içinde 10 bin kişi “yasal” çerçevelerle, ancak yasadışı yöntemlerle gözaltına alındı. İstanbul'un “huzur kenti” olması yönünde yapılan çalışmalar olarak gösterilen bu baskınlar, özellikle Gaziosmanpaşa Sarıgöl ve Fatih Haydar Mahallesi'nde yoğunlaştı.

“Küçük çocukların suça itildiği” bölgeler olarak kara listeye alınan semtler İstanbul'u “suç”tan kurtarmak için gözetim altında tutulacak ve “suç” kaynağından kurtulacak. “Bahar temizliği” adı verilen operasyonlarda, yüzlerce polis tarafından ablukaya alınan mahallelerde evler basılıyor, kapılar hatta duvarlar baylozlarla kırılıyor. Özel Harekat Timleri'nin de katıldığı operasyonlarda direnenler, kapılarını açmak istemeyenler dövülüyor, yaralı olarak “ele geçiriliyor.” Çocukların gözlerinin önünde yakınları yaka paça, kafalarına silah dayanarak gözaltına alınıyor.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah hizmetlerinden başarıyla söz ederken, hatta gözaltı süresinin 15 güne kadar çıkarılması vb. yeni önerilerde bulunurken, ayrıca 14 gün içerisinde 664 kişiye karşı işlenen suç ile 1234 adet mala karşı işlenen suçların bu vesileyle “aydınlatıldığını” koltukları kabarak söylüyor. Belirlenen 10 semtte hırsızlık, uyuşturu-

Hacıhüsrev'de, Karabayır'da yaptığınız c
Nişantaşı'nda da yapabilir misiniz?
Yoksulların Kara liste hazırlandı Hukuka aykırı

cu vb.nin yanısıra “terör” örgütleriyle ilişkili insanların bulunduğu ve bu sayede bir taşla iki kuş vurduklarına da dikkat çekmekten geri kalmıyor.

Kameralar eşliğinde yapılan baskınlarda kullanılan ağır silahlar mahalle sakinleri üzerinde korku yaratırken, “suç”ların eko-

“Bahar temizliği” kapımızda

Bir gece ansızın götürülmek...

“Küçük çocukların suça itildiği” bölgeler olarak kara listeye alınan semtler İstanbul'u “suç”tan kurtarmak için gözetim altında tutulacak ve “suç” kaynağından kurtulacak. “Bahar temizliği” adı verilen operasyonlarda, yüzlerce polis tarafından ablukaya alınan mahallelerde evler basılıyor, kapılar hatta duvarlar baylozlarla kırılıyor.

nomik ve sınıfsal nedenleri yok sayılarak hedef şaşırtılıyor aslında. Yasal kılıfa uydurulan geceyarısı baskınları, hakim ve savcı izni alınmasına karşın Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 5. Maddesine aykırı. “Polisin daha önce giremediği yerler”, “daha önce çeşitli suçlardan yakalanarak koruma altına alınan çocukların kurtarıldığı” vb. açıklamalarla yasadışıya yasallık kazandırmaya çalışılıyor. Baskınlarda “ele geçirilen” silahlar ve çalıntı eşyaların kasıtlı olarak abartıldığı ve baskın yapılan semtlerin hırsızlık yapanların yoğun yaşadığı yerler olarak gösterildiği biliniyor. Böylece tüm İstanbullulara “bakın sizi saldırılardan, yan kesicilerden, kapkaççılardan koruduk” mesajı verilmeye çalışılıyor.

Şimdilik özellikle Romanların ve Kürtlerin yaşadığı yerler hedef olarak seçilirken bu saldırı dalgasının giderek daha da yaygınlaşmasının adımları geç kalmadan atılacaktır. Teninin renginden ve milliyetinden “utanç” duyulan, iş verilmeyen, okullarda dışlanan, şivesiyle dalga geçilen, yaşamak için “namus” ötesi işlerde çalışmak zorunda bırakılanların “suç” işlemesi bireysel bir seçim olarak mı görülmeli yoksa yoksulluğun, çözümsüzlüğün var olduğu uç nokta olarak mı?

“Uygurluğun” arka sokaklarında yaşayan, çöplerden kendilerine sığınmak yapan insanların “kader”lerini değiştirmek için

luğun, açlığın derinleştiği bir ülkede “suç” kavramının ön planda tutulması, elit kesimin dışında kalan herkesin potansiyel suçlu sayılması bir bakıma anlaşılabilir. Çünkü emek sömürüsüne en fazla maruz kalan, sistemle çelişkileri had safhada olan insanların memurundan polisine kadar devleti temsil eden her kuruma ve kişiye karşı her geçen gün büyüyen bir öfke mevcuttur. Hırsızlık ve yankesicilik işin bir boyutuyken, öte yandan aynı semtlerin taşıdığı bir başka potansiyel daha var. O da tepkilerin örgütlü bir güce dönüşme potansiyeli. Ve bu da aslında devletin en büyük korkusu. Bu semtlerde bulunan insanların büyük bir kısmı sistemle çelişki yaşadıklarından -özellikle Kürtler- geri de olsa bu bilinici taşıyanlar arasındadır. DTP'nin önemli oylar aldığı bu bölgelerde gelişecek olaylar zinciri, birçok yere sıçrayabilecek durumdur. Tabi işin bir başka yönü de, baskınlara kabul ettirilmeye çalışılanlardır elbette. Yeni Terörle Mücadele Yasa Tasarısı ile her türlü insani hakkın yok edilmesi hedefleniyor. Gece yarısı baskınları, “emniyet” güçlerine gerekli gördüğü takdirde hiçbir kurumdan izin almadan baskın gerçekleştirebilmesi yetkisi verilmesi, suça karşı tavizsiz mücadele vb. söylemlerle sınırsız bir yetkiyle donatılmak istenen karakolların daha “işlevli” hale gelebilmesi sağlanmaya çalışılıyor. Gerçekleştirilen bu uygulamalar ya-

sal bir zemine oturtularak kabullendirilmeye çalışılıyor. Baskınlar esnasında kullanılan birimler ve silahlar geçmişte yaşanan çöğü katliamlarda ve yargısız infazlarla

kendisini hatırlatmıştır

elbette. Yani sunulan yeni bir şey yok. Sistem, önce yarattığı değer kaybı ve umutsuzlukla bir “suçlular ordusu” yaratıyor, sonra bunların “üstüne gidiyor”. Hortumcular, devleti soyanlar, ağa-paşalar ise “dokunulmazlığın” rahatlığıyla gülümsüyorlar. Bir gün yüzlerinde buz gibi donacak bir gülümsemeyle... (İstanbul)

kendi imkanlarıyla yaşama tutunmaları sorununa kaynağı olan efendiler tarafından tehlikeli boyutlara ulaştığında “çalgılı-türkülü”, “şen-şakrak” görüntülerin yerini bu kez iflah olmaz hırsızlar, çocukları suça teşvik eden imkansızlar, kan döken caniler olarak karelere döküyorlar. Ekonomik krizin her geçen gün büyüdüğü, işsizliğin, yoksul-

“Canımıza uzanan elleri kıracağız!”

“Şeffaf Yönetim” çılgınları atan, Başbakan’ın ve milletvekillerinin cep telefonu numaralarını yayınlayan AKP hükümeti, Kartal İlçe Kongresi’nde sesini Başbakan’a duyurmak isteyen Kurfalı Mahallesi halkına karşı polislerden etten duvar ördü. Yetkililerle yapılan görüşmelerden bir sonuç alınamayacağını bilen mahalle halkı evlerinin yıkılmasına karşı direneceklerini belirtiyorlar.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan İmar Planı doğrultusunda yıkım saldırısı Anadolu yakasında Pendik Aydos, Gülsuyu-Gülensu, Kurtköy Cambazbayırı’nın ardından şimdi de Kartal Kurfalı Hürriyet Mahallesi sakinlerini tehdit ediyor.

Mahallede yıkım olacağı duyumunu alan mahalleli, yaptıkları toplantıların ardından 22 Mart Çarşamba günü saat 10:00’da Kartal Belediyesi önünde bir eylem yaptı. “Mahallemizi savunacağız evlerimizi yıktırmayacağız-Kurfalı Mahallesi halkı” yazılı pankart açan mahalleliler, adına basın metnini okuyan PSAKD Kartal Şube Yöneticisi Metin Aslandoğmuş “Kentsel dönüşüm projesi ile İstanbul’un emekçi mahallelerini yıkmak isteyen sermaye ve onun işbirlikçisi iktidar, IMF ve DB politikalarını uygulayarak bizleri ekonomik açlığa, yoksulluğa, işsizliğe sürüklerken diğer taraftan evlerimizi yıkıyor. Derbent’te, Armutlu’da, Ayazma’da, Yaka-

cık’ta, Maltepe’de vb. birçok emekçi semtte yıkım kararları uygulanmaya çalışılıyor. Bu planların emekçilerden gizlenerek uygulanmaya çalışılması suçlu olduklarını gösteriyor” dedi. Yıkımlara karşı mücadele edeceklerini belirten Aslandoğmuş, 25 Mart’ta Başbakan R. Tayyip Erdoğan’ın katılacağı AKP Kartal İlçe Kongresi’ne taleplerini taşıyacaklarını belirtti. Açıklamanın ardından Kartal Belediye Başkanı ile görüşmek üzere bir heyet Belediye’ye giderken, mahalleli kapı önünde oturma eylemi yaptı. Belediye Başkan Yardımcısı ile görüşen heyete, Belediye’den, imar planının netleşmediği, bu planların beklenmesi gerektiği cevabı verildi. Eylemde sık sık “Evlerimizi yıktırmayacağız” sloganı atıldı.

Başbakan R. Tayyip Erdoğan’ın 25 Mart Cumartesi günü AKP Kartal İlçe Kongresine gelmesi üzerine mahalle sakinleri seslerini Başbakan’a duyurmaya çalıştılar. Polis mahalleyi ablukaya alırken sivil polisler etrafta dolaşarak eylemcileri arama-

ya başladı. Mahalleliler ise parça parça yol kenarlarında beklediler. Devletin yüzlerce polisi, özel hareket timleriyle yoğun önlem aldığı görülürken, polisler halkı bölgeden yavaş yavaş uzaklaştırmaya çalıştı. Burada kısa süreli bir gerginlik yaşanırken Devrimci Demokrasi muhabiri Serdar Kaya ile Çağrı Erdoğan isimli bir kişi halkın sahiplenmesine rağmen keyfi bir şekilde gözaltına alındı. Ayrıca isimleri öğrenilemeyen 5 kişi daha gözaltına alındı. Mahalle halkı gözaltına alınanları sahiplenerek serbest bırakılmasını istedi. Başbakan kongre salonuna geçerken mahalleliler “Biz başbakana sesimizi duyurmaya çalıştık. Ama yüzlerce güvenlik görevlisi etten duvar örerek halkın sesini başbakana duyurmasını engelledi. Bizim evlerimizi yıkmak istiyorlar. Ancak biz bunu engelleyeceğiz” dedi. Halk daha sonra alkışlarla bölgeden ayrıldı. Gözaltına alınanlar Başbakan’ın salona girmesinin ardından gözaltında tutuldukları polis aracından serbest bırakıldı. (Kartal)

GSS referandumunda onbinlerce kişi yasaya “hayır” dedi

AKP hükümetinin Meclis’e ilettiği Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı’na karşı DİSK, KESK ve TTB’nin düzenlediği “Referandum 2006” için sandıklar İstanbul’un çeşitli yerlerinde 27 Mart 2006 tarihinden itibaren kurulmaya başlandı.

27 Mart günü Kartal Meydanı’nda referandum sandığı kurulurken, 28 Mart günü sabah saat 09:00’da Limter-İş Sendikası Tersaneler bölgesinde, DİSK’e bağlı Genel-İş 3 No’lu Bölge ise Kadıköy İskele Meydanı’nda referandum sandığı kurdu. Yine Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde, Kartal Vergi Dairesi ve Kartal Adliyesi’nde de sandıklar açıldı.

Açılan standlarda halka bildirilerle ve sesli ajitasyonlarla bilgi verildi. Kadıköy ve Kartal Meydanı’nda kurulan standlara halkın ilgisi oldukça yoğun. Binlerce kişi kullandıkları oylarda hayır oyu kullanırken yasanın çıkmasına karşı olduklarını dile getirdi.

Ayrıca Kartal Sağlık Platformu 1 Nisan Cumartesi günü saat 15:00’te Kartal Meydanı’nda konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Basın metnini okuyan Tuncer Topal “6 gün boyunca hastanelerde, meydanlarda, işyerlerinde, okullarda ve mahallelerde yürütülen kampanyada, halkın ilgisi ve bu tasarıya

hayır demesi AKP hükümetine bu tasarıyı geri çekmesi için bir uyarıdır” dedi.

İZMİR

* Halkın ilgisinin yoğun olduğu 27 Mart-1 Nisan tarihleri arasında yapılan referandumun açılışı 27 Mart günü Karşıyaka İş Bankası önünde yapılan basın açıklamasıyla başladı. Birçok DKÖ, sendika ve siyasi partinin destek verdiği eylemde basın açıklamasını Eğitim-Sen 2 No’lu Şube Başkanı Ziya Kanya yaptı. Kanya, oy kullanma işinin sembolik olmadığını halkın iradesinin sandığa yansması gerektiğini söyledi. Eylemde Türk Tabipler Birliği İzmir Şube Başkanı Zeki Gül de bir konuşma yaptı.

* Aynı gün DİSK Ege Bölge Temsilciliği de Konak AKP önünde bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada halka referanduma katılma çağrısı yapıldı.

Aynı gün ve daha sonrasındaki 6 gün boyunca İzmir’in birçok yerinde onlarca sandık açıldı, halkın bu sandıklara yoğun ilgi gösterdiği gözlemlendi.

BURSA

Bursa’da da Osmangazi Metro İstasyonu önünde bir basın açıklaması düzenlendi.

27 Mart günü kurumlar adına DİSK Bölge Temsilcisi Hüseyin Yaman yaptığı açıklamada halkı oy kullanarak, geleceğine sahip çıkmaya çağırdı. Ayrıca Hürriyet Meydanı, Ertuğrul Meydanı, Büyükşehir Belediyesi binası arkasında sandıklar kuruldu.

Çukurova DDSB’den referanduma destek

DDSB’li emekçiler, Mersin’de GSS referandumuna destek verdiler. 29 Mart 2006 tarihinde Eğitim-Sen Mersin Şubesi önünde kurulan sandık başında görev alan DDSB’liler, sesli ajitasyon ve bildiri dağıtımıyla halkı GSS’ye karşı çıkmaya çağırdı.

Sendikaların ve DKÖ’lerinin referandum çalışması, il merkezinde değişik noktalarda kurulan sandıklarla devam etti.

Hatay’da DDSB referandum çalışmasında

Antakya merkez ve ilçelerde kurulan sandıklarla imza toplama işlemi sürüyor. Hatay’ın genel potansiyeli düşünüldüğünde eylem katılımının yüksek olması olumlu idi. Bizler de DDSB olarak bölgede bulunan diğer örgütler gibi eylem çalışmasında yer aldık.

(Çukurova DDSB)

Irak’ı işgalinin 3. yıldönümünde BERLİN’DE İŞGAL LANETLENDİ

18 Mart’ta Berlin’de yapılan bir yürüyüşle işgal protesto edildi. Büyük çoğunluğunu Almanların oluşturduğu yürüyüş Cumartesi günü Berlin’in ünlü semti Kreuzberg’de başladı ve binin üzerinde katılım sağlandı. Türkiyeli devrimci örgütlerin ve Türkiyelilerin oldukça az katılım sağladığı yürüyüşe, bizler, Partizan okurları olarak önemli ölçüde katılım sağladık. ATİK ve ILPS flamaları ve dövizlerinin bol miktarda taşındığı yürüyüş, gene Kreuzberg’in merkezinde bir mitingle sona erdi. Yürüyüşe ayrıca TKP/ML militanları da flamaları ile katıldı.

Ne var ki, emperyalist savaşa, istilaya ve saldırganlığa karşı yapılan bu yürüyüşe katılım istenen seviyede olmadı. Bu da gösteriyor ki, geniş halk yığınlarının emperyalist savaş ve onun felaketsel sonuçlarına karşı eğitilmesi, bilgilendirilmesi ve örgütlenmesi görevi ısrarla tekrarlanan bir mücadele ile önümüzde duruyor.

(Berlin Partizan okurları)

Newroz Roja Serxwebû Neyé!

21 Mart 2006 tarihinde biraraya gelen FTİF, HÖC, FDHF, ACTİT, Odak ve BİR-KAR kitlesel katılımıyla Newroz’u kutladı.

21 Mart akşam saat 18:00’de miting alanı olarak Strasbourg-St-Denis’de bulunan kemerin önünde toplanan kitle, yapılan saygı duruşundan hemen sonra, yakılan meşaleler altında Türkçe ve Fransızca konuşmalar yaptı. Ardından “Newroz piroz be!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Yaşasın Paris Komünü!” vb. sloganlar atılarak Newroz’un günümüzdeki anlam ve önemi bir kez daha belirtildi. Müzik eşliğinde çekilen halaylar ve atılan sloganlarla miting son buldu.

Berlin’de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü coşkuyla kutlandı!

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yapılan bir şenlikle kutlandı. Artık gelenekselleşen şenliğimiz bu yıl 12 Mart tarihinde yapıldı. Etkinlik saygı duruşu ve açılış konuşmasıyla başladı. Skeç, Ozan Cemal Doğulu, MLPD’li bir sanatçı, Grup Değişim, folklorumuz ve halaylarla yaklaşık 3.5 saat süren şenliğimiz sloganlarla sona erdi.

Şenlikte yapılan açılış konuşmasında 8 Mart’ın önemi ve anlamı anlatıldı.

Salon İbrahim Kaypakkaya ve Barbara Anna Kistler’in büyük boy resimleri yanında, uluslararası kadın savaşçıların resimleri ile donatılmıştı.

(Berlin Partizan okurları)

İşçi-köylü'den

“DAĞLARA ÇIKACAĞIZ, HESAP SORACAĞIZ!”

“Emekçi halk olmadan bütün bombalar güçsüzdür, hem de gerçekten güçsüzdür.” Lenin

Henüz yeni geride bıraktığımız Mart ayı, sınıf mücadelesi açısından önemli gelişmelerin yaşandığı ve mücadelenin var olan gündemlere müdahale ile birlikte giderek ivme kazandığı bir ay oldu.

25 Mart tarihinde **Muş'un Şenyayla** ilçesi kırsalında **14 HPG** gerillasının kimyasal silahlarla katledilmesinin ardından, şehitlerin dördünün getirildiği Diyarbakır'la başlayan ve Türkiye Kürdistanı'nın diğer birçok iline de sıçrayan saldırı ve direniş dalgası, saldırılar karşısında ortaya konulan direniş ve bu dönemin önümüzdeki sürecin ön günleri olması itibarı ile oldukça önemlidir. **Diyarbakır'daki** cenazeye yönelik saldırının ardından, devletin kolluk güçlerinin birçok yerde protesto eylemi yapan kitlelerin üzerine ateş açması sonucu, şimdiye kadar 25 kişi yaşamını yitirdi. Saldırılar karşısında sergilenen direnişin en küçük şehidi 3 yaşındaki **Fatih Tekin**, yanağın dan aldığı kurşunla yaşamını yitirirken; 6 yaşındaki **Enes Ata'nın** son nefesini verişini tüm Türkiye televizyon ekranlarından ya da gazetelerden izlemiş ve 8 yaşındaki **İsmail Erkek** ise “cenazesinde olay çıkmaması için” sabaha karşı gizlice defnedilmiştir. Aynı dakikalarda Başbakan **R. Tayyip Erdoğan** ise “**bedeli ne olursa olsun, yasadışı her eylem engellenecektir**”, “**Kadın da olsa çocuk da olsa güvenlik güçlerimiz terörün maşaları için gereken her türlü mücadeleyi yapacak**” sözlerini sarfederek, kolluk güçlerine “**vur**” emrini vermişti bile. Ancak yiğit Kürt halkının bu açıklamalara yanıtı da, her türlü bedeli ödemeye hazır olduğunu ilan edercesine sokakları kadın, erkek, çocuk, yaşlı zaptetmek olmuştur.

Yaşanan bu saldırı ve direniş sürecini doğru değerlendirmek önemlidir. İlk olarak şunu söylemek gerekir ki, bu süreçten çıkarılması gereken kritik sonuçlar vardır. Bunlardan **birincisi**; özellikle Erdoğan'ın Diyarbakır ziyaretinde “**Kürt sorunu vardır**” demesi ile birlikte devletin “**Kürt sorunu**”na bakışının değiştiği yaygarasını yapanların tarihi yanılığının herkes nezdinde bir kez daha açığa çıkmış olmasıdır. **İkincisi**; silahlı mücadelenin ülkemiz topraklarındaki öneminin ve etkisinin bir kez daha, Kürt halkının kendi bağrından çıkan gerilla evlatlarını sahiplenmesinde görülmüştür. 14 şehidi 20 bini aşkın kitleyle sahiplenen Amed halkı, bu topraklarda gerillayı savunmanın ne anlama geldiğini ve bunun için her türlü bedelin ödemeye hazır olduğunu altını bir kez daha kanları ile çizmiştir. Eylemler sırasında özellikle Kürt gençleri tarafından sıklıkla atılan “**Dağlara çıkacağız, hesap soracağız**” sloganı silahlı mücadelenin nelere muktedir olduğunu göstermeye ve “**marjinal**” bir yöntem ilan edilen gerilla savaşının aslında bu topraklarda kitleselleşmenin tek yolu olduğunu ortaya koymaya yetmiştir. Üçüncü olarak bu eylemler, örgütlü bir gücün neler yapabileceğini ve asıl hangi silahın güçlü olduğunu gözler önüne sermiştir. Binlerce asker, JİTEM ve Özel Tim elemanına Amed sokaklarını dar eden kitle, örgütlü bir halkın karşısında hiçbir gücün duramayacağını bir kez daha dostu düşmana göstermiştir.

Ve yine şunun altını çizmeliyiz ki; tüm bu gelişmeler emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı krizden ve bunun yarı-sömürge ülkelere yansımalarından kopuk ele alınmaz. Emperyalist-kapitalist ülkelerde son yaşanan süreç (özellikle **ABD, Almanya ve Fransa**'daki son ge-

leşmeler) bu ülkelerin kendi topraklarında halklarına reva gördükleri saldırılar ve yaşam koşulları, bu durumun uşaklarına yansımaları da doğallığında getirmektedir.

Ülkemizdeki son gelişmeler, emperyalist efendileri ile AKP hükümetinin ilişkisi, ABD emperyalizminin **Ortadoğu'daki “ileri karakolu”, “taşeronu”** durumundaki faşist TC devletinin efendileri ile olan ilişkisi önümüzdeki dönemde ülkemize yüklenen misyonu göstermektedir. ABD'li yetkililerin son ziyaretleri ve **23 Mart 2006** tarihinde Ankara'da yapılan “**Küresel Terörizm ve Uluslararası İşbirliği**” konulu sempozyum bu yönde atılmakta olan adımlardır.

Halk kitlelerinin giderek daha da yoksullaşması, geniş emekçi yığınların sefalet içinde bir yaşama mahkum edilmek istenmesi, özelleştirmenin, taşeronlaştırmanın, sendikasızlaştırmanın emekçi kitleler üzerindeki etkilerinin her gün daha yıkıcı sonuçlarının ortaya çıkması; köylülerin maruz kaldıkları üretmemeye koşullarının sonucunda eylemlerine hız vermeleri ülkemizde yaşanan bazı önemli gelişmelerdir. Ve tüm bu gelişmelerle birlikte ele alınması gereken gündemlerden birisi de yaklaşan **1 Mayıs** sürecidir.

Bütün bunlarla birlikte bakıldığında görülmelidir ki; bir anlamda **gelenekleşmiş görevlerimizi, içinde bulunduğumuz sürecin özgünlükleriyle birleştirmek zorundayız. Faaliyetimizde kullanacağımız ajitasyon ve propagandanın özgünleştirilmesi, kitlelerin gündemindeki sorunlara yanıt olacak tarzda, yaratıcı bir biçimde kullanılması hayati derecede önemlidir.** Kitlelerin devrimci mücadeleyle olan bağlarının ve ilgilerinin kendi gerçek sorunları üzerinden kurulması, tüm kitle çalışmalarımızda egemen kılınması gereken doğru bir anlayıştır. Önümüzdeki kritik sürece dönük olarak bir yandan hazırlıklarımızı devam ettirirken, öte yandan sürecin zorluklarına göğüs germenin devrimci irademizle ve yaratıcı gücümüzü kullanmakla mümkün olduğunu bilmeli

ve kavramalıyız. Saldırılar karşısında militan bir duruş, faşizmin saldırılarına anında ve yerinde yanıtlar vermeye hazır kararlılık, kitle çizgisini uygulamakta tavizsiz bir hat yakalamalıyız. Önümüzdeki sürecin bir yandan devletin fiili saldırıları; diğer yandan da bu saldırılara kolaylık sağlaması açısından çıkarılmaya çalışılan yeni “**Terörle Mücadele Yasası**”ları vb. yasalar ile birlikte bugünden daha zorlu geçeceği tespitleri yanlış değildir. Bu zorluklara göğüs germek, bunları sınıf savaşımının doğal sonuçları olarak görmek militan bir düşünüşün ürünü olabilir. Devletin saldırıları karşısında yediden yetmişe militan bir duruşla direnişe geçen Amed halkının altını çizdiği gerçek de budur.

Bu direnişin gösterdiği önemli gerçeklerden biri de kitlelerin gücüdür dedik. Öyleyse şunu unutmamalıyız ki, gerçek güç kitlelerin gücüdür. Ve bu güç yenilmezdir. Eğer sorunumuz, kitleleri örgütlemek ve düşmanı yenmek ise silahlı savaşımın ana kaynağı, yaşam suyu olan kitleler örgütlenmeden, kitleleri kendi somut talepleri etrafında toparlamayı ve onları bu talepler uğruna mücadeleye sevk etmeden, onların devrimci inisiyatifi açığa çıkarılıp harekete geçirilmeden, onların destek ve güveni sağlanmadan, onların sahiplenme ve savunma gücü geliştirilmeden düşmanlar alt edilemez.

Başkan Mao “Kitlelerin gücünü örgütlemek bir siyasettir” derken haklı olarak kitlelerin devrimci inisiyatifine, gücüne güveniyor ve bu devasa deryayı örgütlemek için devrimci bir tarza işaret ediyordu. Yaklaşan 1 Mayıs sürecinde devletin tüm bu saldırıları karşısında kitlesel, devrimci, militan bir duruşa imza atmak için yukarıda saydığımız gündemlerin özgünlüklerini bu tarihsel günlerin gerekleri ve kitlelerin somut talepleri ile birleştirmesini bilmeliyiz.

Kitlelerin mücadelesini iktidar savaşına taşımak için kavrayışımızı derinleştirelim, kitlelere güvenelim, devrimin alevlerini örgütlenerek ve örgütleyerek büyütelim!

Deri işçilerinin direnişi mevsimleri aşarak devam ediyor...

Gönen'de 22 Temmuz 2005 tarihinde 325 işçi Deri-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılmıştı. İşçiler sendikasının öncülüğünde 22 Temmuz'dan bu yana sendikalı olarak işe geri dönmek için işyerleri önünde direnişler.

İşçiler anayasal hakları olan sendikaya üye oldukları için işten atılmalarının yanısıra patronun, kolluk güçlerinin, çetelerin, zabıtalardan saldırılarına maruz kalıyorlar. İşçiler uğradıkları saldırılar için Emniyet'e, Savcılık'a başvururken hiçbir işlem yapılmıyor, hatta pat-

ronlar ruhsatsız bir şekilde fabrikalarını çalıştırmaya devam ediyor. Kolluk güçleri ve zabıta patronun en ufak bir şikayetinde patronların yanında yer alarak işçilere saldırıyor, gözaltına alıyor, çadırları yıkıyor. Bu saldırıların sonucusu ise **27 Mart Pazartesi** günü yaşandı. Günder Deri patronunun şikayeti üzerine direnişteki işçilerin fabrika alanı dışındaki kurdukları çadır polis gözetiminde belediye zabıtalardan yıkıldı. Yıkım esnasında işçilerle zabıta arasında kısa süreli gerginlik yaşanırken işçiler yıkılan çadır-

larının yerine yenisini yaptılar.

Tuzla'da da sendikaya üye oldukları gerekçesiyle **24 Kasım 2005** tarihinde **Cevahir Deri** işçileri, **6 Şubat 2006** tarihinde de **Dünya Deri** işçileri işten atılmışlardı. İşten atılan işçiler, **Deri-İş Tuzla Şubesi**'nin öncülüğünde devletin ve patronların tüm saldırılarına rağmen direnişlerine devam ediyor.

Çorlu'da ise **İleri ve Birsinler Deri** işçilerinin mevsimleri aşan direnişleri de tüm saldırılara rağmen devam ediyor. (Kartal)

İşten atılan işçiler, Deri-İş Tuzla Şubesi'nin öncülüğünde devletin ve patronların tüm saldırılarına rağmen direnişlerine devam ediyor.

Başarafa sayfa 32'de

Olaylar özgülünde, uzun zamandır kapatılmak istenen ROJ TV'nin kapatılmasına yönelik yapılan girişimler de hızlandı. Danimarka'ya Diyarbakır olaylarını, ROJ TV'de yapılan cenazeleri kitlesel sahiplenme ve çeşitli eylem çağrılarını kasetler halinde gönderen Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ve Başbakan R. T. Erdoğan'ın ve MGK Genel Sekreteri, Jandarma Genel Komutanı, Genel Kurmay 2. Başkanı, Dışişleri Müsteşarı, MİT Müsteşarı, Adalet Bakanı ve İçişleri Bakanının katıldığı Terörle Mücadele Yüksek Kurulu (TMYK) 30 Mart'ta iki kez toplandı.

Pervasızlığına bu konuda da devam eden Erdoğan "örgüt tarafından kullanıldığını" iddia ettiği kadın ve çocuklar için ise "çocuklarını sokağa dökenler veya terör örgütleri tarafından kullanılmasına izin verenler, yarın ağlamanız boş yere olacaktır. Güvenlik güçleri kadın da olsa, çocuk da olsa eğer terörün maşası haline gelmişse, gerekli müdahale neyse onu yapacaktır" diyerek bir yandan ölüm emri verirken, diğer yandan da Yeni Terörle Mücadele Yasası'nda da yer alan kararlardan biri olan gerilla cenazelerinin kent merkezlerine getirilmemesi, infaz edildiği yerde gömülmesi, ailelerine teslim edilmemesi, "terör örgütlerinin" propaganda malzemesi haline getirilmemesi için yasal düzenlemeler yapılacağını kaydetti.

Cenazelerin görkemli ve onurlu bir direnişle sahiplenilmesi karşısında acze düşen devlet, özellikle, katledilen çocukları yalanlamaktadır. Polisin halka zarar verecek davranışlarda bulunmadığını, "teröristlerin" halka ve esnafa saldırdığını, gerillaların kimyasal silahlarla katledilmediğini ÖHT (Özel Harekat Timleri)'nin hedef seçtiği çocukların neden öldürüldüğünün araştırıldığı vb. yalanlarla sorumluluğunu gizlemeye çalışmaktadır.

Newroz kutlamaları öncesi PKK'nin kanlı eylemlere girişeceği yönlü "uyarılar" yapan ancak yeni bir provokasyon zemini bulamayan devlet, gerilla cenazelerinin sahiplenmesiyle başlayan saldırıları kullanmaya çalışmaktadır. "Terörün" ve "teröristlerin kanlı planlarını hayata geçirdiği" propagandaların yapıldığı saatlerde JİTEM'inden Çevik Kuvvet'ine kadar tüm faşist saldırı güçleri, ellerinde sopalarla "insan avına" çıkmış, kapalı olan dükkanların camlarını kırılmış, evleri basarak "buraları tamamen yıkacağız" şeklinde tehditler savurmuş ve son olarak Şırnak'ta oturma eylemi yapan kitleye kan torbaları atarak "daha çok kan dökülecek" mesajı vermiştir.

Olanca gücü ve teknolojisine karşın çatışmalara son veremeyen, pek çok merkezi noktada geri çekilmek durumunda kalan polislerle Elazığ, Urfa, Mardin, Batman ve Malatya'dan takviye getirilen "güvenlik güçleri" dahi yetmemiştir. Dilinin, kültürünün, renginin, bayrağının, toprağının yasak edildiği, direnmekten ve savaşmaktan başka hiçbir yolu kalmayan halkın, değerlerini ölümüne savunması hiçbir zaman teslimiyetle sonuçlandıramayacağı gibi...

Kayıplar arttıkça, saldırı büyüdükçe karşısındaki öfke ve direniş de büyüdü

* Diyarbakır'da çıkan olaylarda kafasından aldığı darp sonucu ağır yaralanan 78 yaşındaki Halit Söğüt 2 Nisan'da yaşamını yitirdi.

* Diyarbakır'da çatışmaları takip eden Devrimci Demokrasi gazetesi Diyarbakır muhabiri İlyas Aktaş, yakın mesafeden aldığı kurşunla ağır yaralandı. Yaralanan Aktaş'ın halen Hacettepe Beyin Cerrahi Bölümü'nde tedavi gördüğü öğrenildi. Ayrıca Diyarbakır'da Devrimci Demokrasi muhabiri Sevda Karakuş'un da tutuklandığı belirtildi.

* Mardin'in Kızıltepe İlçesi'nde 2 Nisan tarihinde polis kurşunu ile katledilen Ahmet Araç'ın doğum gününde yaşamını yitirdiği ortaya çıktı. Kafasından aldığı kurşunla yaşamını yitiren Araç'ın ölümü polislerin kitlenin üzerine nişan olarak ateş ettiğinin bir göstergesi oldu. Görgü tanıkları Araç'ın panzerin içinde bulunan kar maskeli bir polislin açtığı ateş sonucu hayatını kaybettiği belirtti.

* Diyarbakır'da yaşanan olayların ardından gözaltına alınan yüzlerce kişinin sorguları devam ederken, tutuklananların sayısının artması üzerine Diyarbakır E ve D Tipi Hapishaneleri doldu. Yaklaşık 100 kişinin Mardin E Tipi Hapishanesi'ne sevk edildiği öğrenildi.

* Ahmet Araç'ın ailesinin Yenimahalle'de açtığı taziyeye çadırını ziyaretin ardından kitle çarşı merkezine doğru yürüyüşe geçti. Çarşı merkezinde yoğun önlem alan polislin, kitleye ateş etmesi üzerine çatışma çıktı. Çatışma sırasında polislin açtığı ateş sonucu M. Siddik Özer (22) isimli genç hayatını kaybetti.

* Eylemlerin devam ettiği Nusaybin'de ise Abdulkadir Paşa, Yenituran, Yenişehir ve Kışla mahallelerinde yollarda barikat kurarak eylem yapan gruplara polis saldırı. Meryem Er isimli bir kadının polislin açtığı ateş sonucu göğsünden yaralandığı öğrenildi.

* Başbakan R. T. Erdoğan'ın "Çocuk da olsa, kadın da olsa gereken tedbirleri alacağız" sözlerine, Şırnak'ın İdil İlçesi'nden "Çocuk da olsak, kadın da olsak direneceğiz" yanıtı verildi.

* Batman'da polislin açtığı ateş sonucu ölen 3 yaşındaki Fatih Tekin'in cenazesinin gece gizlice toprağa verildiği öğrenildi. Batman'ın Petrol Mahallesi'nde polisle göstericiler arasında yaşanan çatışmada evlerinin damında oynarken polislin rastgele ateş açması sonucu yanağından vurularak ölen 3 yaşındaki Fatih Tekin polislin baskısı sonucu gizlice toprağa verildi.

* Kızıltepe'de saldırı sırasında yaralananlar polisler tarafından üst üste atıldı. Bir süre sonra bu kişiler gözaltına alındı. Kepenklerini kapatan dükkanlar polisler tarafından kameraya alınırken, kepenklerini açmayanlar hakkında yasal işlem yapılacağı uyarısında bulunuldu.

* Diyarbakır Barosu Başkanı Sezgin Tanrikulu, kentte süren olaylarda gözaltına alınan çocukların işkence ve kötü muameleye maruz kaldığını belirtti.

* Batman'da 10 Nisan Polis Karakolu civarında coplarla dövülen 54 yaşındaki Hacı Özer'in polis tarafından İluh Deresi'ne atıldığı bildirildi.

* Cizre'de yürüyüşe geçen kitlenin güzergahına polisler tarafından kan döküldü. Eylem esnasında yürüyüşün yapıldığı güzergahta polis ve askeri panzerlerden yol üzerine kan torbaları atıldı. Kitleye gözdağı vermek isteyen polislerin kan torbalarını kitleye göstererek yere attığı ve bu şekilde kitleyi tahrik ettiği görüldü.

Hesaplaşma günü korkunç olacak!

24 Mart'ta 14 HPG gerillası, Muş'un Şenyayla ilçesinde faşist TC'nin kolluk güçlerinin düzenlediği operasyonda kimyasal silahlarla katledildi. **Abdullah Rükün**, Adnan Mahmut, **Muzaffer Pehlivan**, Bülent Tanışık, **Fatih Çetin**, Hamet Guli, **Hüseyin Kızıl**, İdris Sinet, **Kemal Tahazade**, Kenan Demir, **Arman Katurani**, Reşit Ahmet, **Mahmut Güler** isimli gerillaların cesetleri 26-27 Mart tarihlerinde **Malatya Devlet Hastanesi**'nden alınarak, aileleri tarafından Adana, Diyarbakır, Siirt, Adıyaman ve Batman'a götürüldü. Kürt halkının hunharca katledilen evlatlarını kitlesele olarak son yolculuğuna uğurlaması TC'nin kolluk güçlerinin ölüm kusan silahlarıyla bir kez daha engellenmeye çalışıldı. **Esnafın kepenk kapattığı, öğrencilerin okula, çalışanların işe gitmediği ve cenaze törenlerine katılanların sayısının yüz binleri bulduğu Kürt illerindeki bu duruş aynı zamanda on yıllardır süren imha ve inkar politikalarına karşı sergilendi.**

2005 yılı Newroz kutlamalarıyla başlayan süreç devlet tarafından adım adım işletilerek bugüne gelindi. Sivil faşistlerin devreye sokularak yapılan saldırıların ertesinde Temmuz ayında **Hilmi Özkök** tarafından yapılan açıklama ve beyanlarda bugün yaşanan saldırı ve katliam sürecinin önemli sinyalleri verildi. 2006 Newroz öncesi yapılan açıklamalarda da saldırıların boyutu devlet tarafından "üstü kapalı" biçimde ifade edildi.

Şubat ayında Bitlis'te eylem yapan kitlenin üzerine tank ve askeri cemsellerle yürüyen devlette yanıt anlamında halk, Tank Tabur Komutanlığına yürüyüş gerçekleştirecek

Kürt halkının hunharca katledilen evlatlarını kitlesele olarak son yolculuğuna uğurlaması TC'nin kolluk güçlerinin ölüm kusan silahlarıyla bir kez daha engellenmeye çalışıldı. Esnafın kepenk kapattığı, öğrencilerin okula, çalışanların işe gitmediği ve cenaze törenlerine katılanların sayısının yüz binleri bulduğu Kürt illerindeki bu duruş aynı zamanda yüzyıllardır süren imha ve inkar politikalarına karşı sergilendi.

bu saldırıların kendilerini yıldırımayaçağını açıkça ilan etmişti. Bu süreci takiben Şemdinli'de patlak veren gelişmeler sürecin ivmesini ve bir anlamda tansiyonunu yükseltti. Devleti suçüstü yakalayan halkın iradesi karşısında sistem aynı saldırganlığı göstererek kitlenin üzerine ateş açtı. T. Kürdistan'ında ivmelenen bu süreç içerisinde Kaymazların katledil-

Beşiri'de operasyon bölgesine yürüyen halkın "gerilla onurdur" sloganı anlamını, katledilen 14 HPG gerillasının cenazesinin sahiplenilmesinde kendini gösterdi.

Günlerdir süren devlet saldırısına karşı her yaşta insanıyla önemli bir direniş gösteren Kürt halkı büyük bir kahramanlıkla direnmeye devam ediyor. Saldırıları T. Kürdistan'ıyla sınırlı tutmayan devlet eylem yapı-

dırı esnasında dağılan kitle, yeniden toplanarak mezarlığa yürüdü ve defin işlemi bittikten sonra karşı saldırıya geçti.

Yine Diyarbakır'a götürülen 6 gerilla cenazesi için toplanan 20 bini aşkın kişi mezarlığa yürümek istedi. Polisin buradaki tavrı sonucu 7 yıldır birleşmiş olan öfke sokaklarda sesini buldu. Bir anda tüm kente yapılan saldırı ve direniş boyunca 10'u aşkın kayıp (4'ü çocuk) ve yüzlerce yaralı verildi ve T. Kürdistan'ında 3 günlük yas ilan edildi.

Devlete ait binalar, açık olan işyerlerinin camları kırılarak ateşe verildi. **10 Nisan Polis Karakolu**'nu çembere alan eylemciler, tespit ettikleri polis evlerini bastı, pek çok yerde polis geri çekilmek zorunda kaldı ve devriye ekiplerini kaldırdı.

Savaş uçaklarıyla kent üzerinde düzenli uçuşlar yapılarak halka gözdağı verilmeye çalışıldı. Kayıplar arttıkça, saldırı büyüdükçe karşısındaki öfke ve direniş de büyüdü. 3 yaşındaki çocukla 54 yaşındaki insan arasında ayırım yapmadan, kadın ve çocuk demeden azgınca sürdürülen saldırılara verilecek tek yanıt vardı, **Serhıldan!**

Olayların bilançosu şimdilik Türkiye Kürdistan'ında toplam 25 ölü, 200'ü aşkın yaralı, 500'e yakın gözaltı ve tutuklama. Bu sayının artması muhtemel. Hükümet cephesinden ve Genel Kurmay Başkanlığı'ndan yapılan açıklamalar ve değerlendirmeler bunu gösteriyor.

Devamı sayfa 31'de

mes i ve özellikle gerillaya yönelik gerçekleştirilen imha amaçlı operasyonlar halkın saldırılarla birlikte sabrını zorlayan gelişmeler oldu.